

การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร

นางสาวอพัทธ์ เตียวตระกูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-14-3874-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ANALYSIS OF SPORTS ORGANIZATION ACHIEVEMENT AT PUBLIC AND
PRIVATE UNIVERSITIES IN BANGKOK METROPOLIS**

Miss Arphat Tiaotrakul

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Science Program in Sports Science**

School of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-14-3874-5

อาพัทธ์ เตียวตระกูล : การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร (ANALYSIS OF SPORTS ORGANIZATION ACHIEVEMENT AT PUBLIC AND PRIVATE UNIVERSITIES IN BANGKOK METROPOLIS)

อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ. เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 218 หน้า. ISBN 974-14-3874-5.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของ มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนใน กรุงเทพมหานคร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬากับทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ซึ่งทำการจัดเก็บข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าความแตกต่างด้วยค่า “ที” และ วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สันและแบบสเพียร์แมน โดยการทดสอบที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครในส่วนทรัพยากรในการบริหาร อยู่ในระดับพอใช้ ส่วนกระบวนการบริหารและผลการดำเนินงานด้านกีฬาอยู่ในระดับดี
2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหาร ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของ มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬา ระหว่างนิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน พบว่า ในทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬามีความสัมพันธ์กับทรัพยากร กระบวนการในการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬา โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. ผลการดำเนินงานกีฬาด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. อันดับการบริหารองค์กรกีฬามีความสัมพันธ์กับอันดับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาขาวิชา.....วิทยาศาสตร์การกีฬา.....

ปีการศึกษา.....2548.....

ลายมือชื่อนิสิต..... นพภัทร เตียวตระกูล .....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... .....

4778618639 : MAJOR SPORT MANAGEMENT

KEY WORD : ANALYSIS / SPORT ORGANIZATION / ACHIEVEMENT / UNIVERSITIES

ARPHAT TIAOTRAKUL : ANALYSIS OF SPORTS ORGANIZATION

ACHIEVEMENT AT PUBLIC AND PRIVATE UNIVERSITIES IN BANGKOK

METROPOLIS. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. TEPPRASIT

GULTHAWATHVICHAI. 218 pp. ISBN 974-14-3874-5.

The purposes of this research were to study analysis of sports organization achievement at public and private universities in Bangkok Metropolis. As for the compared opinion level concerning resources in administration and administrative procedure and its output regarding the sports among public and private universities, moreover, to study in correlation between the achievement of sports organization management, administrative procedure for sports of universities with researcher arranging questionnaires sending to universities in Bangkok. Data analysis had been processed in form of frequency, means and standard deviation. The t-test was applied to determine the significant differences at .05 and analysis coefficient correlation with Pearson Product Moment and Spearman Rank.

The result were as follows:

1. The resources of sports organization administration of universities in Bangkok was in fair level. In part of sports administrative procedure and output of sports arrangement were in good level.
2. In comparison of opinion in resources for administration among the sport officers in public and private universities, it was found that opinion of two groups were not significantly different at .05 level.
3. In comparison of administrative procedure between sport officer of private and public universities, it was found that their opinion, between two groups, was not significantly different at .05 level.
4. In comparison of the sports achievement arrangement among students in public and private universities, it was found that every part were significantly different at .05 level.
5. The achievement of sports organization management had related to resources, administrative procedure and sports achievement arrangement in positive correlations statistically significant at .05 level.
6. The sports achievement arrangement concerning the fundamental sports, sports for health and elite sports had related in positive correlations with statistically significant at .05 level.
7. Rank of sports organization related to rank of competition in University Sports Games were positive correlations with statistically significant at .05 level.

Field of study.....Sports Science.....

Academic year.....2005.....

Student's signature.....

Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของ รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุศลวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้สละเวลาดูแล ให้ความเอาใจใส่ ให้กำลังใจ และคำแนะนำ ตลอดจนแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการวิจัยด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัยวัชรารักษ์ และ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่านในสาขาที่ได้กรุณาให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีค่า

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ อาจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด อาจารย์ ดร. พราม อินพรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยรัตน์ คุณาชีวะ อาจารย์ ดร.จุฑา ดิงศภัทีย์ และ นายมนตรี ไชยพันธ์ ที่กรุณาเป็นที่ปรึกษาการพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลา ช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยในกรุงเทพทุกแห่งที่ให้โอกาสแก่ผู้วิจัยในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์

ขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานครที่ให้ความร่วมมือในการวิจัย และขอขอบคุณนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอบพระคุณ คุณศิริวรรณ เหล่าเลิศรัตน ที่เป็นที่ปรึกษาวิเคราะห์ด้านสถิติและให้คำแนะนำต่าง ๆ ในงานวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนๆ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา รุ่น 1 ที่เป็นที่กำลังใจให้แก่กันและเอื้อเฟื้อต่อกันเป็นอย่างดี ตลอดจนพี่พลศึกษา และน้องสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาทุกคน

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อมาโนช เตียวตระกูล และคุณแม่ชัตน์รัตน์ จันทร์วันเพ็ญ ผู้ให้ชีวิต ให้ความรักความห่วงใย เอื้ออาทรและเกื้อกูลสิ่งๆ ที่มีค่าในชีวิตให้แก่ลูกเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญแผนภูมิ.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหาในการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความของการวิจัย.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ.....	11
กีฬาในสถาบันอุดมศึกษา.....	37
ประวัติการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38

บทที่	หน้า
3	46
วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5	118
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	118
รายการอ้างอิง.....	144
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	
ข้อมูลเอกสารการดำเนินการวิจัย.....	149
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัย.....	150
หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	151
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัย.....	154
ภาคผนวก ข	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	157
แบบสอบถามชุดที่ 1.....	158
แบบสอบถามชุดที่ 2.....	167
แบบสำรวจ.....	173
ภาคผนวก ค	
ตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นในการบริหารงานของ	
มหาวิทยาลัยต่างๆในกรุงเทพมหานคร.....	177
ภาคผนวก ง	
ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ศาลายาเกมส์.....	214
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	218

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างและประเภทของแบบสอบถาม.....	51
2 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ.....	56
3 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ.....	57
4 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	58
5 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติหน้าที่ภายในองค์กรกีฬา.....	59
6 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา.....	60
7 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานครจำแนกตามพฤติกรรมการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาโดยปกติ ในรอบปีที่ผ่านมา.....	61
8 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน ใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ.....	62
9 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	63
10 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน ในกรุงเทพมหานครจำแนกตามพฤติกรรมการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาโดยปกติ ในรอบปีที่ผ่านมา.....	64
11 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน ในกรุงเทพมหานครจำแนกตามการดู และเชียร์กีฬา.....	65
12 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน ในกรุงเทพมหานครจำแนกตามความสนใจข่าวสารภายในมหาวิทยาลัย.....	66
13 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน จำแนกตามการมีส่วนร่วมในโครงการกีฬาต่างๆของทางมหาวิทยาลัย.....	67

ตารางที่	หน้า
14	แสดงจำนวน และร้อยละ ของการสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร องค์กรกีฬาจำแนกตามมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 68
15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากร ในการบริหารองค์กรกีฬาของผู้ปฏิบัติงานกีฬาของมหาวิทยาลัยใน กรุงเทพมหานคร..... 72
16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากร ในการบริหารองค์กรกีฬาด้านบุคลากรของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร 73
17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากร ในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการเงินและงบประมาณของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 74
18	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากร ในการบริหารองค์กรกีฬาด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกของ ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 75
19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากร ในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการจัดการของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร..... 76
20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ บริหารองค์กรกีฬาของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร....77
21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ บริหารองค์กรกีฬา ด้านการวางแผนของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยใน กรุงเทพมหานคร..... 78
22	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ บริหารองค์กรกีฬา ด้านการจัดองค์กรของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยใน กรุงเทพมหานคร..... 79
23	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ บริหารองค์กรกีฬา ด้านการบริหารงานบุคคลของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 80

ตารางที่	หน้า
24	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการอำนวยความสะดวกของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 81
25	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการประสานงานของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 82
26	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการรายงานผลของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 83
27	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการจัดงบประมาณของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 84
28	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในแต่ละด้านของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 85
29	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ด้านกีฬาขั้นพื้นฐานของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 86
30	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 88
31	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 89
32	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 91
33	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาด้านบุคลากร ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 92

ตารางที่	หน้า
34	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาด้านการเงินและงบประมาณระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 93
35	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาที่สถานีวิศดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร 94
36	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาด้านการจัดการระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร 96
37	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 98
38	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการวางแผนระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 99
39	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการจัดองค์การระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร.....100
40	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการบริหารงานบุคคลระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร 101
41	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการอำนวยความสะดวกระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 102
42	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการประสานงานระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร 103

ตารางที่	หน้า
43	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาด้านการรายงานผลระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 104
44	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาด้านการจัดงบประมาณระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 105
45	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 106
46	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร... 107
47	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร... 109
48	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร..... 111
49	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง 3 ตัวแปร คือ กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 113
50	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง 4 ตัวแปร คือ ทรัพยากรในการบริหารกระบวนการบริหาร ผลการดำเนินงาน และสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพในกรุงเทพมหานคร..... 114
51	แสดงอันดับการบริหารองค์กรกีฬา และอันดับผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 33 (สาขายาเกมส์) ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร..... 115
52	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมนระหว่างอันดับการบริหารองค์กรกีฬาและอันดับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ 26 แห่ง..... 117
53	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านบุคลากรจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร..... 178

ตารางที่	หน้า
54	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการเงินและงบประมาณจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร 180
55	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร.....182
56	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการจัดการจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร 184
57	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการวางแผนจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร 186
58	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการจัดองค์กร จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร.....188
59	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการบริหารงานบุคคลจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร.....190
60	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการอำนวยความสะดวกจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร.....192
61	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการประสานงานจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร..... 194
62	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการรายงานผลจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร..... 196

ตารางที่	หน้า
63	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการจัดงบประมาณจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร.....198
64	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการดำเนินงานในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาขั้นพื้นฐานจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร..... 200
65	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการดำเนินงานในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาเพื่อสุขภาพจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร..... 202
66	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการดำเนินงานในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร.....204
67	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานในส่วนของทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร.....206
68	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานในส่วนของกระบวนการบริหารในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร..... 208
69	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานในส่วนของผลการดำเนินงานในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร.....210
70	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์การกีฬาในภาพรวมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร.....212

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหาร องค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย..... 9
2	กรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย.....10
3	แสดงระบบขององค์กรตามแนวคิดของ Wiener..... 11
4	โครงสร้างและลักษณะสำคัญของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน..... 34
5	โครงสร้างและลักษณะสำคัญของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน.....35
6	โครงสร้างและลักษณะสำคัญของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ..... 36
7	กระบวนการดำเนินการวิจัย..... 50

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าไปได้ด้วยดีนั้น สิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนา ก็คือ การมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และการที่จะมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพดังกล่าวได้นั้น ส่วนหนึ่งต้องอาศัยการกีฬาหรือการออกกำลังกายเข้ามามีบทบาทในการพัฒนา ดังคำกล่าวของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทานพระราชดำรัสเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2531 ความว่า “การกีฬาเป็นสิ่งที่มิควรประสงค์พื้นฐาน เพื่อที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงและสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคีและเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้นเวลานี้การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือ ทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติในสิ่งที่เป็ประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและจิตใจ ทำให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข ทั้งยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมืองอีกด้วย” (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531)

กีฬาเป็นกิจกรรมที่จะเป็นสื่อ นำไปใช้ในการพัฒนาทรัพยากร สำหรับความสำคัญของการกีฬานั้น มีคำกล่าวของบุคคลสำคัญ ได้กล่าวถึงความหมายของกีฬาไว้ ดังต่อไปนี้

คัมมิงส์ (Cumming, 1964 อ้างถึงใน จรินทร์ ธานีรัตน์, 2527) กล่าวว่า กีฬานั้นมีความหมายกว้างมากอาจรวมถึงกิจกรรมการเล่น กิจกรรมยามว่าง เกม การทดสอบ หรือการแข่งขันต่างๆ ที่ทำให้เกิดทักษะความชำนาญ ความแข็งแรง ความอดทน และความสง่างามทางร่างกาย ซึ่งได้แก่กิจกรรมประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ ประเภททีม หรือกีฬาทางน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้ยังอ้างถึงเอนไซโคลปิเดีย อเมริกาน่า (Encyclopedia Americana, 1967) ซึ่งได้กล่าวถึง คำว่ากีฬาว่า

กีฬา หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในยามว่าง

กีฬา หมายถึง กิจกรรมประเภทการเล่นและเกมต่างๆ โดยเฉพาะซึ่งได้แก่ กิจกรรมการเล่นประเภทง่ายๆ ไม่มีกฎกติกามากนักและส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมประเภทที่เล่นในที่โล่งแจ้ง

กีฬา หมายถึง เกม หรือการทดสอบหรือการแข่งขันใดๆ ก็ได้ที่มุ่งส่งเสริมให้เกิดความสง่างามและความแข็งแรงของร่างกาย และรวมถึงการส่งเสริมให้เกิดผลโดยตรงต่อทักษะของบุคคลด้วย

จากคำกล่าวต่างๆ เหล่านี้ จะเห็นได้ว่า กีฬามีบทบาทสำคัญมากต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ เพราะการกีฬาจะช่วยพัฒนาประชากรทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังคำกล่าวที่ว่า “กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลส ทำคนให้เป็นคน” (เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี อ่างถึงโน ไชยรัตน์ คุณาชีวะ, 2524)

กีฬาเป็นสิ่งมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ กีฬาจึงเป็นที่นิยมเล่นและแข่งกันทั่วโลก ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ยิ่งโลกมีความเจริญและสังคมมีความสลับซับซ้อนมาก กีฬาก็ยิ่งมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะการเล่นกีฬา นอกจากจะทำให้ร่างกายมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน สามารถขจัดความเครียดที่เกิดจากการทำงานเพื่อประกอบอาชีพของบุคคลได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ จึงทำให้รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของการกีฬาที่ได้มีส่วนในการพัฒนาคนของชาติได้เป็นอย่างดีจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ขึ้นโดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้(การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาการบริหารการกีฬา

จากคุณค่า และความสำคัญของการกีฬาดังกล่าวข้างต้น ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาในระดับอุดมศึกษา โดยให้การสนับสนุนกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ด้านกีฬา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้นิสิตนักศึกษา มีสุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรง มีบุคลิกภาพดี มีจิตใจแจ่มใส มีน้ำใจนักกีฬา และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา การสอนหรือการผลิตบุคลากร เพื่อออกไปช่วยพัฒนาประเทศ จึงนับว่ามีความสำคัญมาก และถือว่าเป็นหน้าที่หลัก สำหรับบุคลากร ที่สถาบันอุดมศึกษาผลิตขึ้นนั้น ต้องเป็นบุคลากรที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จึงจะเป็นบุคลากรที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ดังที่ได้มีบุคคลสำคัญได้กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของกีฬาที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

สุเทพ อรรถากร (2536) กล่าวว่า นิสิตนักศึกษาเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญยิ่ง และเป็นความหวังของประเทศชาติในการสร้างเสริมความเจริญวัยทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา

เพื่อให้ถึงพร้อมด้วยความมีคุณธรรม รู้สึกและตระหนักในความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี มีคุณภาพ พร้อมทั้งจะรับภาระสร้างสรรค์และพัฒนาประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพสืบไป (อ้างถึงในปรีชา พงษ์เพ็ง, 2537) นอกจากนี้ยังอ้างถึง วิจิตร ศรีสอาด (2535) ซึ่งกล่าวว่า นิสิตนักศึกษาเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่ายิ่ง และเป็นความหวังของประเทศชาติ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสริมสร้างความเจริญทางด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญา เพื่อให้ถึงพร้อมด้วยความมีคุณธรรมมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในฐานะพลเมืองดีที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งจะอุทิศตนเพื่อพัฒนาประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพสืบไป และปัจฉิม บุนนาค (2535) กล่าวว่า นอกจากกีฬาจะมีส่วนเสริมสร้างพละนาบยของผู้เล่นทั่วไปให้ดีขึ้นแล้ว กีฬายังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระเบียบวินัยของชีวิตของทุกคน เพราะกีฬานั้นต้องมีการฝึกซ้อมและเล่นกันเป็นทีม นั่นคือให้ตรงต่อเวลา รู้ว่าจะทำอะไรก่อนหรือหลังและอะไรไม่ควรทำ นอกจากนั้นก็พายังฝึกจิตใจคนให้รู้จักแพ้ชนะ รู้จักให้อภัย ซึ่งเป็นคุณค่าที่สำคัญแห่งชีวิตของทุกคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมไม่ว่าจะเป็นครอบครัว หน่วยงาน สถาบันหรือประเทศชาติ และท้ายที่สุดกีฬาฝึกคนให้เป็นผู้ที่ทำได้

กีฬามีประโยชน์ต่อบุคคลทุกวงการรวมถึงในสถาบันการศึกษาด้วย กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากิจกรรมนักศึกษาประเภทอื่นๆ กีฬาจึงมีความสำคัญ และมีบทบาทในการพัฒนานักศึกษาเป็นอันมาก ดังนั้น การพัฒนาองค์กรที่เกี่ยวกับการกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการพัฒนานิสิตนักศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญและพัฒนาควบคู่ไปกับการบริหารงานในด้านอื่นๆ ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีนโยบายให้มหาวิทยาลัยในกำกับมีการกำหนดและเห็นความสำคัญของการพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านกีฬา อีกทั้งเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์และความสามัคคีของนิสิตนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย จึงให้การสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยขึ้น จนกระทั่งปัจจุบันกีฬามหาวิทยาลัยเป็นรายการแข่งขันที่ได้รับการยอมรับจากทุกมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ทำให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เริ่มให้ความสำคัญในการพัฒนาองค์กรกีฬาอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการจัดตั้งศูนย์กีฬา สำนักกีฬา เพื่อให้การดำเนินงานด้านกีฬาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังคำกล่าวของ ขวัญใจ อังตระกูล (2527) กล่าวว่า โครงสร้างขององค์กรที่รับผิดชอบด้านกีฬาอย่างชัดเจนเช่น ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำนักกีฬามหาวิทยาลัยรามคำแหง ศูนย์บริการการกีฬามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อีกทั้งยังมีหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในมหาวิทยาลัย ได้แก่ กองกิจการนิสิตนักศึกษา ที่มีบทบาทสำคัญกิจกรรมทางด้านกีฬา ทั้งในส่วนของการกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยอีกด้วย ซึ่งผลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยนี้ยังเป็นตัวชี้วัดหนึ่งที่แสดงถึงศักยภาพในการบริหารจัดการด้านกีฬาในแต่ละมหาวิทยาลัย

จากความสำคัญที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้น การกีฬาเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อชีวิตมนุษย์อย่างมากมาย กีฬาก็เป็นส่วนสำคัญของการศึกษาที่สามารถช่วยพัฒนาบุคคลทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และมีความจำเป็นที่สถาบันการศึกษาทุกระดับทุกแห่ง ต้องพัฒนาการกีฬาของสถาบันให้มีความเจริญก้าวหน้า ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร” เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยต่อไป

ปัญหาในการวิจัย

มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานครมีการบริหารองค์กรกีฬาอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย มีผลต่อการบริหารองค์กรกีฬาใน 3 ส่วน คือ ทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งทำการศึกษาและวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานครจำนวน 27 มหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งเป็นมหาวิทยาลัยรัฐ 15 แห่ง และมหาวิทยาลัยเอกชน 12 แห่ง
2. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารองค์กรกีฬาในส่วนทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริการ และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ดังนี้
  - 2.1 ปัจจัยนำเข้า (Input) คือ ทรัพยากรในการบริหาร (4 M's)
  - 2.2 กระบวนการ (Process) คือ กระบวนการบริหาร (POSDCoRB)
  - 2.3 ปัจจัยส่งออก (Output) คือ ผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย
3. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยโดย
  - 3.1 เปรียบเทียบการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร

3.2 หาความสัมพันธ์ของสัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรกีฬา ในส่วนทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริการ และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

3.3 หาความสัมพันธ์ในส่วนของผลการดำเนินงานด้านการกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการกีฬาเพื่อสุขภาพ และด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

3.4 หาความสัมพันธ์ของสัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรกีฬากับอันดับของผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

4. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานภายในองค์กรกีฬาและนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาหรือพลศึกษา ในมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

5. ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ ใช้ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในการศึกษาข้อมูลป้อนกลับ(Feedback)

คำจำกัดความของการวิจัย

สัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของผลที่เกิดขึ้นจากการบริหารงานด้านกีฬาขององค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานครใน 3 ส่วน คือทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผล หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรกีฬาในด้านต่างๆของแต่ละมหาวิทยาลัย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการในการบริหาร ผลการดำเนินงานด้านกีฬา กับสัมฤทธิ์ผลทั้งหมดของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

การบริหาร (Administration) หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลปะ นำเอาทรัพยากรการบริหารมาประกอบการตามกระบวนการบริหาร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์กรกีฬา (Sport Organization) หมายถึง หน่วยงานที่ดำเนินการด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ได้แก่ กองกีฬานิสิตนักศึกษา ศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัย (University) หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 27 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยรัฐ 15 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน 12 แห่ง

การบริหารองค์กรกีฬาที่ดี หมายถึง การนำเอาทรัพยากรในการบริหาร มาใช้ในกระบวนการบริหารอย่างเหมาะสม ทำให้เกิดผลการดำเนินงาน และสัมฤทธิ์ผลที่ดี

ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ทรัพยากรต่างๆ ที่ใช้ในการบริหาร ได้แก่ บุคลากร(Man), การเงินและงบประมาณ(Money), สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก(Materials) และ

การจัดการ (Management) ซึ่งได้จากความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ในการสะท้อนข้อมูล ปัจจัยนำเข้า เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

กระบวนการ (Process) หมายถึง หน้าที่หรือกิจกรรมขั้นพื้นฐานที่ผู้บริหารต้องกระทำ ประกอบด้วย การวางแผน (Planning), การจัดองค์กร (Organizing), การบริหารงานบุคคล (Staffing), การอำนวยการ (Directing), การประสานงาน (Coordinating), การรายงานผล (Reporting) และการจัดงบประมาณ (Budgeting) ซึ่งได้จากความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ในการสะท้อนข้อมูล เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

ปัจจัยส่งออก (Output) หมายถึง ผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ใน 3 ด้าน ได้แก่ กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งนิสิตนักศึกษาเป็นผู้ให้ ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) หมายถึง สิ่งที่สะท้อนผลการดำเนินการในส่วนของทรัพยากร ในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬา (สัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กร กีฬา) เช่น ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 (สาธิตาเกมส์)

บุคลากร (Man) หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

การเงินและงบประมาณ (Money) หมายถึง การเงินและงบประมาณ ที่ใช้ในการสนับสนุน องค์กรกีฬา เพื่อใช้ในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials) หมายถึง การจัดวัสดุ อุปกรณ์ ต่างๆ รวมถึงสถานที่ที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการที่ประกอบด้วย การดำเนินการเป็น ขั้นตอนที่จะนำไปสู่เป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้

การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดวิธีการปฏิบัติงาน หรือแผนการไว้เป็น การล่วงหน้า เพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่ กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงาน

การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การจัดโครงสร้างงานที่ประกอบด้วย การกำหนด ตำแหน่งงาน การจัดกลุ่มงานเป็นหน่วย หรือเป็นแผนกและมอบหมายความรับผิดชอบในงานนั้นๆ ให้แก่สมาชิกในองค์กร ได้ดำเนินการปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

การบริหารงานบุคคล (Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลมาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ การจัดองค์กร การใช้ประโยชน์บุคคล การบำรุงรักษา และการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ ความสามารถสูงขึ้น

การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การกำกับดูแลให้การดำเนินงานดำเนินไปตามวิธีการ ที่กำหนดขึ้น รวมทั้งการเร้ารัดงานให้เป็นไปตามนโยบาย และบรรลุเป้าหมายขององค์กร

การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การติดต่อประสานงานระหว่างบุคคลและหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี

การรายงานผล (Reporting) หมายถึง วิธีการขององค์กรเกี่ยวกับการให้ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลของการปฏิบัติงาน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบ ตลอดจนการใช้รายงานเป็นเครื่องตรวจสอบผลงาน ติดตามผลงาน และควบคุมงาน

การจัดงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การปฏิบัติในด้านการเงิน การกำหนดรายรับรายจ่าย การควบคุมการใช้จ่ายเงินในลักษณะต่างๆ

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง กิจกรรมพลศึกษา และกิจกรรมกีฬาที่จัดให้มีการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ที่เป็นวิชาเฉพาะ และวิชาทั่วไป

กีฬาเพื่อสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ ในเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หรือเพื่อส่งเสริมสุขภาพ และสมรรถภาพ ของนิสิตนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย

กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง กิจกรรมการแข่งขันกีฬาที่แสดงถึงความสามารถของนักกีฬาในแต่ละมหาวิทยาลัย ทั้งการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างมหาวิทยาลัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามด้วยความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเองทุกข้อ ซึ่งจะเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริงตามความรู้สึกรับของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามที่ได้รับทราบข้อมูล และตามระดับที่ได้ปฏิบัติจริง ในส่วนแบบสำรวจผู้ตอบแบบสำรวจได้ตอบตามความเป็นจริง และตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งไม่ใช่ความคิดเห็น

2. การศึกษาข้อมูลย้อนกลับ ทำการศึกษาเฉพาะผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

3. ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา เป็นตัวแทนในการแสดงความคิดเห็นให้ข้อมูลในส่วนทรัพยากร และกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ส่วนความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลในส่วนผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบผลการดำเนินงาน แนวคิด และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2. ได้ทราบสัมฤทธิ์ผล และแนวทางในการพัฒนากีฬาของผู้บริหารกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร จากการวิเคราะห์สังเคราะห์

3. เป็นแนวทางในการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมและเกิดผลดียิ่งขึ้นต่อไป
4. เป็นการนำผลข้อเท็จจริงไปดำเนินการพัฒนาบุคลากรกีฬาของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

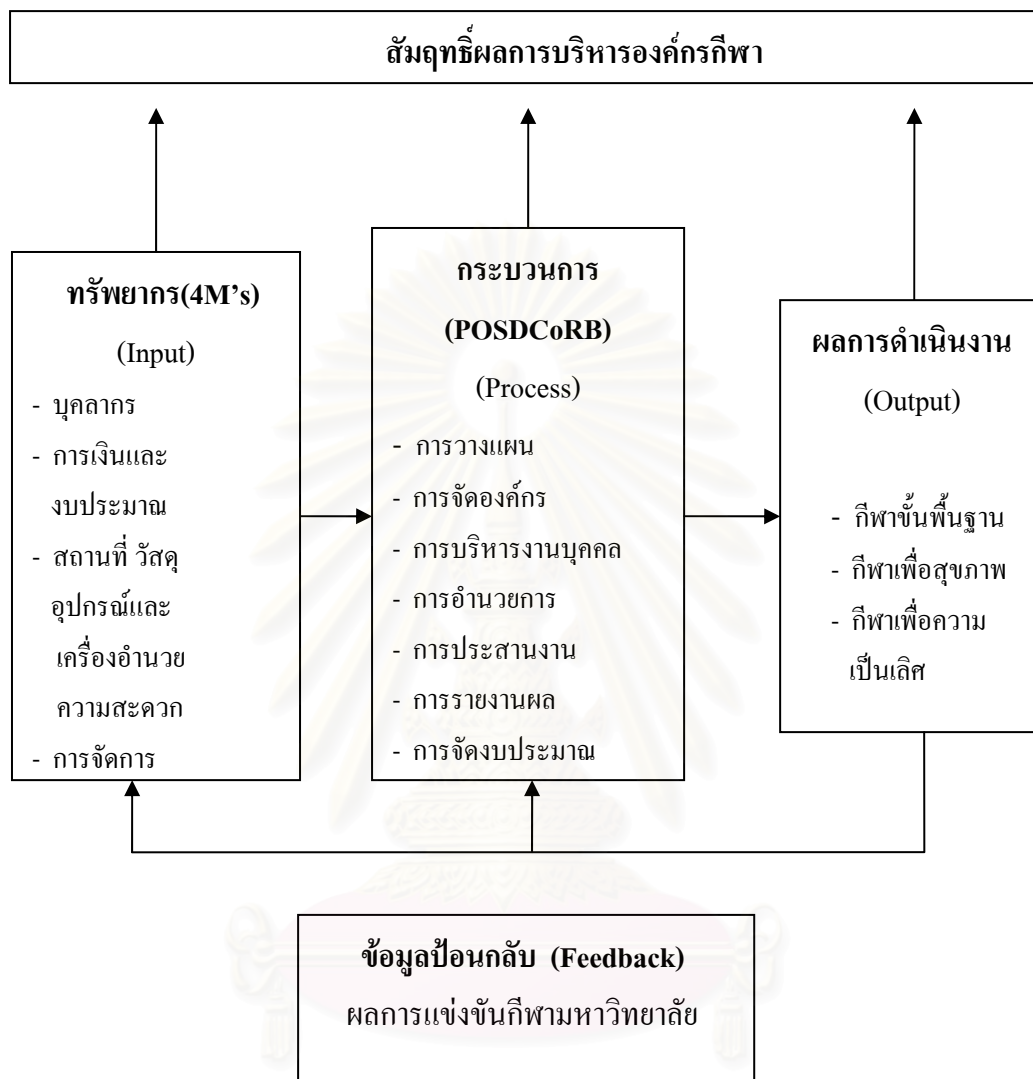
การบริหารองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการนั้น จะต้องมีการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วยสิ่งนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) สิ่งส่งออก (Output) และข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) (Wiener อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2526) ในการวิจัยครั้งนี้ ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ทรัพยากรต่างๆ ที่ใช้ในการบริหาร 4 ประการ หรือที่เราเรียกว่า ทฤษฎี “4M’s” คือ บุคลากร การเงินและงบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก และการจัดการ (สมพงษ์ เกษมสิน, 2523) นอกจากนั้นจะต้องอาศัยกระบวนการที่ดีในการบริหารงาน (POSDCoRB MODEL) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การบริหารงานบุคคล การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การรายงานผล และการจัดงบประมาณ (Luther Gulick and Lyndall Urwick, 1937 อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, 2529) และปัจจัยส่งออก ได้แก่ ผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านคือ กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน คือ การจัดการเรียนการสอนกีฬาในมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ คือ การจัดสถานที่และกิจกรรมการออกกำลังกายให้กับนิสิต นักศึกษาและบุคคลทั่วไป และในด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ คือ การจัดดำเนินการด้านกีฬาเพื่อการแข่งขันทั้งภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างมหาวิทยาลัย และข้อมูลป้อนกลับผลของการบริหารองค์กรกีฬา ได้แก่ ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 33 (สาธิตาเกมส์)

ซึ่งจากทฤษฎีและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารองค์กรเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำมาเขียนเป็นแผนภูมิได้ ดังนี้

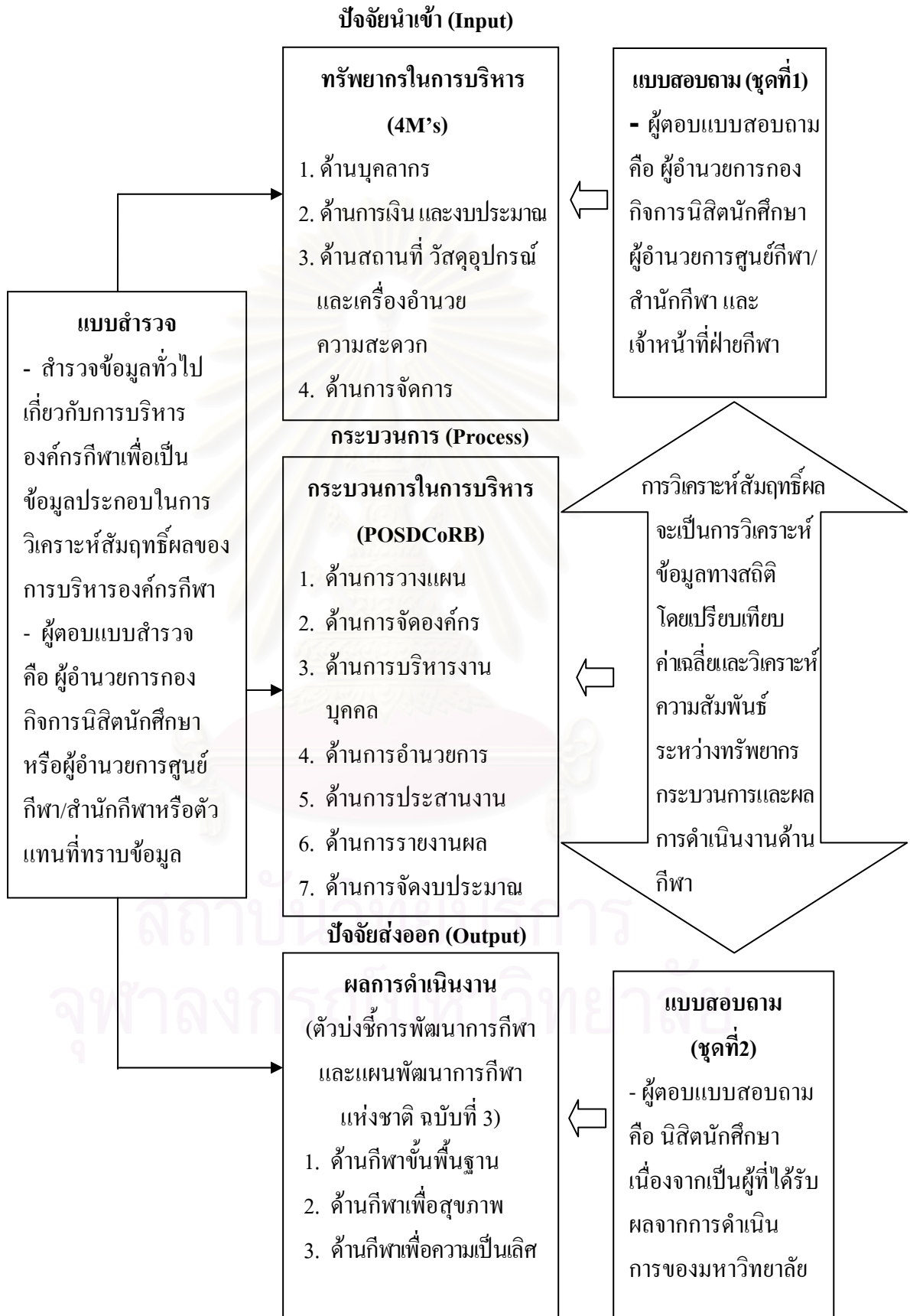
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารองค์กรกีฬา ดังนี้

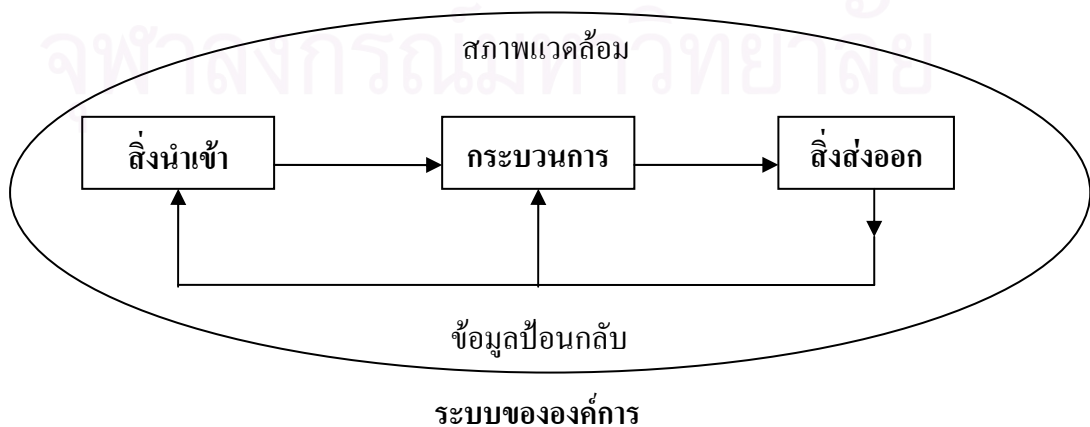
1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
2. กีฬาในสถาบันอุดมศึกษา
3. ประวัติการแข่งขันทีฬามหาวิทยาลัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การบริหารองค์กรกีฬาประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

การบริหารองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการนั้นจะต้องมีการบริหารองค์กรอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วยสิ่งนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) สิ่งส่งออก (Output) ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) และสภาพแวดล้อม (Environment) (Wiener อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2526) ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 แสดงระบบขององค์กรตามแนวคิดของ Wiener

คำว่าการบริหารมีนักวิชาการ ได้ให้ความหมายไว้มากมายดังนี้

ศาสตราจารย์ชูป กาญจนประกร กล่าวว่า “การบริหาร หมายถึง การทำงานของคณะบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ร่วมกันปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน” ในความหมายนี้ ถ้างานนั้นทำโดยบุคคลเดียวกันจะไม่มีการบริหาร ถือว่าเป็นการทำงานเฉยๆ เท่านั้น (อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2526)

ศาสตราจารย์สมพงษ์ เกษมสิน (2526) ได้สรุปว่า “การบริหาร คือการใช้ศาสตร์และศิลปะ นำเอาทรัพยากร (Administration Resources) มาประกอบการตามกระบวนการ (Process of Administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ”

นอกจากนี้ ดร.อรุณ รักธรรม (2527) ได้ศึกษาจากคำจำกัดความต่างๆ และความเห็นของนักวิชาการหลายท่าน และได้สรุปความหมายของการบริหารไว้ว่า “เป็นการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มุ่งถึงความสำเร็จร่วมกันโดยยึดหลักประหยัดและประสิทธิภาพและความสำเร็จนั้นต้องเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการในผลงานนั้นจึงเป็นได้ว่าการบริหารงานเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์” (อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2526)

อย่างไรก็ตามทัศนะ คำจำกัดความของนักวิชาการ และนักบริหารทั้งหลาย พอคิดสรุปได้ดังนี้ ความหมายของการบริหารในฐานะการปฏิบัติงานหรือกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางสำหรับบุคลากรทางพลศึกษา และผู้เกี่ยวข้องไว้ 4 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 ต้องเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

ประการที่ 2 ใช้ทั้งศาสตร์และศิลปะในการทำงานร่วมกัน

ประการที่ 3 ใช้ทรัพยากรการบริหารอย่างเหมาะสม ทั้ง คน เงิน และวัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร

ประการที่ 4 คำนึงทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นที่พึงพอใจของผู้ร่วมปฏิบัติ และองค์กร (ปรีชา กลิ่นรัตน์, 2536)

นักบริหารและนักวิชาการได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการไว้ดังนี้ (อ้างถึงใน พยอม วงศ์สารศรี, 2542)

เทลอร์ (Frederick W. Taylor ค.ศ. 1856-1915)

หลักการของการจัดการตามแนวความคิดของ เทลอร์ สรุปได้ดังนี้

1. พัฒนาวิธีการทำงานวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) ที่ผ่านการวิเคราะห์อย่างมีหลักเกณฑ์ แทนการใช้กฎที่ไม่แน่นอน (Rule of Thumb)

2. ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีหลักเกณฑ์ คัดเลือก ฝึกหัด สอน และพัฒนาคนงานให้มีคุณสมบัติตรงตามงานที่ปฏิบัติ เพราะในอดีตคนงานจะทำงานของตนและแสวงหาประสบการณ์ไปเรื่อยๆ จนพบวิธีที่ดีที่สุดด้วยตนเอง

3. มีการร่วมมือกับคนงานอย่างจริงจัง เพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่างานทั้งหมดได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ได้พัฒนาขึ้น

4. มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบระหว่างการจัดการและแรงงานหรือกล่าวง่ายๆ ว่ามีการแบ่งงานและความรับผิดชอบระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายผลิต เพราะในอดีตนั้นงานและความรับผิดชอบส่วนใหญ่จะตกอยู่แก่ฝ่ายผลิต (คนงาน)

ฟาโยล์ (Henri Fayol ค.ศ. 1841-1925)

ฟาโยล์ คิดค้นหลักการ 14 ข้อ เรียกว่า “หลักการจัดการ” มีดังต่อไปนี้

1. หลักการแบ่งงานกันทำ (Division of Work) โดยการเพิ่มการแบ่งงานกันทำ ตามความถนัดความสามารถของสมาชิกในองค์กร ในงานแต่ละงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. หลักการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) อำนาจหน้าที่เป็นสิทธิหรืออำนาจในการสั่งการในเรื่องนั้นๆ ส่วนความรับผิดชอบเป็นการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสิ้นตามตำแหน่งต่างๆ ที่มีหน้าที่อยู่ การมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบกับสมาชิกในองค์กรควรมีลักษณะควบคู่กันควรคำนึงถึง ความพอเหมาะที่จะทำให้นั้นประสบความสำเร็จ

3. หลักการมีระเบียบวินัย (Discipline) ผู้ใต้บังคับบัญชาควรให้ความเคารพและเชื่อฟังในข้อกำหนดและนโยบายขององค์กร แต่การธำรงรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัยนี้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้นำในองค์กรด้วย จะต้องมีข้อตกลงที่ชัดเจนและยุติธรรม และมีการลงโทษอย่างยุติธรรมเสมอหน้ากัน

4. หลักความเป็นเอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) ผู้ใต้บังคับบัญชาควรรับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว ที่เรียกกันว่าหลักการ One Man One Boss

5. หลักความเป็นเอกภาพในการอำนวยการ (Unity of Direction) ทุกกิจกรรมต้องมุ่งบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร

6. หลักผลประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองผลประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of Individual Interest to The General Interest) นั่นคือผลประโยชน์ทางสังคมควรมาก่อนในลำดับแรก ผลประโยชน์ขององค์กรในลำดับที่สอง และผลประโยชน์ของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มคนมาเป็นอันดับสุดท้าย

7. หลักผลตอบแทน (Remuneration) คนงานควรได้รับค่าตอบแทนอย่างยุติธรรม โดยคำนึงถึงหลักความเหมาะสมและยุติธรรมให้เกิดความพอใจทั้งลูกจ้างและนายจ้าง

8. หลักการรวมอำนาจ (Centralization) การที่ผู้ใต้บังคับบัญชาทุกระดับจะต้องรับฟังคำสั่งจากผู้บริหารเพียงคนเดียว

9. หลักการจัดสายบังคับบัญชา (Scalar Chain) เป็นการจัดสายบังคับบัญชาจากระดับสูงสุดไปสู่ระดับต่ำสุด ต้องมีการเชื่อมโยงด้านการติดต่อสื่อสารโดยเน้นในวงจรรสั้นๆ เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

10. หลักการจัดลำดับ (Order) การจัดการที่ดีต้องมีการจัดลำดับตำแหน่งและหน้าที่ของตำแหน่งต่างๆ ให้ชัดเจน

11. หลักความเสมอภาค (Equity) การปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างยุติธรรม

12. หลักความมั่นคงในการทำงาน (Stability of Tenure) งานแต่ละงานที่ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ ฉะนั้นไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายงานบ่อย เพราะจะทำให้คนงานรู้สึกว่าคุณไม่มีความมั่นคงเพราะขาดความสามารถในการทำงานนั้นๆ

13. หลักความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Initiative) เปิดโอกาสให้ลูกจ้างแสดงความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน ทำให้ลูกจ้างเกิดความพอใจเมื่อได้รับการยอมรับให้มีส่วนแสดงความคิดเห็นและเป็นการสร้างความมั่นคงให้แก่องค์กรอีกด้วย

14. หลักความสามัคคีหรือความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Esprit de Corps of Union is Strength) การมีมนุษยสัมพันธ์กันในองค์กรก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร ฉะนั้นผู้บริหารควรได้สนับสนุนให้บุคคลในองค์กรสร้างความสัมพันธ์กัน

กระบวนการบริหารทั่วไปมักมีลักษณะเป็นกระบวนการวิธีหรือกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นวิธีการจัดการอย่างหนึ่งที่มีหลักเกณฑ์ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการบริหารจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่างๆ ไว้อย่างชัดเจน ปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร ได้แก่ 4M's (สมพงษ์ เกษมสิน, 2523)

1. กำลังคนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ (Man)
2. กำลังเงิน งบประมาณ (Money)
3. วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials)
4. การจัดการ (Management)

จากการศึกษาแนวความคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทรัพยากรในการบริหาร

1. ด้านบุคคลากร (Man)

หลักการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ชงชัย สันติวงษ์ (2535) ได้กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัย และมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนเข้าทำงานหรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น

หน้าที่ประการหนึ่งที่น่าจะถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญที่สุดในบรรดาหน้าที่ต่างๆ ที่ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบก็คือหน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ทั้งนี้เพราะภายหลังจากที่ได้มีการจัดองค์กรจนเสร็จสิ้นแล้ว โครงสร้างในส่วนต่างๆ ก็จะต้องถูกบรรจุด้วยตัวบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งในองค์กร และในการที่จะให้ผลการปฏิบัติงานต่างๆดังกล่าวได้ประสิทธิภาพที่สุดนั้น ย่อมต้องขึ้นอยู่กับความสามารถหรือความพร้อมเพียงของตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ผู้บริหารจะต้องมีภาระหน้าที่ในการเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดีเท่านั้น จึงจะทำให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพ (Effective & Efficiency) และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้เอง จึงควรที่จะได้มีการให้ความสนใจศึกษาถึงกระบวนการในการเสาะหาและพัฒนาตัวบุคคลที่จะมาเป็นผู้บริหารงานในหน้าที่ต่างๆ รวมตลอดทั้งการพัฒนาตัวบุคคลดังกล่าวให้มีความสามารถสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวนี้ก็คือ กระบวนการทางด้านการบริหารงานบุคคล (Personnel Management Process) นั่นเอง

หลัก 4 ประการของการใช้ประโยชน์บุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

1. จัดหาคนที่มีความสามารถและเต็มใจทำงาน
2. บรรจุให้เข้าทำงานที่สัมพันธ์กับความสามารถและความสนใจ
3. พัฒนาเขาโดยการให้การศึกษาและอบรม เพื่อให้เขาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
4. พยายามทำให้คนงานมีความพึงพอใจในงาน

ขั้นตอนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2546)

ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ

1. การสรรหา (Recruitment)

การสรรหา คือ การได้มาซึ่งทรัพยากรมนุษย์ เพื่อบรรจุลงในตำแหน่งงานที่ว่าง โดยการจ้างงาน การสรรหาที่มีประสิทธิภาพ มีข้อควรพิจารณาคือ การพิจารณาความต้องการพนักงานมาปฏิบัติหน้าที่ แหล่งของทรัพยากรมนุษย์ ที่จะทำการสรรหา ที่จะทำให้ได้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

2. การคัดเลือก (Selection)

หลักในการคัดเลือกพนักงาน คือ การได้บุคคลที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดกับงานนั้น

3. การพัฒนาและฝึกอบรม (Training)

การฝึกอบรม เป็นกระบวนการในการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรเพื่อให้มีผลการทำงานดีขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม มีผลต่อความสำเร็จขององค์กรและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพนักงาน ขั้นตอนของการฝึกอบรมพนักงานมีดังนี้

1. การพิจารณาความต้องการฝึกอบรม
2. การกำหนดโครงการฝึกอบรม
3. การบริหารจัดการฝึกอบรม
4. การประเมินผลการฝึกอบรม

4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal)

หลังจากที่ได้มีการสรรหา การคัดเลือก และฝึกอบรมพนักงานแล้ว พนักงานได้เข้ามาทำงานในองค์กร ในขั้นตอนที่ 4 คือการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้ทราบถึงผลการทำงานของพนักงาน บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ การประเมินผลการปฏิบัติงาน ทำให้ทราบผลสะท้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นการตัดสินใจเพื่อพิจารณาการเพิ่มขึ้นของเงินเดือน การส่งเสริมให้มีการก้าวหน้า การโอนย้าย หรือการเลิกจ้าง การประเมินผลยังทำให้สามารถบอกได้ถึงพฤติกรรมของพนักงาน ทักษะของพนักงาน ทักษะและความรู้ในการทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการสอนงาน การให้คำปรึกษาแก่พนักงาน

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2524) กล่าวว่า บุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการจัดกีฬาเพื่อมวลชน เพราะเป็นทั้งผู้วางแผนและดำเนินการทางกีฬาให้เกิดผลต่อผู้เข้าร่วม เพื่อให้เกิดผลตาม

ความมุ่งหมาย ควรมีเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน และวางแผนนโยบายที่แน่นอน ซึ่งบุคลากรเหล่านี้ทำหน้าที่ในการประสานงาน เป็นที่ปรึกษา ชมรมกีฬาประเภทต่าง ๆ

2. ด้านการเงิน และงบประมาณ (Money)

งบประมาณและการเงินเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการบริหารงาน ฝ่ายบริหารมีหน้าที่จัดทำงบประมาณ และขอเงินทุนให้กับหน่วยต่าง ๆ และบุคลากรควบคุมดูแลว่าเงินที่ขอมานั้นใช้อย่างถูกต้องหรือไม่ งานดังกล่าวนี้ต้องอาศัยความซื่อสัตย์ ความเฉลียวฉลาดรอบรู้และความหนักแน่น การจัดงบประมาณ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการจัดการในเรื่องการเงิน ผู้บริหารจะต้องทราบเพื่อป้องกันการใช้จ่ายในทางที่ผิด และสูญเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์
2. ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมงบประมาณเป็นงานที่ต้องประสานกันหลาย ๆ อย่าง ต้องมีแผนงาน โครงการ ตลอดจนค่าใช้จ่ายและเงินทุนที่ได้รับมาจากสายงานต่าง ๆ ผู้บริหารจะต้องทราบหรือพิจารณาเตรียมจัดงบประมาณ

การจัดทำงบประมาณ ต้องการจัดแผนงานทางการเงินอันเกี่ยวกับงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้บริหารมีหน้าที่ที่จะต้องจัดทำงบประมาณเตรียมไว้สำหรับแผนระยะเวลา 1 ปี 3 ปี 5 ปี หรือ 7 ปี โครงการสำคัญแต่ละโครงการจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าหลาย ๆ ปี ฉะนั้นการจัดทำงบประมาณการเงินต้องจัดไว้สำหรับโครงการระยะยาวด้วย

3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials)

วัสดุ อุปกรณ์ซึ่งนับรวมถึงอาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จ ได้ผลสมบูรณ์ เป็นการบริหารอย่างแท้จริง และให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ควรยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. ใช้วัสดุตามความเหมาะสม
2. ใช้ให้ได้ผลคุ้มค่า
3. ใช้อย่างประหยัดทั้งแรงงาน เงินและเวลา
4. ก่อนใช้อุปกรณ์ทุกครั้งต้องทดลองเสียก่อนว่าใช้ได้ดี สะดวกและพอเหมาะกับเวลา ระวังอย่าให้การใช้อุปกรณ์ต้องติดขัดระหว่างใช้

สำหรับการจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้คือ

1. ก่อนการซื้อวัสดุอุปกรณ์ทุกครั้ง ควรสำรวจหรือทำบัญชีอุปกรณ์ก่อนว่ามีอยู่แล้วมากน้อยเพียงใด และอยู่ในสภาพที่ใช้ได้หรือต้องซ่อมแซม และต้องการเพิ่มอีกจำนวนเท่าไร

2. ควรซื้ออุปกรณ์ในร้านที่มีชื่อเสียงไว้ใจได้ เพราะจะได้ของที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ ให้บริการในการแลกเปลี่ยนซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่า
3. ควรซื้ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพ เพราะตามปกติของที่มีคุณภาพสามารถใช้ได้นานกว่า ปลอดภัยกว่า บางครั้งดีกว่าอุปกรณ์ที่มีราคาสูงกว่า การซื้อไม่ควรเอาความเป็นหลักอย่างเดียว ของราคาแพง คุณภาพอาจจะไม่ดีก็ได้
4. ถ้าเป็นไปได้ควรจัดตารางในการซื้อให้มีการกระจาย ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ไม่เป็นภาระต้อง ใช้เงินจำนวนมาก ๆ ในครั้งหนึ่ง
5. พยายามใช้วิธีการซื้อที่ช่วยให้สามารถลดราคาให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
6. ควรซื้อตามที่ถูกระเบียบ ข้อบังคับ ในการใช้วัสดุอุปกรณ์ชนิดนั้น ๆ ตามกำหนด
7. ควรจัดซื้อในร้านที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่สามารถให้ราคาของและคุณภาพเดียวกัน เพราะร้านในท้องถิ่นจะสามารถติดต่อได้ง่ายและสะดวกกว่า
8. ควรเตรียมการซื้อวัสดุอุปกรณ์ไว้แต่เนิ่น ๆ
9. ในการซื้อแต่ละครั้งจะต้องไม่มีการรับสิ่งตอบแทนจากร้านค้า

4. ด้านการจัดการ (Management)

การจัดการ มีความหมายแตกต่างกันออกไปในความนึกคิดของบุคคล การทำความเข้าใจ ความหมายของการจัดการจะเกิดประโยชน์ต่อการนำความรู้ไปใช้ในการบริหารและจัดองค์กร นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังนี้ คือ

ไฮแมน และ สก็อตต์ (Haimann and Scott, 1970) ได้ให้ความหมายว่า “การจัดการ คือ กระบวนการทางสังคม และเทคนิคในการใช้ทรัพยากรการบริหารในการดำเนินงานขององค์กร และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ประสบผลสำเร็จหรือบรรลุจุดประสงค์ขององค์กร”

ลองเกนเนคเคอร์ และพริงเกิล (Longenecker and Pringle, 1981) กล่าวว่า “การจัดการคือ กระบวนการรวบรวมและประสานการใช้ทรัพยากรการบริหาร เพื่อดำเนินงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้”

สรุปได้ว่า การจัดการ คือ กระบวนการรวบรวมและประสานบุคคล เทคโนโลยี การทำงาน และทรัพยากรต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายขององค์กรอย่างเกิด ประสิทธิภาพ

กระบวนการบริหาร

กูลิค (Gulick, 1937 อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2529)

กล่าวถึงกระบวนการบริหารไว้ 7 ประการด้วยกัน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า **POSDCoRB** คำย่อ
นี้ นำมาจากอักษรตัวต้นของแต่ละขั้นคือ

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์กร (Organizing)
3. การบริหารงานบุคคล (Staffing)
4. การอำนวยการ (Directing)
5. การประสานงาน (Coordinating)
6. การเสนอรายงาน (Reporting)
7. การจัดงบประมาณ (Budgeting)

จากการศึกษากระบวนการบริหารทั้ง 7 ประการ (POSDCoRB) ผู้วิจัยจึงได้นำมาสร้างเป็น
กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการวางแผน (Planning)

การวางแผน หมายถึง การเตรียมการล่วงหน้า แล้วกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย โครงการ
วิธีแก้ปัญหา ตลอดจนการแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุด ง่ายที่สุด และรวดเร็วที่สุด เพื่อดำเนินงานให้
บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการจัดลำดับกิจกรรมสำคัญ ๆ ตามลำดับก่อนหลัง
และตามลำดับเวลาที่จะต้องทำให้เสร็จ จัดให้มีทรัพยากรในการบริหารให้เพียงพอ วางแผนเพื่อให้มี
การประสานงานตลอดจนกำหนดระบบการควบคุมงาน

หลักสำคัญของการวางแผน

การวางแผนเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารงานเป็นภาระหน้าที่และเป็นการใช้
ศิลปะของภาวะผู้นำที่สำคัญของการวางแผน เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
หลักการสำคัญที่ควรคำนึงในการวางแผนก็ควรพิจารณา มีดังนี้

1. การวางแผนควรกระทำเมื่อใด โดยปกติการวางแผนนั้นควรจะได้เริ่มปฏิบัติจัดทำ
ขณะที่เริ่มดำเนินงานเป็นอันดับแรก ต่อจากนั้นผู้บังคับบัญชาอาจจัดวางแผนอีกเมื่อเริ่มงานใหม่
หรือเมื่อเกิดปัญหาในการปฏิบัติ

2. วัตถุประสงค์ นโยบาย จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ชัดเจน เพราะ วัตถุประสงค์และนโยบายเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดของการวางแผน หากไม่ทำความเข้าใจให้ดี เสียแต่ต้น แผนงานที่กำหนดขึ้นก็จะล้มเหลวและไร้ความหมายโดยสิ้นเชิง

3. ปัจจัยต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการวางแผนที่สำคัญ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ คน เงิน วัสดุสิ่งของ สถานที่และเวลา ฯลฯ จะต้องจัดให้พร้อม

4. วิธีดำเนินงานตามแผน เมื่อได้วางแผนขึ้นแล้ว จะต้องพิจารณาหาช่องทาง หรือวิธีการที่ จะต้องดำเนินงานตามแผนที่กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้าให้ได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้แผนงานที่กำหนดขึ้นเป็น แผนที่จะสามารถดำเนินการได้

5. คำนึงถึงภูมิศาสตร์ สภาพแวดล้อม ดินฟ้าอากาศ คุณค่าทางสังคม พฤติกรรมของคน ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นที่ยึดถือของคนกลุ่มนั้น

กระบวนการในการวางแผน

การวางแผนเป็นการใช้ความรู้ทางวิชาการในการกำหนดสิ่งที่จะพึงปฏิบัติในอนาคต โดย กำหนดหรือคาดการณ์ว่าการบริหารจะดำเนินไปเช่นนี้ ซึ่งการพยากรณ์หรือคาดการณ์ จำต้องอาศัย ความรอบรู้ความชำนาญ และประสบการณ์ประกอบกันเข้าเป็นพิเศษ ในกระบวนการวางแผนแบ่ง ขั้นตอนเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ขั้นการกำหนดวัตถุประสงค์
2. ขั้นประเมินสภาพการณ์ปัจจุบัน
3. ขั้นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
4. ขั้นปฏิบัติตามแผน
5. ขั้นติดตามและปรับปรุงแผน

การวางแผน

เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ (2539) ได้จำแนกประเภทของแผนออกเป็น 2 ประเภทหลัก

1. แผนประจำ (Standing Plan)

แผนประจำ หมายถึง แผนซึ่งมีระยะเวลาในการใช้เป็นเวลานาน อาจยาวนานเท่ากับอายุ ของหน่วยงานเอง เป็นแผนซึ่งเป็นแนวคิดอย่างหยาบๆ ที่ไม่มีรายละเอียดในการดำเนินงานมากนัก แผนงานประจำจำแนกออกเป็น นโยบาย (Policy) มาตรการ (Procedures) และข้อบังคับ (Rules)

นโยบาย (Policy) หมายถึง แนวทางที่กำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นทิศทางในการปฏิบัติงานหรือการตัดสินใจ การกำหนดนโยบายของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง จะต้องเกิดจากการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ทั้งหมดของหน่วยงานนั้น

มาตรการ (Procedures) หมายถึง การดำเนินงานตามลำดับขั้นที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุถึงความสำเร็จของความต้องการ หรือโครงการหนึ่งโครงการใดโดยเฉพาะ ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการกระทำก็คือ ตัวบ่งชี้ว่าทำอย่างไรนโยบายจึงบรรลุตามที่ต้องการ

ข้อบังคับ (Rules) หมายถึง แนวทางที่กำหนดขึ้นอย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อให้บุคคลได้ปฏิบัติตามโดยเคร่งครัดตามลักษณะของงาน

อย่างไรก็ดี แต่ละชนิดของแผนงานประจำ แม้จะต้องนำไปใช้ด้วยระยะเวลายาวนาน แต่ละชนิดของแผนประเภทนี้ มีความยืดหยุ่นแตกต่างกันไป กล่าวคือ นโยบายจะสามารถยืดหยุ่นได้มาก ส่วนข้อบังคับจะไม่ยืดหยุ่นหรือยืดหยุ่นได้น้อยมาก

2. แผนเฉพาะกิจ (Ad-hoc Plan) หรือแผนใช้ครั้งเดียว (Single-use Plan)

แผนประเภทนี้สร้างขึ้นเพื่อปฏิบัติงานใดงานหนึ่งโดยเฉพาะแล้วเลิกกันไปเมื่อการดำเนินงานตามแผนนั้นแล้วเสร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการแล้ว แผนประเภทนี้ประกอบด้วยแผนงาน (Programs) โครงการ (Projects) และแผนงบประมาณ (Budget Plan) แผนดังกล่าวมีช่วงในการดำเนินงานสั้นๆ ตามที่ถูกระบุกำหนดขึ้น

แผนงาน (Programs) หมายถึง แผนซึ่งถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้ดำเนินการให้บรรลุถึงงานหนึ่งงานใดตามภารกิจขององค์การ

โครงการ (Projects) หมายถึง แผนซึ่งถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้ดำเนินการให้บรรลุถึงกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของแผนงาน โครงการจะมีรายละเอียดชัดเจนและอาจมีช่วงอายุระหว่าง 1-3 ปี

แผนงบประมาณ (Budget Plan) แผนชนิดนี้เป็นทั้งแผนและเครื่องมือการควบคุมแผน โดยปกติแผนงบประมาณจะเป็นส่วนหนึ่งของโครงการเสมอ แผนชนิดนี้มีอายุสั้นที่สุด อาจเป็นเดือน หรือไม่เกิน 1 ปี ถ้าถือตามระบบงบประมาณของประเทศไทย

แผนเฉพาะกิจหรือแผนใช้ครั้งเดียว จะเป็นส่วนหนึ่งของแผนประจำเสมอ เพราะแผนประจำจะบอกทิศทางการทำงานอย่างกว้างๆ ขององค์การ ซึ่งผู้บริหารองค์การจะต้องสร้างแผนปฏิบัติการหรือแผนเฉพาะกิจขึ้นมารองรับแผนประจำเหล่านั้น

2. ด้านการจัดองค์กร (Organizing)

การจัดองค์กร หมายถึง กระบวนการที่จัดตั้งขึ้น เพื่อความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ที่จะสามารถทำให้การประกอบการขององค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

แนวความคิดในการจัดองค์กร

การจัดองค์กร มีแนวคิดพื้นฐานมาจากการที่การดำเนินงานขององค์กรนั้นมีภารกิจมาก ยกที่บุคคลเพียงคนเดียวจะทำเอง โดยลำพังได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องนำภารกิจขององค์กรมาแบ่งกันปฏิบัติจัดทำตามความรู้ความสามารถของบุคคล และการรวมงานขึ้นเป็นครั้งคราว กล่าวคือการแบ่งงานออกเป็นส่วน ๆ โดยมีเหตุผลว่า

1. งานนั้นมีปริมาณมากเกินไปที่บุคคลคนเดียวจะกระทำโดยลำพังได้
2. ในการที่จะแบ่งปันงานออกไปให้บุคคลหลายคนทำนั้น จำเป็นจะต้องมีการแบ่งงานเสียก่อน
3. ความต้องการที่จะให้ได้ประโยชน์จากลักษณะเฉพาะของงาน ทำให้จำเป็นต้องมอบหมายงานให้บุคคลที่มีความชำนาญพิเศษเป็นผู้ปฏิบัติจัดทำ

หลักของการจัดองค์กร

โดยทั่วไปหลักของการจัดองค์กรย่อมประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์
2. การแบ่งงานตามลักษณะเฉพาะ ช่วงการบังคับบัญชา
3. การรวมอำนาจการบังคับบัญชาให้บุคคลหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารรวมทั้งให้มีการประสานงาน
4. อำนาจหน้าที่
5. ความรับผิดชอบ

องค์ประกอบในการจัดองค์กร

ในการจัดองค์กรนั้น มีองค์ประกอบสำคัญหลายประการที่ผู้บริหารหรือนักจัดองค์กรควรทราบเพื่อประโยชน์ในการจัดองค์กร และวางแผนรูปแบบองค์กรให้ได้เหมาะสม สนองวัตถุประสงค์ของการจัดองค์กร องค์ประกอบที่ควรทราบได้แก่

1. หน้าที่การงาน
2. การแบ่งการทำงาน
3. การรวมและการกระจายอำนาจในการจัดองค์กร
4. หน่วยงานที่สำคัญขององค์กร
5. การส่งเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างหน่วยงาน

6. สายการบังคับบัญชา
7. ช่วงการบังคับบัญชา
8. เอกภาพทางการบริหาร

3. ด้านการจัดบุคลากร (Staffing)

ในการจัดองค์กรนั้น จำเป็นต้องพิจารณาจัดหาตัวบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่กำหนดไว้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นการจัดการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และเหมาะสมมาปฏิบัติงานนั้น การจัดคนเข้าทำงานเป็นงานที่ต่อเนื่อง มิใช่จะทำครั้งเดียวเสร็จ เพราะคนทำงานย่อมต้องมีคนลาออก ถูกปลด เกษียณ หรือ ตาย ดังนั้น ในการสรรหา แต่งตั้ง หรือ ออกรางไว้ ซึ่งการบริหารบุคคลเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความรอบคอบและมีขั้นตอนในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพควรจัดคนเข้าทำงาน โดยพิจารณาความรู้ความสามารถของบุคลากร และจัดให้เหมาะสมกับงาน ซึ่งกระบวนการนี้อาจจัดแบ่งเป็นขั้นตอน คือ

1. การวางแผนกำลังคน (Manpower Planning) ผู้บริหารจะต้องคาดการณ์อนาคตว่า จะต้องการบุคคลเข้ามารับหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ เป็นจำนวนเท่าใด และมีคุณสมบัติอย่างไร ซึ่งจะต้องทำการวิเคราะห์งาน (Job Analysis) ของแต่ละตำแหน่งเสียก่อน

2. แสวงหาบุคคลเข้าทำงาน (Recruitment) เมื่อแผนงานมีความต้องการคนงานใหม่ จะต้องแจ้งให้แผนกบริหารงานบุคคลทราบถึงความต้องการ โดยระบุขอบเขตการศึกษา อายุ และประสบการณ์ตามที่ต้องการ ทางแผนกบริหารบุคคลจะได้ประกาศรับสมัครหรือถ้าขาดแคลนคนงานอาจจะมีรางวัลสำหรับผู้นำพามาก็ได้

3. การคัดเลือกบุคคล (Selection) องค์กรอาจทำการคัดเลือกบุคคล โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้คนที่มีความรู้ความสามารถตรงตามที่ต้องการ เครื่องมือที่ใช้ช่วยในการคัดเลือกบุคคล ได้แก่ การสอบประวัติผู้สมัคร ทดสอบการปฏิบัติงานจริง ทดสอบทางจิตวิทยา และสัมภาษณ์ อย่างไม่เป็นทางการ บางครั้งบางองค์กรอาจไม่ใช้วิธีการคัดเลือกดังกล่าวกับผู้บริหารระดับสำคัญ ๆ แล้วแต่ความต้องการของบุคคล

4. โยกย้ายและเลื่อนขั้น (Transfers and Promotions) การโยกย้ายเป็นการสับเปลี่ยนจากตำแหน่งหนึ่งไปสู่อีกตำแหน่งหนึ่งที่อยู่ในระดับเดียวกัน โดยไม่เปลี่ยนสถานะและเงินเดือน ซึ่งการโยกย้ายนี้อาจจะมีขั้นตอนสาเหตุต่าง ๆ กัน เช่น พนักงานไม่อาจปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งหรือสถานะที่ได้รับแต่งตั้ง แต่อาจทำงานหน้าที่อื่นได้ดี หรืออาจขอย้ายด้วยเหตุผลส่วนตัว หรือบางทีทางบริษัทย้ายเพราะต้องการให้กำลังคนแต่ละกลุ่มทัดเทียมกันสำหรับการเลื่อนขั้น อาจจะไปเปลี่ยนทั้งสถานะหรือเงินเดือน หรือบางทีอาจจะเปลี่ยนเพียงอย่างเดียวหนึ่ง การโยกย้าย

ตำแหน่งหรือเลื่อนขั้นพนักงานนั้น จะต้องมีการประเมินผลเสียก่อนตามขั้นตอนหรือหลักเกณฑ์ ที่องค์กรนั้นยึดถือปฏิบัติอยู่

5. การพัฒนาบุคคล (The Development of Staff) คือวิธีการต่าง ๆ ที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนได้ดียิ่งขึ้น การพัฒนาบุคคลที่นิยมทำกันมาก คือการฝึกอบรม

การบริหารงานบุคคล ควรรู้หลักในการบริหารตัวบุคคล การทำงานจะสำเร็จหรือไม่เกี่ยวกับตัวบุคลากร ซึ่งจะต้องคำนึงถึงหลักต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมความร่วมมือ มนุษยสัมพันธ์ การใช้อำนาจ ความสำคัญของการตัดสินใจ การบำรุงขวัญของการทำงาน และหลักต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปกครองบุคลากร และนอกจากขั้นตอนต่างๆดังกล่าวแล้ว อีกส่วนสำคัญที่ควรคำนึงถึงก็คือคุณภาพชีวิตในการทำงาน เนื่องจากการที่บุคลากรจะทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมในการทำงานด้วย

พิชัย เสรียมจิตต์ (2542) ได้กล่าวถึง คุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Work Life: QWL) เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจที่จะนำมาใช้เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศในการบริหาร และความเป็นเลิศขององค์กร คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง คุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานและสภาพแวดล้อมของงานที่ผสมผสานระหว่างลักษณะทางเทคนิคและลักษณะทางมนุษย์ คุณภาพชีวิตการทำงานเป็นการสร้างสภาวะขององค์กรที่จะกระตุ้นคนให้เรียนรู้และ การพัฒนาให้คนสามารถมีอิทธิพลและสามารถควบคุมการทำงานของพวกเขาได้ โดยพยายามให้คนทำงานที่น่าสนใจและมีความหมายเพื่อเป็นการตอบสนองความพอใจส่วนบุคคลได้ อย่างไรก็ตาม องค์กรสามารถสร้างคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีของสมาชิกได้โดยวิธีการดังนี้

1. ผู้บริหารจะต้องสร้างความสอดคล้องระหว่างลักษณะทางเทคนิคและลักษณะทางสังคมขององค์กรได้
2. องค์กรจะต้องถูกออกแบบเพื่อปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม และจงใจสมาชิกขององค์กรให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
3. วิธีการบริหารที่เน้นการติดต่อสื่อสารที่เปิดกว้าง และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของสมาชิกทุกคนในองค์กรจะนำไปสู่ความผูกพันเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

สำหรับคุณลักษณะของคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีอาจประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ความมั่นคง
2. ผลตอบแทนที่เป็นธรรม
3. ความยุติธรรมภายในสถานที่ทำงาน

4. งานที่น่าสนใจและท้าทาย
5. การมอบหมายงานหลายด้าน
6. การควบคุมงาน สถานที่ทำงาน และตนเอง
7. ความท้าทาย
8. ความรับผิดชอบ
9. โอกาสเรียนรู้และเจริญเติบโต
10. การเรียนรู้ผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น
11. อำนาจหน้าที่
12. การยกย่อง
13. งานที่ก้าวหน้า

4. ด้านการอำนวยการ (Directing)

การอำนวยการเป็นภาระหน้าที่อันจำเป็นและสำคัญของนักบริหารหรือหัวหน้า และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการจัดองค์กร เพราะเมื่อดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวแล้วก็ถึงขั้นที่อำนวยการให้งานเหล่านั้นดำเนินไปตามแผน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพราะการอำนวยการเป็นการใช้ผู้นำวินิจฉัยสั่งการ ตรวจสอบ สอน แนะนำ และจูงใจให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงานได้ปฏิบัติงาน อย่างเต็มกำลัง ความรู้ความสามารถ เพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอำนวยการที่ดีนั้น คือ การทำให้ผู้บังคับบัญชาหรือคนงานทราบว่า เขาจะต้องทำอะไร ทำอย่างไร และทำเมื่อใด อย่่างไรก็ตามผลที่จะสำเร็จตามที่เราต้องการนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจร่วมกันของการอำนวยการระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชา แต่การทำความเข้าใจดังกล่าว มักจะเกิดความเข้าใจผิดกันบ่อยในการปฏิบัติงาน เพราะการสั่งงานที่ผู้บังคับบัญชาหมายความอย่างหนึ่งนั้น บางทีผู้บังคับบัญชากลับตีความหมายไปอีกอย่างหนึ่ง อีกประการหนึ่งผู้บริหารควรจะต้องรู้ขอบเขตแห่งความสามารถของผู้บังคับบัญชาและปริมาณงานที่จะมอบหมายให้เขาทำเสียก่อน เพื่อประกันความล้มเหลวในการสั่งงาน นอกจากนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องแน่ใจว่าผู้รับคำสั่งมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้หากมีข้อสงสัยก็อาจมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือปรึกษาหารือซึ่งวิธีการเหล่านี้จะช่วยลดความยุ่งยากและเสียเวลาลงไปมาก

โดยปกติแล้ว การออกคำสั่งมักอาศัยหรือยึดระเบียบหรือกฎเกณฑ์เป็นหลัก ส่วนในกรณีที่จำเป็นต้องออกคำสั่งหรือตัดสินใจโดยไม่ครอบคลุมไปถึงระเบียบหรือกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ ก็อาจจะ

อำนาจหรือสั่งงานให้ได้ผลโดยยึดเอาวัตถุประสงค์ขององค์การเป็นหลัก ดังนั้นจะเห็นว่าการอำนาจสั่งงานไปยังผู้ใต้บังคับบัญชาจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลแล้วแต่กรณี ในบางครั้งมีความจำเป็นต้องสั่งงานแบบรีบด่วน บางครั้งการให้คำแนะนำก็เพียงพอที่จะให้ผู้รับคำสั่งทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้เป็นที่พอใจ ซึ่งการออกคำสั่งนี้มีหลายรูปแบบต่าง ๆ กัน โดยแบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ

1. การสั่งการโดยตรง หรือ การออกคำสั่ง (Demand or Direct) เป็นการสั่งการที่ต้องการให้ผู้รับคำสั่งปฏิบัติตามคำสั่งทันที มักใช้ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน หรือกรณีที่จะรักษาระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด

2. การสั่งแบบขอร้อง (Request) เป็นการสั่งงานที่มีลักษณะ โน้มเอียงไปในทางขอความช่วยเหลือ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้รับมอบหมายงานมีโอกาสใช้ดุลยพินิจในการทำงานบ้าง หรือใช้กับผู้ที่เข้าปฏิบัติงานใหม่เพื่อให้มีกำลังใจในการปฏิบัติงาน

3. การสั่งแบบเสนอแนะ (Suggest) เป็นการสั่งงานในลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความคิดริเริ่มในการทำงาน หรือสั่งงานให้กับผู้ที่เคยปฏิบัติงานนั้นอยู่แล้ว เป็นผู้ที่มีความสามารถ และมีความรับผิดชอบในงานคืออยู่แล้วเป็นผู้ที่มีความสามารถ และมีความรับผิดชอบในงานคืออยู่แล้ว

4. การสั่งแบบอาสาสมัคร (Volunteer) เป็นการสั่งงานที่นอกเหนือจากหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ เป็นงานที่อาศัยความเต็มใจ มักใช้ในกรณีที่เป็นงานเสี่ยงอันตรายหรืองานที่ต้องการฝีมืออันประณีต เช่น การขอร้องให้อยู่ปฏิบัติงานนอกเวลา

การอำนาจแบบต่าง ๆ ข้างต้นนี้ ไม่มีแบบใดแบบหนึ่งจะใช้ได้โดยแยกออกจากกัน ผู้ใช้มักจะใช้หลายแบบร่วมกัน ผู้บังคับบัญชาที่ฉลาดจะต้องรู้ว่าจะใช้คำสั่งแบบใดจึงจะได้ผลดี

การสั่งงานมีวิธีการสั่งงานเป็นแบบใหญ่ ๆ 2 แบบ คือ

1. การสั่งงานด้วยวาจา ส่วนมากแล้วนิยมกรณีที่เป็นเรื่องที่ไม่ค่อยมีความสำคัญนัก เป็นเรื่องที่ไม่ต้องมีรายละเอียดจะให้อึดใจมาก อาจจะใช้ในกรณีเร่งเร้าหรือกระตุ้นเตือนให้ทำงานหรือในกรณีมีเหตุฉุกเฉินไม่มีเวลาเขียนคำสั่ง การสั่งงานด้วยวาจาแม้จะรวดเร็วและสะดวกแต่ก็อาจจะมีปัญหาบังเกิดความไม่เข้าใจได้ ดังนั้นผู้บริหารที่ต้องการสั่งงานด้วยวาจาที่มีความสมบูรณ์และบังเกิดผลยิ่งขึ้น จะต้องประกอบด้วยสีหน้าท่าทางของผู้ออกคำสั่งด้วย ในบางครั้งจะพบว่าผู้บังคับบัญชาได้ใช้คำสั่งด้วยวาจาหรือให้คำสั่งด้วยวาจาหรือให้คำแนะนำแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาประกอบคำสั่งนั้น ซึ่งถ้าหากปราศจากเสียงสีหน้า และท่าทีเหล่านี้เสียแล้ว คำสั่งก็อาจจะไม่มีความสำคัญอันใดเลย

2. การสั่งงานเป็นลายลักษณ์อักษร ใช้ในกรณีที่จะสั่งไปยังบุคคลหลายแห่ง เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาใจได้ยาก ลืมนง่าย ใช้เมื่อเรื่องสำคัญและเย็บขาดมีปัญหายุ่งยากสลับซับซ้อนเข้ามาเกี่ยวข้องมักใช้เป็นมาตรฐานในการกำหนดงานโดยทั่วไป หรือมีแบบฉบับที่ต้องทำเป็นลายลักษณ์

อักษร และใช้เมื่อเป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่เหนือกว่าหรือคัดสำเนา ใช้เมื่อคำสั่งนั้นมีตัวเลข กำหนดเวลา จำนวน ไว้อย่างแน่นอน และใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ในภายหลัง ถ้ามีการฝ่าฝืนคำสั่ง การสั่งด้วยลายลักษณ์อักษรพึงระวังในเรื่องข้อความที่ยาวเกินไป การเรียบเรียงภาษาหนังสือไม่ คล่องจองกัน

การสั่งงานที่ดี ไม่ว่าจะการสั่งงานนั้นจะเป็นลักษณะใดก็ตามซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย เป็น หน้าทีของผู้บริหารที่พึงจะพิจารณาใช้โดยคำนึงถึงลักษณะของการสั่งงานซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การสั่งนั้นจะต้องเป็นการสั่งที่เป็นไปได้ ทั้งด้านความสามารถของผู้รับคำสั่ง ตลอดจน ความพร้อมเพียงของเครื่องมือเครื่องใช้
2. เป็นสิ่งที่ผู้รับคำสั่งสนใจ เป็นสิ่งที่จูงใจให้ผู้รับคำสั่งปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ
3. เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ คือ จะต้องให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือลูกน้องมีความเข้าใจว่า งานที่ทำนั้นเป็นงานในหน้าที่ และอยู่ในความรับผิดชอบของเขาโดยตรง
4. มีลักษณะเป็นแผนงานที่สำเร็จเป็นรูปร่างและสมบูรณ์ คือ ในขณะที่ออกคำสั่งควรจะให้ ผู้รับคำสั่งเข้าใจแจ่มแจ้งเสียทีเดียว ไม่ควรสั่งทีละเล็กทีละน้อยเพิ่มเติมทีหลัง
5. คำสั่งนั้นเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย กะทัดรัด หลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำซึ่งจะก่อให้เกิด ความสับสน
6. คำสั่งนั้นไม่ควรสั่งในขณะที่ผู้สั่งอยู่ในอารมณ์ไม่ปกติ ถ้ามีความจำเป็นต้องทำใน ขณะนั้นก็ควรพยายามระงับสติอารมณ์เสียก่อน
7. คำสั่งนั้นไม่ควรมียกข้อยกเว้น หรือมีข้อยกเว้นน้อยที่สุด โดยเฉพาะเกี่ยวกับสถิติ ตัวเลข
8. ควรระวังอย่าให้คำสั่งที่ออกเกิดความขัดแย้งกับคำสั่งเดิม หากมีความจำเป็นที่จะออก คำสั่งใหม่ ควรถือโอกาสแจ้งให้ผู้ปฏิบัติทราบถึงสาระสำคัญของคำสั่งเก่าด้วย เพื่อช่วย ป้องกันความขัดแย้งสงสัยที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อนำคำสั่งใหม่ไปปฏิบัติ

หลักปฏิบัติในการสั่งการสั่งงานเพื่อให้ผู้รับคำสั่งนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องผู้บังคับบัญชา จำเป็นต้องรู้ว่า สั่งงานแก่ใครอย่างไร หลักในการสั่งงาน สรุปได้ดังนี้

1. ต้องรู้แจ้งในข้อเท็จจริงให้แน่ชัด
2. ต้องสั่งงานให้ตรงประเด็น และต้องมีความเข้าใจ
3. ต้องสั่งงานให้เป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้ง
4. ต้องสั่งงานให้ทันต่อเวลาหรือเหตุการณ์

5. ต้องสั่งงานให้อยู่ในวิสัยที่จะปฏิบัติตามได้
6. ต้องมอบหมายอำนาจให้เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน
7. ต้องกล้ารับผิดชอบและยอมรับข้อผิดพลาด ถ้าไม่เกิดผล

5. ด้านการประสานงาน (Coordinating)

การประสานงาน หมายถึง การจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ไม่ทำงานซ้ำซ้อนกัน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกัน ทั้งนี้ เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์กรนั้นอย่าง สมานฉันท์และมีประสิทธิภาพ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง หมายถึงความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติ จัดระเบียบงานให้เรียบร้อยและสอดคล้องกลมกลืนกัน เพื่อให้งานสมดุลและสำเร็จตามเป้าหมาย ในเวลาที่กำหนดไว้

การประสานงาน เป็นกิจกรรมที่จำเป็นในการบริหาร และผู้บริหารที่คตินั้นก็ต้องมีความสามารถในการที่จะกระทำให้เกิดความผสมกลมกลืนในหน่วยงานที่เกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ในการบริหาร อันได้แก่ คน เงิน เวลา วัสดุอุปกรณ์ และวิธีในการปฏิบัติงาน อันจะก่อให้เกิดความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพของการบริหารได้

ความสำคัญของการประสานงาน

เนื่องจากการประสานงานเป็นกระบวนการที่ต้องจัดให้มีขึ้นทุกขั้นตอนของการบริหาร และทั้งยังเป็นตัวช่วยผสมผสานปัจจัยในการบริหาร อันได้แก่ คน เงิน วัสดุ การจัดการและเวลา ให้ผสมกลมกลืนกันดังกล่าวแล้ว จึงถือว่าการประสานงานเป็นกระบวนการในการบริหารที่สำคัญอย่างหนึ่ง เพราะทำให้เกิดประโยชน์อย่างมากมาในการบริหาร คือ

1. ช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างราบรื่นและรวดเร็ว
2. ช่วยจัดความสูญเปล่าและประหยัดในเรื่องที่เกี่ยวกับเวลา เงิน วัสดุในการทำงานและเป็นการช่วยเพิ่มผลผลิตให้กับองค์กร
3. ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ช่วยสร้างความเข้าใจอันดี สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และช่วยลดข้อขัดแย้งภายในองค์กร
5. ช่วยสร้างขวัญในการทำงานของข้าราชการ บุคลากรและเจ้าหน้าที่ในองค์กร
6. ช่วยลดอันตรายอันเกิดจากความบกพร่องในการทำงานให้น้อยลง

7. ช่วยป้องกันการงานที่ซ้ำซ้อนกัน เพราะทุกฝ่ายเข้าใจในหน้าที่ตนเองและเข้าใจหลักการและวิธีการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

8. ช่วยให้องค์กรเข้าใจปัญหาของหน่วยงานอื่นและนำมาเป็นบทเรียนในการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับหน่วยงานหรือองค์กรของตน อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานได้

ประโยชน์ของการประสานงาน

1. ช่วยให้การงานบรรลุเป้าหมายโดยราบรื่นและรวดเร็ว
2. ช่วยให้ทุกคน ทุกฝ่ายมีความเข้าใจซาบซึ้งถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ดีขึ้น
3. ช่วยประหยัดเวลาในการงานให้น้อยลง และสามารถทวีผลผลิตของงานมากขึ้น
4. ช่วยประหยัดเงิน วัสดุและสิ่งของในการดำเนินงาน
5. ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ช่วยให้มีการปฏิบัติงานเป็นหมู่คณะ
7. ช่วยสร้างความเข้าใจอันดีและสามัคคีธรรมในหมู่คณะ
8. ช่วยลดข้อขัดแย้งในการงาน
9. ช่วยเสริมสร้างขวัญในการงานของผู้ปฏิบัติงานให้ดีขึ้น
10. ช่วยลดอันตรายจากการงานให้น้อยลง
11. ช่วยป้องกันการงานซ้ำซ้อนกัน อันทำให้ไม่ประหยัด
12. ช่วยให้เกิดความคิดใหม่ๆ และมีการปรับปรุงอยู่เสมอ

6. ด้านการรายงานผล (Reporting)

ไพฑูรย์ จัยสิน (2513) ได้ให้ความหมายของการรายงานผล หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน การเสนอรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น เพื่อจะได้ช่วยแสวงหาแนวทางการปฏิบัติงานหรือแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานให้ลุล่วงไปด้วยดี รวมทั้งการเสนอรายงานให้ทุกฝ่ายทราบเพื่อสร้างความเข้าใจและความภาคภูมิใจให้เกิดขึ้นหน่วยงาน นอกจากนี้การรายงานผลการปฏิบัติงานยังรวมถึงการประชาสัมพันธ์ ซึ่งต้องแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย

เรื่องที่ต้องรายงาน

1. ระยะเวลาเริ่มโครงการ รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร่วมงาน ค่าใช้จ่ายวัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ และอื่นๆ

2. ระหว่างการปฏิบัติงาน รายงานเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาอุปสรรค และการแก้ไข

3. ระยะเวลาหลังการปฏิบัติงาน รายงานสรุปผลการปฏิบัติงาน การประเมินผล

ประเภทของรายงาน

1. รายงานแสดงผลงาน คือ รายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติในหน้าที่ของตนต่อผู้บังคับบัญชาให้ทราบถึงผลงานที่เกิดและรายงานถึงการดำเนินงานว่าเรียบร้อยหรือมีอุปสรรคอย่างไร

2. รายงานเชิงสถิติ คือ รายงานซึ่งหน่วยงานมีหน้าที่ทางประมวลสถิติของงานหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้รวบรวมหรือแจกแจงผลงานหรือจำนวนเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นจำนวนตัวเลข ลำดับ หมวดหมู่ แสดงความเกี่ยวโยงกัน สะดวกแก่การค้น เช่น รายงานสถิติ รายงานการเงิน จำนวนวันมาปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงาน เป็นต้น

3. รายงานเหตุการณ์ คือ รายงานที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสอดส่องตรวจตราควบคุมสถานการณ์ รายงานสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามที่หน่วยงานกำหนดไว้ให้รายงานเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบเหตุการณ์นั้น ๆ

4. รายงานประชาสัมพันธ์ คือ รายงานที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแถลงผลงานหรือวิธีปฏิบัติของตนให้ประชาชนทราบ เพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานกับประชาชน

การรายงานทั้ง 4 ประเภทดังกล่าวมาทั้งหมด อาจจะใช้วิธีรายงานได้ 2 วิธี

1. การรายงานด้วยวาจา
2. การรายงานด้วยลายลักษณ์อักษร

7. ด้านการจัดงบประมาณ (Budgeting)

การจัดงบประมาณ เป็นรายงานเกี่ยวกับรายรับและรายจ่าย แต่ที่จริงงบประมาณจะบอกให้เราทราบถึงแผนการระยะยาวขององค์กรแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของแผนงานและร่ำงค่าใช้จ่ายโดยประมาณ

วัตถุประสงค์ของการจัดงบประมาณ

1. ทำให้ทราบถึงแผนงานขององค์กรหรือหน่วยงานนั้น
2. ทำให้ทราบถึงนโยบายในการดำเนินงานขององค์กรหรือหน่วยงานนั้นๆ
3. ทำให้ทราบถึงงานขององค์กรหรือหน่วยงานที่กำลังเป็นที่สนใจอยู่

4. ทำให้ผู้บริหาร บุคลากร รวมถึงประชาชนทั่วไป เข้าใจถึงความสำคัญในการปฏิบัติขององค์กรหรือหน่วยงานนั้นๆ

ชนิดของงบประมาณ

1. งบประมาณระยะสั้น คือ การจัดงบประมาณประจำปี
2. งบประมาณระยะยาว คือ การจัดงบประมาณการเงินในช่วงที่เกิน 1 ปี อาจถึง 10 ปี

เกณฑ์ในการจัดงบประมาณที่ดี

1. งบประมาณจะต้องแสดงให้เห็นถึงความต้องการทางการเงินของโครงการต่าง ๆ และจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ
2. งบประมาณต้องแสดงให้เห็นถึงรายได้และรายจ่ายโดยประมาณอย่างสมดุลกัน
3. ต้องมีรายการเพื่อไว้สำหรับกรณีฉุกเฉินที่จะมีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง
4. งบประมาณจะต้องเตรียมไว้เป็นอย่างดีในปีต่อไป เพื่อให้มีเวลาพอสำหรับตรวจตราวิเคราะห์ และคิดอย่างรอบคอบ
5. งบประมาณจะต้องตรงกับความเป็นจริง ไม่มีการเพิ่มเติมจากความจริง

การเตรียมงบประมาณเป็นงานที่ต้องทำระยะยาว งบประมาณจะทำให้คิดได้ก็ต้องอาศัยการเรียนรู้ถึงโครงการที่จะทำ การตีราคาส่งของที่ต้องใช้เวลานานพอสมควร นอกจากนี้ก็ต้องอาศัยรายงานต่าง ๆ รายการเครื่องใช้ของใช้ที่มีอยู่และงบประมาณของปีก่อนๆ ช่วยอีกด้วย การจัดเตรียมงบประมาณจะต้องทำให้ยืดหยุ่นได้ถ้าจำเป็น เพราะเป็นการยากที่จะกำหนดรายการต่างๆ ให้ชัดเจนลงไป

ผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

ผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ และด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาผลการดำเนินงานด้านกีฬาจากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 และตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาทั้ง 3 ด้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549) (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544)

การพัฒนากีฬาเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่ง ที่มุ่งพัฒนาคนให้มีคุณภาพและศักยภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม รวมทั้งมุ่งสร้างสรรค์สังคมไทยให้เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย มีความเอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถขั้นพื้นฐาน ในการเล่นกีฬา มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีเจตคติที่ดีและมีทักษะพื้นฐาน ในการเล่นกีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ คูกีฬาเป็น มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา สามารถนำทักษะการออกกำลังกายและเล่นกีฬาไปใช้ในการชีวิตประจำวัน เพื่อสุขภาพและห่างไกล ยาเสพติดรวมทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตเป็นประจำ ทั้งกีฬาไทยและสากล เพื่อส่งเสริมสุขภาพและนันทนาการ รวมทั้งสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีวินัยของคนในชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาและนักกีฬาผู้พิการมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถ ทักษะและจริยธรรม โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและนานาชาติ การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ และกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างมีมาตรฐาน โดยการพัฒนา นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล จัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสม และทันสมัย รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกิจการกีฬาเพื่อการอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาวิจัยมีทิศทางที่ชัดเจนและสามารถนำผลการวิจัย อาทิ สรีรวิทยา การออกกำลังกายหรือกีฬา โภชนาการการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา วิศวกรรม และเทคโนโลยีการกีฬา เป็นต้น มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา เครื่องมือ อุปกรณ์และสถานกีฬาให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาการบริหารการศึกษา

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการบริหารการศึกษาของประเทศให้เป็นระบบ มีเอกภาพและเกิด
 ธรรมชาติ องคกรศึกษาทุกระดับมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และมีการกระจายอำนาจ
 การบริหารงานศึกษาไปสู่ท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมจากองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ
 ภาคเอกชนและชุมชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาการศึกษา
 ในลักษณะบูรณาการอย่างเป็นระบบ

ตัวบ่งชี้การพัฒนาศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการดำเนินงานด้านศึกษาจากตัวบ่งชี้การพัฒนาศึกษา(การศึกษาแห่งประเทศไทย
 , 2540) ใน 3 ด้าน คือ

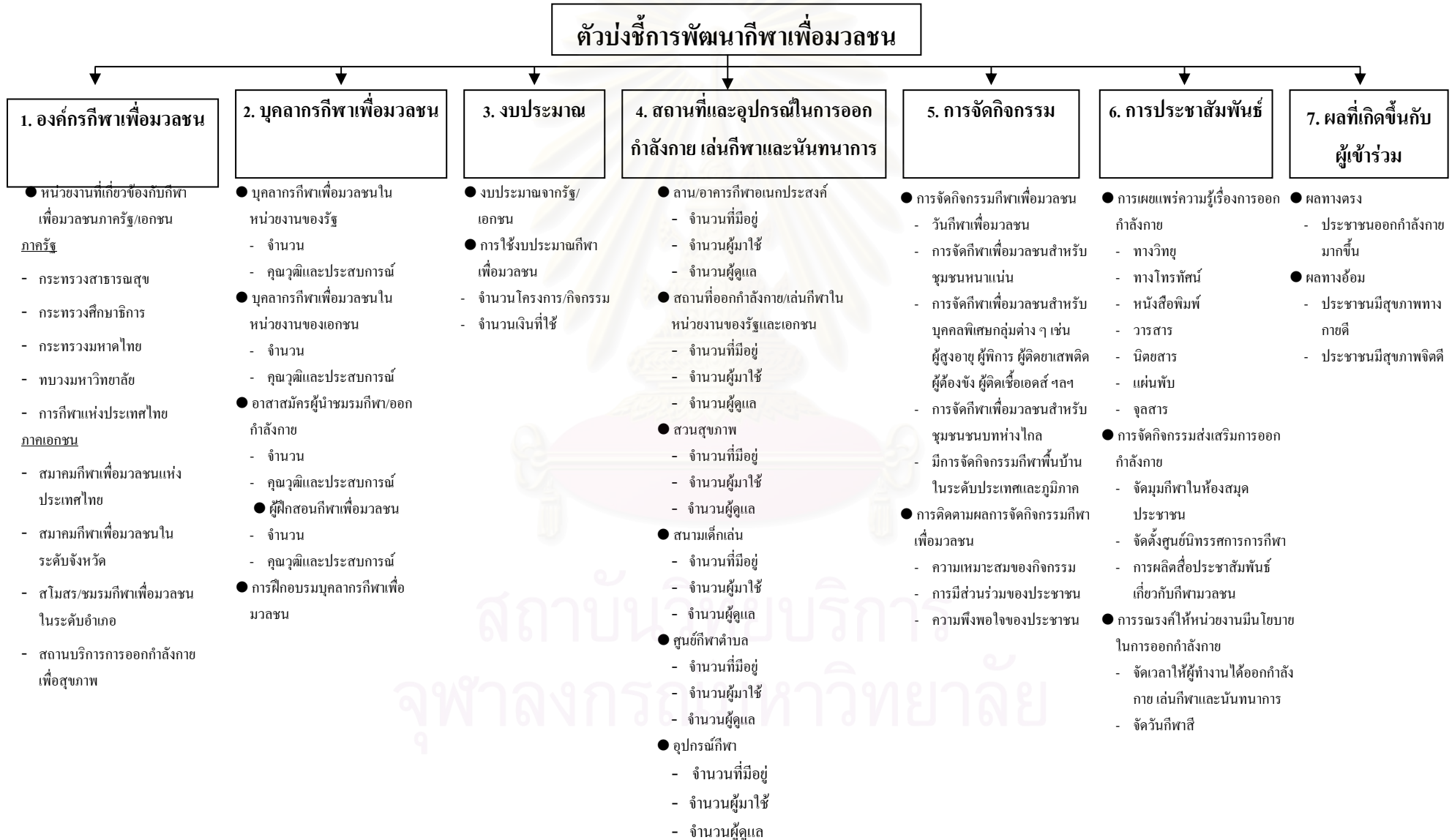
1. ตัวบ่งชี้การพัฒนาศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ตัวบ่งชี้การพัฒนาศึกษาเพื่อมวลชน
3. ตัวบ่งชี้การพัฒนาศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

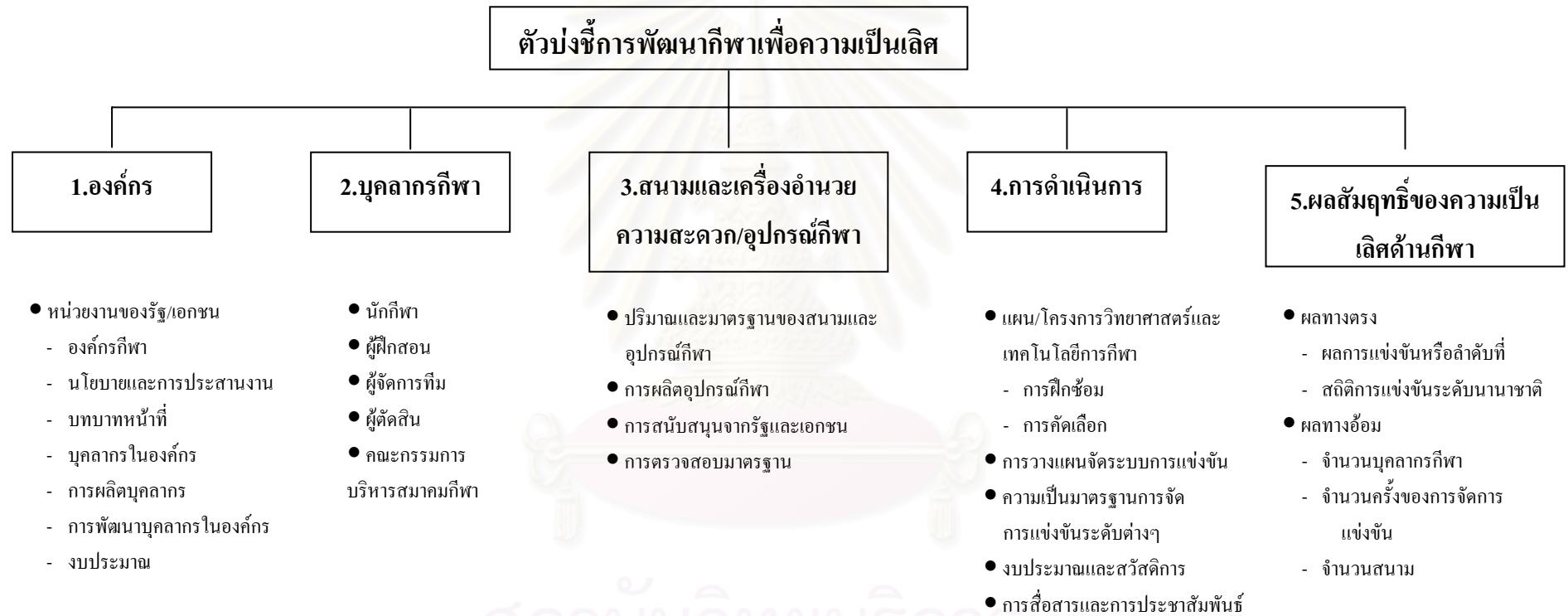
แผนภูมิที่ 4 โครงสร้างและลักษณะสำคัญของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานในระบบการศึกษา

แผนภูมิที่ 5 โครงสร้างและลักษณะสำคัญของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน

แผนภูมิที่ 6 โครงสร้างและลักษณะสำคัญของตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

2. กีฬาในสถาบันอุดมศึกษา (สำเนาวั จจรศิลป์, 2542)

การเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย หรือความสนุกสนานเพลิดเพลิน ตลอดจนการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาช้านาน ถ้าพิจารณาสภาพของการกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งสามารถพิจารณาได้จากวัตถุประสงค์การบริหารและกิจกรรมกีฬาของสถาบันแห่งนั้น สภาพของการกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังเป็นองค์การขนาดเล็ก คือ ระดับ “งาน” หรือระดับ “แผนก” จึงไม่มีความเหมาะสมเพราะยังไม่สามารถดำเนินงานทางด้านกีฬาของสถาบัน ให้เพียงพอกับความต้องการเล่นกีฬาของนิสิตนักศึกษา และบุคลากรของสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดการจัดการกีฬาพื้นฐาน ซึ่งเป็นกีฬาที่จะเสริมสร้างนักกีฬาที่มีความสามารถให้กับประเทศ ดังจะเห็นได้จากการที่สถาบันอุดมศึกษาจำนวนมากพยายามเปิดโครงการต่างๆ เพื่อรับบุคคลที่มีความสามารถทางการกีฬาเข้าศึกษาในสถาบันและให้เล่นกีฬาให้กับสถาบัน เมื่อสถาบันอุดมศึกษาสามารถรับนักกีฬาที่มีความสามารถเข้ามาจำนวนมากแล้วจึงไม่ได้สร้างนักกีฬาจากผู้ที่มีความสามารถน้อยให้เป็นผู้ที่มีความสามารถมาก สถาบันอุดมศึกษาอีกหลายแห่งพยายามติดต่อนักกีฬาที่มีความสามารถเล่นกีฬาให้กับสถาบันด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งบางครั้งก็เป็นการฝ่าฝืนกฎระเบียบของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ก.ก.ม.ท.) จึงทำให้มีการลงโทษสถาบันอุดมศึกษาในกรณีดังกล่าวหลายครั้ง

กีฬาที่มีเล่นและมีการแข่งขันระหว่างอุดมศึกษาในช่วงก่อน พ.ศ. 2500 มีไม่มากนัก ได้แก่ กรีฑา วาโยน้ำ ฟุตบอล รักบี้ และแบดมินตัน ต่อมาได้มีการแข่งขันกีฬามากขึ้นอีกหลายชนิด เช่น เทนนิส เทเบิลเทนนิส โปโลน้ำ วอลเลย์บอล ยูโด บรีดจ์ คาบไทย คาบสากล ปัจจุบันมีกีฬาที่มีการแข่งขันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาประมาณ 20 ชนิด อันได้แก่ กีฬาชนิดต่างๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว และรวมทั้ง ส็อกกี ยิงปืน หมากกระดาน ซอฟท์บอล โบว์ลิ่ง ตะกร้อ มวยสากล อยู่ด้วย

กีฬาสำหรับนักศึกษานั้น ได้มีการแข่งขันกันตลอดปีการศึกษาทั้งภาคต้นและภาคปลาย แต่การแข่งขันกีฬาที่สำคัญได้แก่ การแข่งขันกีฬาอุดมศึกษา การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในประเทศอาเซียน

3. ประวัติการแข่งขันทกีฬามหาวิทยาลัย

คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยได้ก่อตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2507 ทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ จะส่งตัวแทนนักกีฬา กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ไปเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกที่กรุงโตเกียว ซึ่งกลุ่มประเทศในเอเชียเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเป็นครั้งแรก โดยมีพลเอกประภาส จารุเสถียร เป็นประธาน และมี ม.ร.ว.แหลมฉาน เทพหัสดินทร์ ณ อยุธยา

เป็นเลขธิการคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งนั้น คณะกรรมการดังกล่าว ได้จัดตราข้อบังคับของคณะกรรมการขึ้นด้วยความรีบเร่ง เพื่อจัดทีมนักกีฬาไปแข่งขันให้ทันการ หลังจากการแข่งขันกีฬาครั้งนั้นแล้ว คณะกรรมการชุดนี้ก็ได้ดำเนินกิจกรรมอื่นใดอีก จึงได้สลายตัวไปในที่สุด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 มหาวิทยาลัยต่างๆ มีความตั้งใจจะจัดการแข่งขันกีฬาระหว่าง มหาวิทยาลัยภายในประเทศขึ้น โดยได้แนวความคิดจากการที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เชิญ มหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคไปร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยที่ จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2512 เป็นจุดเริ่มต้น ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้จัดตั้งผู้แทน มาร่วมจัดตั้งเป็นรูปคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (Sport Committee of University of Thailand) มีชื่อย่อว่า S.C.U.T. โดยมีศาสตราจารย์ ป๋อจัย บุนนาค จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นประธานคณะกรรมการ และมี อาจารย์จรินทร์ ธานีรัตน์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเลขธิการ โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในตำแหน่ง 2 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2514-2516 และได้ดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยขึ้นเป็นครั้งที่สอง (นับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยที่เชียงใหม่เป็นครั้งแรก) โดย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

สุเมธ พรหมอินทร์ (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหา การฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15” มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่าง สถาบัน ระหว่างชนิดกีฬา และระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 อยู่ในระดับน้อย

ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ความคิดเห็น

ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ชัยวัฒน์ เหล่าสืบสกุลไทย (2531) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของหัวหน้าและผู้ฝึกสอนกีฬาของศูนย์ส่งเสริมกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการศูนย์ส่งเสริมกีฬาในเขตกรุงเทพมหานคร นคร” โดยได้ศึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับปัจจัย 4 ด้าน คือ บุคลากร งบประมาณ การจัดการ และวัสดุอุปกรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของหัวหน้าและผู้ฝึกสอนกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการศูนย์ส่งเสริมกีฬา พบว่าเป็นปัญหาในระดับมากเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ มีความล่าช้าในการพิจารณางบประมาณ ในการเบิกจ่ายงบประมาณมีขั้นตอนมากเกินไป มีความยุ่งยากและไม่สะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณ อุปกรณ์เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์กีฬามีไม่เพียงพอกับจำนวนสมาชิกที่มาใช้บริการ ไม่มีงบประมาณสำหรับซ่อมแซมเครื่องอำนวยความสะดวก ไม่มีงบประมาณสำหรับซ่อมแซมอุปกรณ์กีฬา งบประมาณในการจัดและดำเนินการศูนย์ส่งเสริมกีฬาไม่เพียงพอ อุปกรณ์การกีฬามักชำรุดเสียหาย ไม่มีงบประมาณสำหรับซ่อมแซมสถานที่ ไม่มีห้องรักษาพยาบาลสำหรับสมาชิกที่เจ็บป่วย ขาดการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์กีฬาที่ชำรุดแล้วเพื่อนำไปใช้อีก

กาหลง เย็นจิตต์ (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด” การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดใน 72 จังหวัด ผลการวิจัยพบว่า การเสนอแนะโครงการส่งเสริมกีฬาต่อ กทท. นั้น ส่วนมากมีการจัดทำแผนกีฬาจังหวัดโดยมีปัญหาคือ เจ้าหน้าที่ยังไม่เข้าใจในเรื่องการจัดทำแผนกีฬา ส่วนในด้านการดำเนินโครงการตามแผนงานปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การขาดงบประมาณในการดำเนินการ ปัญหาด้านการส่งเสริมกีฬาจังหวัดในระดับรองลงมาได้แก่ การขาดแคลนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์ และสนามกีฬา ส่วนในด้านการปฏิบัติการอื่นตามที่ กทท. มอบหมาย โดยส่วนมากจังหวัดมีการจัดตั้งชมรมกีฬาจังหวัดแล้ว ปัญหาที่พบในด้านนี้คือ งบประมาณไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานตามที่ กทท. มอบหมาย

ปรีชา พงษ์เพ็ง (2537) ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการ 18 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา 23 ชนิดกีฬา มีความเห็นตรงกันว่า การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สนองตอบวัตถุประสงค์การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นส่วนมาก และมีความเห็นว่า การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีปัญหามากในด้าน

การจัดสรรงบประมาณล่าช้า บุคลากรไม่มีเวลาพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ขาดสถานที่ ประสานงานและยานพาหนะในการดำเนินการ ในการวางแผนกรรมการไม่ได้ศึกษาความพร้อม ของทรัพยากรในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และไม่มีการประชุมผลการทำงานระหว่าง การดำเนินการ และเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนงานและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนปัญหา ด้านการจัดการและปฏิบัติการพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นพพร สอนสม (2538) ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการบริหารชมรมกีฬาของ สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร ชมรมกีฬา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ปฏิบัติงานชมรมกีฬา กับผู้บริหารงาน กิจกรรมนิสิตในเรื่องปัญหาการบริหารชมรมกีฬาของสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า สภาพของชมรมกีฬาในปัจจุบัน ได้จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ และความสามัคคีในหมู่นิสิต อาจารย์ที่ปรึกษามีภาระอื่น คือ เป็นผู้สอนหนังสือ ในขณะที่ประธาน ชมรมต้องเรียนหนังสือและเป็นนักกีฬาด้วย อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำในการจัด กิจกรรม และให้คำปรึกษาเมื่อประธานชมรมหรือกรรมการชมรมมีปัญหา อาจารย์ที่ปรึกษาและ ประธานชมรมมีโอกาสพบกันค่อนข้างบ่อย สาเหตุที่ทำให้อาจารย์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ก็เพราะ ต้องการทำประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตรับเป็นประธานชมรม เพราะได้รับการเลือกตั้ง และเป็นผู้ที่มีความสนใจและชอบกีฬานั้นๆ

ปัญหาที่ผู้ปฏิบัติงานชมรมกีฬาเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ ชมรมไม่มีสถานที่ ติดต่อกับนิสิตทั่วไป

ปัญหาที่ผู้บริหารงานกิจกรรมนิสิตเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ ชมรมขาด สถานที่ที่เป็นศูนย์กลางบริหารงานชมรม ชมรมไม่มีสถานที่ติดต่อกับนิสิตทั่วไป ชมรมส่วนใหญ่ขาด สถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ ชมรมส่วนใหญ่ขาดการประชาสัมพันธ์ชมรม

นพพร เพ็ชรพูล (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาในการดำเนินงานของ สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สาขานูมิภาค” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ สภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สาขานูมิภาค ตามการ รับรู้ของหัวหน้าและพนักงานของสำนักงาน ผลการวิจัยพบว่า

เจ้าหน้าที่ทั้งหมดรับรู้ว่ามีสภาพการดำเนินงานด้านการวางแผน การจัดองค์กร การ จัดบุคลากร การจัดงบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การอำนวยความสะดวก การประสานงาน และ การรายงานผล อยู่ในระดับดีทุกด้าน

เจ้าหน้าที่ทั้งหมดรับรู้ว่ามีปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ในด้านการจัดบุคลากร และการจัดงบประมาณ

เจ้าหน้าที่และพนักงานมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พันธุ์ปรี ดาบเงิน (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด” โดยส่งแบบสำรวจให้กับเลขาธิการสมาคมกีฬาจังหวัดต่างๆ ทั้ง 43 สมาคมกีฬาจังหวัดและส่งแบบสอบถามให้กับคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดต่างๆ ทั้ง 43 สมาคมกีฬาจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า

สภาพการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาจังหวัดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับดี

ปัญหาในการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาจังหวัดมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์เพียงด้านเดียวที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และยังพบว่ามีบางรายการของบางด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ งบประมาณไม่เพียงพอ จำนวนวัสดุอุปกรณ์ทางกีฬาไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ของสำนักงานมีไม่เพียงพอ ขาดเจ้าหน้าที่ทำงานด้านธุรการ สถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมทางกีฬาไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ของสำนักงานขาดความทันสมัย มีความล่าช้าในการพิจารณางบประมาณ และขาดบุคลากรทำงานด้านกีฬา

สภาพและปัญหาในการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาจังหวัดในแต่ละภูมิภาคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐธา ถือชื่อ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัด” โดยส่งแบบสำรวจให้กับผู้บริหารศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัดและส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัด และแบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร 12 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์เอง ผลการวิจัยพบว่า ศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัดส่วนใหญ่ มีการวางแผนปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร มีการรายงานผลการดำเนินงานเมื่อเสร็จสิ้น โครงการเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ยังคงขาดแบบฟอร์มรายงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับมากในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ นอกจากนี้ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีปัญหาการดำเนินงานของศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวางแผนและด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

นัยนา หันมี (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล” โดยส่งแบบสอบถามให้กับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้ที่รับผิดชอบด้านกีฬาดำบล ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง และปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับที่มีปัญหามาก

อุษณีย์ จินตนาประวาสี (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่” โดยทำการเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการบริหารการกีฬา ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับกีฬา นักกีฬาที่คัดเลือกเข้ามาในโครงการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นทางการกีฬา และนักกีฬาของชมรมกีฬาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการจัดประมวลตามความจากการสัมภาษณ์ค่าความถี่และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างระบบการบริหารจัดการกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุง ด้านบุคลากร อาคารสถานที่ ตลอดจนวางแผนการจัดการบริหารการกีฬาอย่างมีระบบสะดวกต่อการติดตามประเมินผล เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 โดยใช้ค่าเปรียบเทียบ ผลปรากฏว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดอยู่ในลำดับที่ 13 ของจำนวนสถาบันที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งหมด 37 สถาบัน ที่ได้รับเหรียญรางวัล

อำภา สุจิณ โณ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐในส่วนภาคกลางจำนวน 10 แห่ง โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารระดับสูงและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศูนย์กีฬา และการศึกษาเอกสารประกอบเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพดังกล่าว ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบบรรยายในส่วนที่ข้อมูลสัมภาษณ์ และสรุปแนวความคิดเห็น โดยการสรุปแล้วเสนอเป็นความเรียง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารศูนย์กีฬาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 40-50 ปี ดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน ไม่มีเงินเดือนประจำตำแหน่ง มีความรับผิดชอบงานด้านอื่นด้วย การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งระหว่าง 10-20 ปีขึ้นไป

งานวิจัยต่างประเทศ

แคช (Cash, 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “แบบทดสอบสมรรถนะของผู้บริหารการกีฬาในระดับมหาวิทยาลัย : การพัฒนาและการตรวจสอบความตรง (The Competency Intercollegiate Directors: Development and Validation)” แบบสอบถามประกอบด้วย หลักสำคัญ 7 ประการในการจัดการของผู้บริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา ซึ่งประกอบด้วย ธุรกิจและการเงิน, ความสัมพันธ์กับชุมชน, บุคลิกของผู้นำ, สิ่งอำนวยความสะดวกในการกีฬา, การบริหารงานบุคคล, งานอาชีพของผู้นำ, การบริหารเกี่ยวกับกีฬาแก่นักเรียน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารการกีฬาจากดิวิชั่น 1 และดิวิชั่น 3 ของสมาคมผู้บริหารการกีฬาระดับมหาวิทยาลัยแห่งชาติสหรัฐอเมริกา ปี 1981-1982 ผลการวิจัยพบว่า สิ่งสำคัญที่สุดในการบริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา คือ การจัดการด้านธุรกิจและการเงิน และการจัดการด้านการบริหารงานบุคคล

คิกูลิส (Kikulis, 1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติ” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการทำความเข้าใจลักษณะหรือการเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบขององค์กรกีฬาระดับชาติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ จึงแบ่งการศึกษาครั้งนี้เป็น 3 ส่วนที่เป็นอิสระต่อกันแต่ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกันด้วย

ส่วนแรกเป็นการศึกษาทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เกี่ยวกับ โครงสร้างขององค์กรกีฬาสมัครเล่นในแคนาดา ซึ่งทำให้ได้ข้อสังเกตที่แสดงให้เห็นถึงการจัดเตรียม ค่านิยม และรูปแบบโครงสร้างองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติส่วนใหญ่มีการระบุถึงรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบคือ แบบโต๊ะอาหาร แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการชี้แนะการวิเคราะห์รูปแบบองค์กรและรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ในองค์กรกีฬาระดับชาติกลุ่มหนึ่ง

ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปแบบองค์กรในองค์กรกีฬาระดับชาติ 36 แห่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ Quadrennial Planning Program ระหว่างปี 1984-1988 จากรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบดังกล่าวแต่ละรูปแบบถูกกำหนดรูปแบบสำหรับอ้างอิงถึง 3 ประการ คือ ความชำนาญเฉพาะด้าน ความเป็นมาตรฐาน และการตัดสินใจ มีการกำหนดเค้าโครงร่างของรูปแบบต่างๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการประเมิน ความหลากหลายของรูปแบบองค์กรและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงใน 3 ช่วงเวลา คือ ปี 1984 ปี 1986 และปี 1988 องค์กรกีฬาแห่งชาติเปลี่ยนไปใน 2 แนวทาง คือ เปลี่ยนไปสู่แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร องค์กรกีฬาแห่งชาติมีการเปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบของการเปลี่ยนแปลง 5 แบบ (คือ แบบเฉื่อย แบบเข้ามารวมกัน แบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ แบบเปลี่ยนทิศทาง แบบไม่แก้ปัญหาคือ) และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการตัดสินใจ ถูกจำกัดอยู่เฉพาะองค์กรต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ในทิศทางที่มุ่งไปสู่รูปแบบสำนักงานบริหาร

ส่วนที่สาม เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงในด้าน โครงสร้างการตัดสินใจสำหรับองค์กรกีฬาแห่งชาติทั้ง 36 แห่ง การวิเคราะห์การตัดสินใจพบว่ามีมิติต่างๆ คือ การทำให้เป็นรูปแบบเส้นทางการตัดสินใจ ระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ และความตั้งใจในการตัดสินใจ มีความสำคัญมากกว่าหัวข้อของการตัดสินใจเมื่อพยายามที่จะเข้าใจโครงสร้างของการตัดสินใจของรูปแบบโครงสร้างแบบต่างๆ ขององค์กรกีฬาแห่งชาติ รูปแบบสำนักงานบริหารมีลักษณะของความตั้งใจในการตัดสินใจนั้นคือ นำโดยมืออาชีพและช่วยเหลือโดยอาสาสมัคร โครงสร้างการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปตามหัวข้อ และการเปลี่ยนแปลงด้าน โครงสร้างจะเกิดควบคู่กันไปกับการเปลี่ยนแปลงด้านการตัดสินใจ แต่เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญๆ แล้วก็แสดงให้เห็นว่าความตั้งใจของการตัดสินใจจากอาสาสมัครสู่มืออาชีพไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงของการเปลี่ยนแปลงระยะเวลา 4 ปีแต่อย่างใด

เจิ้ง (Cheng, 1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินสมรรถนะในการจัดการกีฬาสำหรับประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการกำหนดสมรรถนะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการองค์การกีฬาให้ได้ผลดี และถ่ายทอดทักษะและความรู้ที่จำเป็นต้องมีการเป็นผู้ดำเนินการจัดการกีฬาสู่หลักสูตรการศึกษาของไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะทางวิชาชีพสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันเรียงลำดับจากสูงลงมาต่ำ มีดังนี้

- ก. ความรู้เกี่ยวกับกีฬา
- ข. มนุษยสัมพันธ์
- ค. การพูดต่อสาธารณชน
- ง. การจัดการด้านบุคคล
- จ. การเขียน
- ฉ. การจัดการด้านการเงิน
- ช. สมรรถภาพส่วนบุคคล
- ซ. การจัดการด้านกีฬา
- ฅ. อื่นๆ

2. การศึกษาสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันที่เป็นด้านสำคัญ 10 อันดับแรกคือ

- ก. การบริหารการกีฬา
- ข. การวางแผนและการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- ค. การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์
- ง. การบาดเจ็บจากการกีฬา
- จ. การจัดการด้านบุคคล
- ฉ. การจัดการ
- ช. การจัดการโปรแกรมสำหรับนันทนาการและกีฬาเยาวชน
- ซ. การสื่อสารระหว่างบุคคล
- ฅ. การตัดสินกีฬา
- ญ. การสอนกิจกรรมกีฬา

3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง ผู้อำนวยการกีฬา ตัวแทนการกีฬา องค์กรควบคุมระดับชาติ และการกีฬาอาชีพ ในแง่ของการจัดการกีฬาในด้าน

- ก. ด้านที่ศึกษามา
- ข. องค์กรที่ทำหน้าที่เป็นสถานที่ฝึกงานสำหรับนักศึกษาปริญญาโท
- ค. จำนวนชั่วโมงรวมสำหรับการฝึกงาน
- ง. หน้าที่หลักของผู้จัดการกีฬา
- จ. การรับรองวุฒิสำหรับผู้จัดการกีฬา

ธิบออลต์ (Thibault, 1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “แผนงานในองค์กรกีฬาแบบไม่หวังกำไร” (Strategy in Nonprofit Sport Organizations) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการค้นคว้าแผนงานในองค์กรกีฬาแบบไม่หวังผลกำไร ซึ่งมีแผนงานหลักของกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ 6 อย่างได้แก่ รากฐาน ขนาดของผู้มาใช้บริการ อาสาสมัคร กลุ่มที่สนับสนุน ค่าอุปกรณ์ ค่าธรรมเนียมสมาชิก

ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดได้จากการสังเกตองค์กรกีฬาแห่งชาติ 32 แห่ง ซึ่งเป็นองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนงานที่รัฐบาลเป็นผู้ริเริ่มขึ้นสำหรับกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ

การวิเคราะห์การใช้องค์ประกอบ 6 อย่าง ในแผนงาน ใช้วิธีวิเคราะห์ตามจุด 6 จุดตามแบบมาตราส่วนของไลเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งพบว่ามีความเป็นไปได้ที่จะทำการคาดคะเนการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรกีฬาแห่งชาติในการปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ โดยสรุปแล้วนั้น องค์กรต่างๆ วางแผนที่จะทำการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ ซึ่งเมื่อปฏิบัติไปแล้วเป็นเวลา 2 ปี พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกิดขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผล การบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดของ การดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา และนิสิตนักศึกษาที่ เกี่ยวข้องกับการกีฬา หรือพลศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2548) จำนวน 27 แห่ง ประกอบด้วย

มหาวิทยาลัยรัฐ จำนวน 15 แห่ง ได้แก่

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 12 แห่ง ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
  2. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
  3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
  4. มหาวิทยาลัยเกริก
  5. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
  6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร *
  7. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
  8. มหาวิทยาลัยสยาม
  9. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
  10. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
  11. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
  12. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (* ไม่อนุญาตให้เก็บข้อมูล)

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้บริหาร(ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต นักศึกษา หรือผู้อำนวยการศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา) และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกีฬาผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของ มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มประชากรเป้าหมาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา หรือพลศึกษาของ มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างประชากรดังนี้

กำหนดขนาดตัวอย่างประชากรโดยใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1970 อ้างอิงใน ประคอง วรรณสุด, 2535) โดยใช้สูตรหาขนาดตัวอย่างประชากรในการวิจัยดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e^2 = ความคลาดเคลื่อนเท่าที่ยอมรับได้

ประชากรในการวิจัยของมหาวิทยาลัยรัฐ คือ 752,971 คน ดังนั้น จากการคำนวณขนาดตัวอย่างประชากรโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยของมหาวิทยาลัยรัฐ คือ 399.78 หรืออย่างน้อย 400 คน

ประชากรในการวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 161,225 คน ดังนั้น จากการคำนวณขนาดตัวอย่างประชากรโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ 399.01 หรืออย่างน้อย 400 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2548)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด และแบบสำรวจ เป็นเครื่องมือในการวิจัย สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารต่างๆ รวมถึงโครงสร้างการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัยต่างๆ ไป ทั้งมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร และ นำมาประมวลเข้ากับทฤษฎีต่างๆ ในการบริหาร

หลังจากสร้างแบบสอบถามแล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 ท่านทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือจนสามารถครอบคลุมงานวิจัยที่ศึกษา

จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) โดย

แบบสอบถามชุดที่ 1 ทดลองใช้กับ ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 5 คนเพื่อวัดความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) ได้ค่า $\alpha = 0.83$

แบบสอบถามชุดที่ 2 ทดลองใช้กับ นิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาหรือพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 30 คนเพื่อวัดความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) ได้ค่า $\alpha = 0.92$

เครื่องมือในการวิจัยมี 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถาม(ชุดที่1) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬาใน 2 ส่วน คือ ทรัพยากรในการบริหาร และกระบวนการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ใน 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านการเงินและงบประมาณ
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ด้านการจัดการ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ใน 7 ด้าน คือ

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการจัดองค์กร
3. ด้านการบริหารงานบุคคล
4. ด้านการอำนวยความสะดวก
5. ด้านการประสานงาน
6. ด้านการรายงานผล
7. ด้านการจัดงบประมาณ

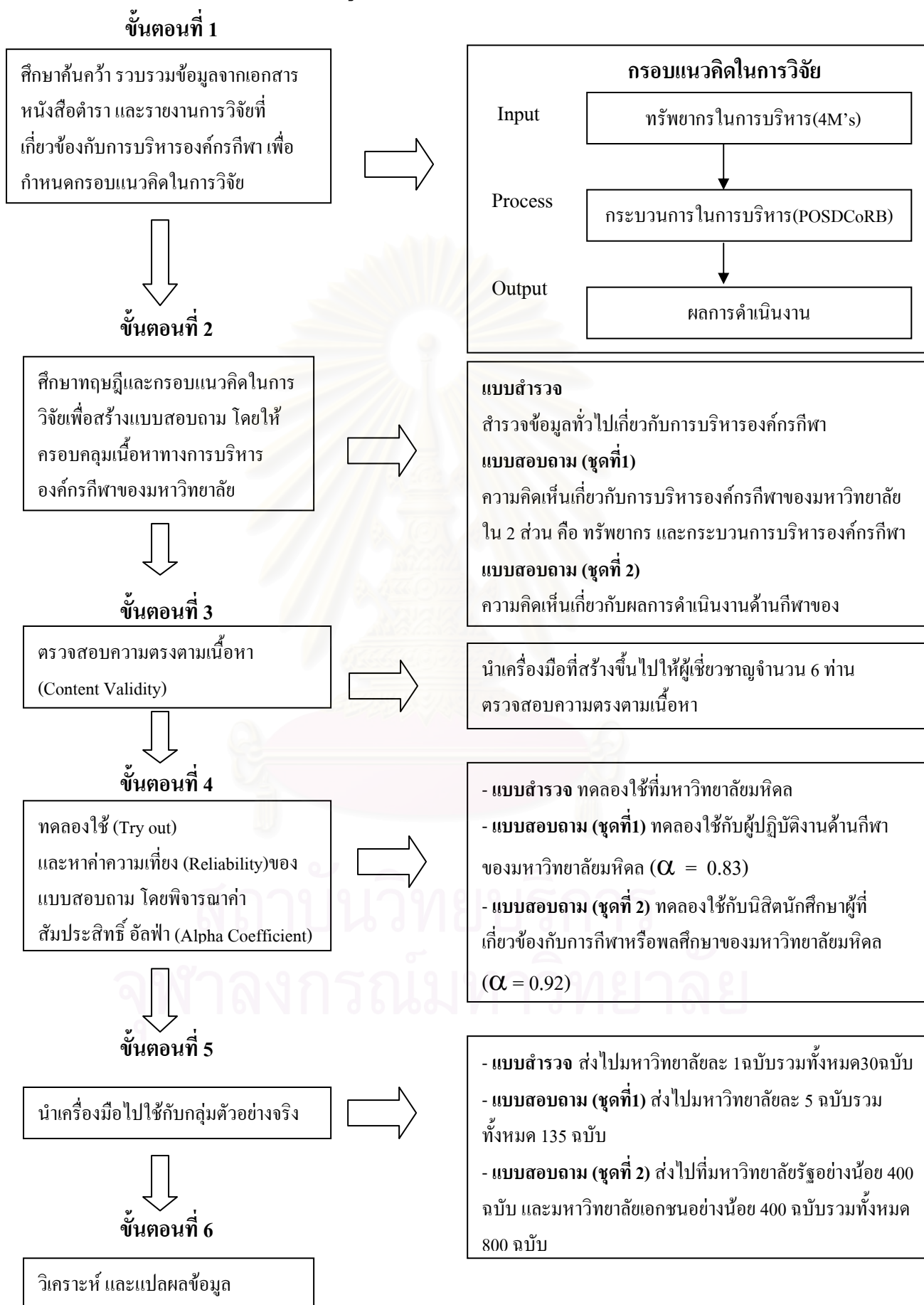
ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถาม(ชุดที่2) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬา ตามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาหรือพลศึกษาของมหาวิทยาลัย

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานของมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 3 เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพของมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 4 เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย

ชุดที่ 3 เป็นแบบสำรวจ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ซึ่งลักษณะของแบบสำรวจเป็นแบบตรวจคำตอบ(Check List) โดยผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา หรือผู้อำนวยการศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา

แผนภูมิที่ 7 กระบวนการดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานคร โดยการเส่วนามวิเคราะห์ผลทางสถิติ และนำเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง

โดยจำนวนแบบสำรวจ และแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 1,092 ฉบับ ได้รับคืน 968 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.64 จำแนกรายละเอียดดังที่แสดงใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างและประเภทของแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างและประเภท ของแบบสอบถาม	จำนวนแบบสอบถาม ที่ส่งไปยังมหาวิทยาลัย (ฉบับ)			จำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืนจาก มหาวิทยาลัย(ฉบับ)			คิดเป็น ร้อยละ
	รัฐ	เอกชน	รวม	รัฐ	เอกชน	รวม	
1. ผู้บริหาร (แบบสำรวจ)	15	12	27	15	11	26	96.30
2. ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา (แบบสอบถาม ชุดที่1)	75	60	135	69	47	116	85.93
3. นิสิตนักศึกษา (แบบสอบถาม ชุดที่ 2)	450	480	930	422	404	826	88.82
รวม	540	552	1,092	506	462	968	88.64

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามที่ส่งไปให้กับผู้บริหาร(แบบสำรวจ) จำนวน 27 ฉบับ ได้รับคืน 26 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.30 และแบบสอบถามที่ส่งไปให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา(แบบสอบถาม ชุดที่1) จำนวน 135 ฉบับ ได้รับคืน 116 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.93 ส่วนแบบสอบถามที่ส่งไปให้กับนิสิตนักศึกษา(แบบสอบถาม ชุดที่ 2) จำนวน 930 ฉบับ ได้รับคืน 826 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.82

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถาม (ชุดที่ 1) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS 11.0 for Windows (Statistical Package for the Social Sciences 11.0 for Windows)) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์โดยนำมาแจกแจงความถี่ของแต่ละคำตอบ คิดเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

จากตอนที่ 2 และตอนที่ 3 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง กำหนดค่าคะแนนของแบบสอบถามเป็น 4 ระดับโดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยของเบสท์ (Best, 1963) ดังนี้
ระดับความคิดเห็นในเรื่องการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

ดีมาก	ให้คะแนนเป็น 4
ดี	ให้คะแนนเป็น 3
พอใช้	ให้คะแนนเป็น 2
ควรปรับปรุง	ให้คะแนนเป็น 1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในเรื่องการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ซึ่งใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อและโดยส่วนรวม โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยของเบสท์ (Best, 1963) ดังนี้

คะแนน 3.50–4.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ระดับ “ดีมาก”

คะแนน 2.50–3.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ระดับ “ดี”

คะแนน 1.50–2.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ระดับ “พอใช้”

คะแนน 1.00–1.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ระดับ “ควรปรับปรุง”

2. แบบสอบถาม (ชุดที่ 2) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS 11.0 for Windows (Statistical Package for the Social Sciences 11.0 for Windows)) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์โดยนำมาแจกแจงความถี่ของแต่ละคำตอบ คิดเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านกีฬาเพื่อความบันเทิง

จากตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง กำหนดค่าคะแนนของแบบสอบถามเป็น 4 ระดับโดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยของเบสท์ (Best, 1963) ดังนี้

ระดับความคิดเห็นในเรื่องสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

ดีมาก	ให้คะแนนเป็น 4
ดี	ให้คะแนนเป็น 3
พอใช้	ให้คะแนนเป็น 2
ควรปรับปรุง	ให้คะแนนเป็น 1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในเรื่องสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ซึ่งใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อและโดยส่วนรวม โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยของเบสท์ (Best, 1963) ดังนี้

คะแนน 3.50–4.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ระดับ “ดีมาก”

คะแนน 2.50–3.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ระดับ “ดี”

คะแนน 1.50–2.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ระดับ “พอใช้”

คะแนน 1.00–1.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาในมหาวิทยาลัย ระดับ “ควรปรับปรุง”

3. แบบสำรวจ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลโดยการใช้ค่าร้อยละอธิบายเป็นความเรียง

4. การทดสอบสมมติฐาน

สัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์การกีฬามีผลต่อการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา กระบวนการบริหารองค์การกีฬา ผลการดำเนินงานด้านกีฬา ระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐกับมหาวิทยาลัยเอกชน โดยการทดสอบค่า “ที” (t-test) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา กระบวนการบริหารองค์การกีฬา และผลการดำเนินงานด้านกีฬา กับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬา ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร กับผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย(สาธิตาเกมส์)โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- อันดับของสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬา เกิดจากการนำผลลัพธ์ที่ได้จากผลรวมค่าเฉลี่ยของทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬา มาจัดอันดับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

- อันดับผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 นำมาเรียงอันดับเฉพาะมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมการแข่งขัน

โดยกำหนดระดับเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538)

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .8 ขึ้นไป หมายความว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูงหรือสูงมาก

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .6 - .8 หมายความว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .4 - .6 หมายความว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .2 - .4 หมายความว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า .2 หมายความว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในส่วนต่างๆ ดังนี้ 1. ทรัพยากรในการบริหาร (4 M's) ด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านจัดการ 2. กระบวนการบริหาร (POSDCoRB) ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล และด้านการจัดงบประมาณ 3. ผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านการกีฬาขั้นพื้นฐาน ด้านการกีฬาเพื่อสุขภาพ และด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยเปรียบเทียบทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา กระบวนการบริหารองค์การกีฬา และผลการดำเนินงานด้านกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร และหาความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา กระบวนการบริหารองค์การกีฬา และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานครทั้งหมด 27 แห่ง ได้รับคืน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 96.30 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามชุดที่ 1 ส่งไปทั้งหมด จำนวน 135 ฉบับ ได้รับคืน 116 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.93 แบบสอบถามชุดที่ 2 ส่งไปทั้งหมด จำนวน 930 ฉบับ ได้รับคืน 826 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.82 และแบบสำรวจส่งไปทั้งหมดจำนวน 27 ฉบับ ได้รับคืน 26 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.30

ในการวิเคราะห์แบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และหาความสัมพันธ์ของการบริหารงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอโดยแบ่งตามลักษณะของข้อมูลโดยแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตอนที่ 1 ของแบบสอบถาม ชุดที่ 1 และ 2)

ตอนที่ 2 การสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารองค์การกีฬา (แบบสำรวจ)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา กระบวนการบริหาร องค์การกีฬา และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร (ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ของแบบสอบถามชุดที่ 1 และตอนที่ 2, 3 และ 4 ของแบบสอบถามชุดที่ 2)

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย

โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน และนิสิตนักศึกษา ระหว่าง มหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร ผลการดำเนินงานด้านกีฬา กับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของ มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของ ข้อมูลเป็นรายชื่อ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ดังตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 7

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัย รัฐ(N=69)		ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัย เอกชน(N=47)		รวม (N=116)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	46	66.70	31	66.00	77	66.38
หญิง	23	33.30	16	34.00	39	33.62
รวม	69	100.00	47	100.00	116	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในมหาวิทยาลัยรัฐ ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย 46 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 และผู้ตอบแบบสอบถามใน มหาวิทยาลัยเอกชน ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย 31 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

อายุ	ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		รวม (N=116)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 31 ปี	27	39.13	13	27.66	40	34.48
31 - 40 ปี	13	18.84	20	42.55	33	28.45
41 - 50 ปี	16	23.19	12	25.53	28	24.14
มากกว่า 50 ปี	13	18.84	2	4.26	15	12.93
รวม	69	100.00	47	100.00	116	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี และมีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.13 และ 23.19 ตามลำดับ และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31 - 40 ปี และมีอายุต่ำกว่า 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.55 และ 27.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน ใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		ผู้ปฏิบัติงาน ด้านกีฬาของ มหาวิทยาลัยเอกชน (N=47)		รวม (N=116)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	40	57.97	23	48.94	63	54.31
ปริญญาโท	27	39.13	24	51.06	51	43.97
ปริญญาเอก	2	2.90	0	0.00	2	1.72
รวม	69	100.00	47	100.00	116	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยรัฐ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 57.97 และ 39.13 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยเอกชน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.06 และ 48.94 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติหน้าที่ภายในองค์กรกีฬา

ตำแหน่งในการปฏิบัติหน้าที่ภายในองค์กรกีฬา	ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยเอกชน (N=47)		รวม (N=116)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	9	13.04	6	12.77	15	12.93
ผู้ปฏิบัติงาน	60	86.96	41	87.23	101	87.07
รวม	69	100.00	47	100.00	116	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ เป็นผู้บริหาร ร้อยละ 13.04 และเป็นผู้ปฏิบัติงาน ร้อยละ 86.96 ส่วนผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นผู้บริหาร ร้อยละ 12.77 และเป็น ผู้ปฏิบัติงาน ร้อยละ 87.23

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา

วุฒิทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์ การกีฬา	ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัย รัฐ (N=69)		ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		รวม (N=116)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	36	52.17	14	29.79	50	43.10
มี	33	47.83	33	70.21	66	56.90
รวม	69	100.00	47	100.00	116	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ ส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬาคิดเป็นร้อยละ 52.17 และผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬาคิดเป็นร้อยละ 70.21

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนค่าร้อยละของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานครจำแนกตามพฤติกรรมการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาโดยปกติ ในรอบปีที่ผ่านมา

พฤติกรรม การออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาโดยปกติ ในรอบปีที่ผ่านมา	ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		รวม (N=116)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยออกกำลังกายเลย ในรอบปีที่ผ่านมา	6	8.70	1	2.13	7	6.03
นานๆครั้ง (น้อยกว่า1ครั้ง/เดือน)	7	10.14	3	6.38	10	8.62
บางครั้งบางคราว (น้อยกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ แต่มากกว่า1ครั้ง/เดือน)	28	40.58	18	38.30	46	39.66
เป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ครั้ง/ สัปดาห์)	28	40.58	25	53.19	53	45.69
รวม	69	100.00	47	100.00	116	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาโดยปกติในรอบปีที่ผ่านมา บางครั้งบางคราว (น้อยกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ แต่มากกว่า1ครั้ง/เดือน) และมีพฤติกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาโดยปกติเป็นประจำ(อย่างน้อย 3 ครั้ง/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 40.58 เท่ากัน และผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาโดยปกติในรอบปีที่ผ่านมาเป็นประจำ(อย่างน้อย 3 ครั้ง/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 53.19

1.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลเป็นรายชื่อ ปრაกฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนิสิตนักศึกษา ดังตารางที่ 8 ถึงตารางที่ 13

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

เพศ	นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย รัฐ (N=422)		นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		รวม (N=826)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	240	56.87	209	51.73	449	54.36
หญิง	182	43.13	195	48.27	377	45.64
รวม	422	100.00	404	100.00	826	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในมหาวิทยาลัยรัฐ ที่เป็นนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่ เป็นชาย 240 คน คิดเป็นร้อยละ 56.87 และผู้ตอบแบบสอบถามในมหาวิทยาลัยเอกชน ที่เป็นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย 209 คน คิดเป็นร้อยละ 51.73

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ศึกษาในระดับ	นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย รัฐ (N=422)		นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		รวม (N=826)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ปริญญาตรี	402	95.26	383	94.80	785	95.04
ปริญญาโท	16	3.79	21	5.20	37	4.48
ปริญญาเอก	4	0.95	0	0.00	4	0.48
รวม	422	100.00	404	100.00	826	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 95.26 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 94.80

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนใน กรุงเทพมหานครจำแนกตามพฤติกรรมการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาโดยปกติ ในรอบปีที่ผ่านมา

พฤติกรรม การออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาโดยปกติ ในรอบปีที่ผ่านมา	นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย รัฐ (N=422)		นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		รวม (N=826)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยออกกำลังกายเลย ในรอบปีที่ผ่านมา	16	3.79	6	1.49	22	2.66
นานๆครั้ง (น้อยกว่า1ครั้ง/เดือน)	57	13.51	38	9.41	95	11.50
บางครั้งบางคราว (น้อยกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ แต่มากกว่า1ครั้ง/เดือน)	108	25.59	85	21.04	193	23.37
เป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ครั้ง/สัปดาห์)	241	57.11	275	68.07	516	62.47
รวม	422	100.00	404	100.00	826	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาโดยปกติเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ครั้ง/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 57.11 และผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาโดยปกติเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ครั้ง/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 68.07

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน ในกรุงเทพมหานครจำแนกตามการดู และเชียร์กีฬา

การดู และเชียร์กีฬา	นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย รัฐ (N=422)		นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		รวม (N=826)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ชอบดู และเชียร์กีฬา	27	6.40	2	0.50	29	3.51
ชอบดูและเชียร์กีฬาบ้าง เป็นครั้งคราว	193	45.73	207	51.24	400	48.43
ชอบดูและเชียร์กีฬา เป็นประจำ	202	47.87	195	48.27	397	48.06
รวม	422	100.00	404	100.00	826	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐส่วนใหญ่ ชอบดูและเชียร์กีฬาเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 47.87 และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ ชอบดูและเชียร์กีฬาบ้าง เป็นครั้งคราว คิดเป็นร้อยละ 51.24

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน ในกรุงเทพมหานครจำแนกตามความสนใจข่าวสารภายในมหาวิทยาลัย

ความสนใจข่าวสาร ภายในมหาวิทยาลัย	นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย รัฐ (N=422)		นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		รวม (N=826)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยติดตามข่าวสารเลย	33	7.82	12	2.97	45	5.45
ติดตามข่าวสารเป็นบางครั้ง	246	58.29	215	53.22	461	55.81
ติดตามข่าวสารเป็นประจำ	143	33.89	177	43.81	320	38.74
รวม	422	100.00	404	100.00	826	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ ส่วนใหญ่ ติดตามข่าวสารเป็นบางครั้ง และติดตามข่าวสารเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 58.29 และ 33.89 ตามลำดับ และมหาวิทยาลัยเอกชน และนิสิตนักศึกษาของทั้งมหาวิทยาลัยเอกชน ส่วนใหญ่ ติดตามข่าวสารเป็นบางครั้ง และติดตามข่าวสารเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 53.22 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนจำแนกตาม การมีส่วนร่วมในโครงการกีฬาต่างๆของทางมหาวิทยาลัย

การมีส่วนร่วม ในโครงการกีฬาต่างๆ ของทางมหาวิทยาลัย	นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย รัฐ (N=422)		นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		รวม (N=826)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้เล่น	235	55.69	229	56.68	464	56.17
ผู้ดู	135	31.99	123	30.45	258	31.23
ผู้ดำเนินการ	43	10.19	48	11.88	91	11.02
ผู้ให้การสนับสนุน	9	2.13	4	0.99	13	1.57
รวม	422	100.00	404	100.00	826	100.00

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ ในการมีส่วนร่วมในโครงการกีฬาต่างๆของทางมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ จะเป็นผู้เล่น และผู้ดู คิดเป็นร้อยละ 55.69 และ 31.99 ตามลำดับ ส่วนนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน ในการมีส่วนร่วมในโครงการกีฬาต่างๆของทางมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ จะเป็นผู้เล่น และผู้ดู คิดเป็นร้อยละ 56.68 และ 30.45 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬา

ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬา

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูล เป็นรายชื่อ ปราบกฎผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน และร้อยละ ของการสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬา
จำแนกตามมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

สภาพทั่วไปของการบริหาร องค์กรกีฬา	มหาวิทยาลัย รัฐ (N = 15)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N = 11)		รวม (N = 26)	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
1. การส่งเสริมสุขภาพของ นักศึกษาและบุคลากรของ มหาวิทยาลัย	0 (0.00)	15 (100.00)	0 (0.00)	11 (100.00)	0 (0.00)	26 (100.00)
2. นโยบายให้ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยได้เล่นกีฬา/ ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	0 (0.00)	15 (100.00)	0 (0.00)	11 (100.00)	0 (0.00)	26 (100.00)
3. การจัดโครงการคัดเลือก ผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬา เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยตรง	2 (13.33)	13 (86.67)	1 (9.09)	10 (90.91)	3 (11.54)	23 (88.46)
4. การมอบรางวัลให้กับผู้ที่ ประสบความสำเร็จด้าน กีฬาและสร้างชื่อเสียงให้กับ มหาวิทยาลัย	0 (0.00)	15 (100.00)	0 (0.00)	11 (100.00)	0 (0.00)	26 (100.00)
5. การสนับสนุนด้านกีฬา จากหน่วยงานภายนอก	4 (26.67)	11 (73.33)	7 (63.64)	4 (36.36)	11 (42.31)	15 (57.69)
6. สนามกีฬาภายใน มหาวิทยาลัย	0 (0.00)	15 (100.00)	0 (0.00)	11 (100.00)	0 (0.00)	26 (100.00)

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การบริหารองค์กรีกีฬา	มหาวิทยาลัยรัฐ (N = 15)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N = 11)		รวม (N = 26)	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
6.1 สนามที่ได้มาตรฐาน	2 (13.33)	13 (86.67)	3 (27.27)	8 (72.73)	5 (19.23)	21 (80.77)
7. การจัดระบบและระเบียบ การใช้สนาม	3 (20.00)	12 (80.00)	2 (18.18)	9 (81.82)	5 (19.23)	21 (80.77)
8. เปิดโอกาสให้ บุคคลภายนอกเข้ามาใช้ บริการสนามกีฬาต่างๆของ ทางมหาวิทยาลัย	1 (6.67)	14 (93.33)	1 (9.09)	10 (90.91)	2 (7.69)	24 (92.31)
9. สถานที่เฉพาะสำหรับ เปลี่ยนชุดกีฬา	3 (20.00)	12 (80.00)	1 (9.09)	10 (90.91)	4 (15.38)	22 (84.62)
10. อาบน้ำหลังการเล่น กีฬา/ออกกำลังกาย	3 (20.00)	12 (80.00)	0 (0.00)	11 (100.00)	3 (11.54)	23 (88.46)
11. น้ำดื่มบริเวณสนามกีฬา	2 (13.33)	13 (86.67)	1 (9.09)	10 (90.91)	3 (11.54)	23 (88.46)
12. ห้องพยาบาล ยา อุปกรณ์การปฐมพยาบาล	4 (26.67)	11 (73.33)	1 (9.09)	10 (90.91)	5 (19.23)	21 (80.77)
13. วัสดุอุปกรณ์กีฬา ประเภทต่างๆ	0 (0.00)	15 (100.00)	0 (0.00)	11 (100.00)	0 (0.00)	26 (100.00)
13.1 มีวัสดุอุปกรณ์กีฬาที่ ได้มาตรฐาน	0 (0.00)	15 (100.00)	0 (0.00)	11 (100.00)	0 (0.00)	26 (100.00)
14. การให้บริการยืมวัสดุ อุปกรณ์กีฬา	0 (0.00)	15 (100.00)	0 (0.00)	11 (100.00)	0 (0.00)	26 (100.00)
14.1 ระเบียบการยืมวัสดุ อุปกรณ์ทางการกีฬา	2 (13.33)	13 (86.67)	1 (9.09)	10 (90.91)	3 (11.54)	23 (88.46)
15. นโยบายสนับสนุน ทางด้านกีฬาอย่างชัดเจน	0 (0.00)	15 (100.00)	1 (9.09)	10 (90.91)	1 (3.85)	25 (96.15)

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การบริหารองค์กรกีฬา	มหาวิทยาลัยรัฐ (N = 15)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N = 11)		รวม (N = 26)	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
16. หน่วยงานที่ทำงานด้านกีฬา โดยเฉพาะ	2 (13.33)	13 (86.67)	0 (0.00)	11 (100.00)	2 (7.69)	24 (92.31)
17. การกำหนดส่วนงานและมีกำหนดความรับผิดชอบแบ่งตามส่วนงาน	3 (20.00)	12 (80.00)	1 (9.09)	10 (90.91)	4 (15.38)	22 (84.62)
18. การจัดตั้งชมรมกีฬาต่างๆ ในมหาวิทยาลัย	0 (0.00)	15 (100.00)	1 (9.09)	10 (90.91)	1 (3.80)	25 (96.20)
19. การจัดทำแผนงบประมาณประจำปีของแต่ละชมรมกีฬา	1 (6.67)	14 (93.33)	2 (18.18)	9 (81.82)	3 (11.54)	23 (88.46)
20. การจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆ อย่างชัดเจน	4 (26.67)	11 (73.33)	3 (27.27)	8 (72.73)	7 (26.92)	19 (73.08)
21. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ทางการกีฬาและข่าวเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬา	0 (0.00)	15 (100.00)	0 (0.00)	11 (100.00)	0 (0.00)	26 (100.00)

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ในส่วนของทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ที่มีอยู่ทั้งในมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนทุกแห่ง ได้แก่

1. การส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย
2. นโยบายให้ข้าราชการพนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้เล่นกีฬา/ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
3. การมอบรางวัลให้กับผู้ที่ประสบความสำเร็จด้านกีฬา และสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย

4. สนามกีฬาภายในมหาวิทยาลัย
5. วัสดุอุปกรณ์กีฬาประเภทต่างๆ
6. มีวัสดุอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐาน
7. การให้บริการยืมวัสดุอุปกรณ์กีฬา
8. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ทางการกีฬาและข่าวเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬา

ในส่วนของทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน น้อยที่สุด ได้แก่ การสนับสนุนด้านกีฬาจากหน่วยงานภายนอก มีร้อยละ 57.69 และการจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆ อย่างชัดเจน มีร้อยละ 73.08 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬา กระบวนการบริหาร องค์กรกีฬา และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อ หาระดับในการบริหารองค์กรกีฬา ในด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ

ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อหาระดับในการบริหารองค์กรกีฬา ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล และด้านการจัดงบประมาณ

ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อหาระดับในการบริหารองค์กรกีฬา ในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ปรากฏการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย	N = 116		ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านบุคลากร	2.67	0.53	ดี
2. ด้านการเงินและงบประมาณ	2.05	0.63	พอใช้
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.38	0.62	พอใช้
4. ด้านการจัดการ	2.48	0.59	พอใช้
รวมส่วนทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา	2.39	0.49	พอใช้

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาในระดับพอใช้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากรมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการเงินและงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ มีการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์รกีฬาด้านบุคลากรของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์รกีฬาด้านบุคลากร	N = 116		ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความเพียงพอของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในองค์ร	2.27	0.89	พอใช้
2. มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านการกีฬาและการออกกำลังกายโดยตรงอย่างเพียงพอ	2.34	0.97	พอใช้
3. บุคลากรในองค์รมีความรู้และความชำนาญในงานที่ตนเองรับผิดชอบ	2.75	0.68	ดี
4. ผู้ปฏิบัติงานมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	2.93	0.69	ดี
5. ผู้ปฏิบัติงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน	3.09	0.72	ดี
รวมด้านบุคลากร	2.67	0.53	ดี

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีทรัพยากรในการบริหารองค์รกีฬาด้านบุคลากรในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน ผู้ปฏิบัติงานมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และบุคลากรในองค์รมีความรู้และความชำนาญในงานที่ตนเองรับผิดชอบ อยู่ในระดับดี ส่วนด้านบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านการกีฬาและการออกกำลังกายโดยตรงอย่างเพียงพอ และ ความเพียงพอของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในองค์ร อยู่ในระดับพอใช้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาด้านการเงินและงบประมาณของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านการเงินและงบประมาณ	N = 116		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีงบประมาณสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัย อย่างเพียงพอ	2.38	0.85	พอใช้
2. ได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนในด้านกีฬา	1.75	0.74	พอใช้
3. เงินค่าสมัครสมาชิกของศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา มี เพียงพอ	1.99	0.82	พอใช้
4. ศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา มีการหารายได้จากการใช้ บริการสนาม และอุปกรณ์กีฬาต่างๆอย่างเพียงพอ	1.94	0.82	พอใช้
5. งบประมาณที่ได้รับมีความเพียงพอต่อการ ดำเนินงาน	2.17	0.74	พอใช้
รวมด้านการเงินและงบประมาณ	2.05	0.63	พอใช้

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาด้านการเงินและงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการเงินและงบประมาณอยู่ในระดับพอใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์รกีฬาด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์รกีฬาด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	N = 116		ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีการจัดสถานที่ทำงานในแต่ละฝ่ายอย่างเป็นระบบ	2.41	0.77	พอใช้
2. มีการจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ	2.09	0.87	พอใช้
3. มีสำนักงานและห้องประชุมติดต่อประสานงานอย่างเป็นระบบ	2.45	0.88	พอใช้
4. มีอุปกรณ์สำนักงานเพียงพอ	2.47	0.82	พอใช้
5. มีการจัดเก็บเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ของใช้สำนักงานอย่างเป็นระบบ	2.47	0.75	พอใช้
6. มีการจัดให้บริการสนามกีฬาอย่างเพียงพอ	2.32	0.89	พอใช้
7. สนามและอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	2.52	0.86	ดี
8. มีการจัดอุปกรณ์กีฬาและเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ตู้ล็อกเกอร์ ตู้น้ำดื่ม เป็นต้น อย่างเพียงพอกับความต้องการ	2.27	0.93	พอใช้
9. มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ทางกีฬาอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย	2.37	0.81	พอใช้
10. มีสถานที่จอดรถบริเวณใกล้เคียงสนามกีฬาเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ	2.39	0.91	พอใช้
รวมด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.38	0.62	พอใช้

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีทรัพยากรในการบริหารองค์รกีฬาด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเพียงข้อสนามและอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการจัดการของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬามหาวิทยาลัย ด้านการจัดการ	N = 116		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ผู้มีหน้าที่ในการจัดการมีประสบการณ์และความชำนาญ	2.60	0.78	ดี
2. การให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของชมรมกีฬาและฝ่ายต่างๆในองค์กร	2.60	0.68	ดี
3. มีการจัดให้บริการในสนามกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ	2.51	0.82	ดี
4. มีการจัดให้บริการยืมเช่าอุปกรณ์กีฬาต่างๆ เป็นระบบ	2.55	0.89	ดี
5. มีการจัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศขององค์กร	2.23	0.71	พอใช้
6. มีการกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อให้งานเป็นไปตาม แผนงานและโครงการที่กำหนดไว้	2.57	0.71	ดี
7. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพต่างๆที่มีบริการในมหาวิทยาลัย	2.42	0.81	พอใช้
8. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	2.68	0.86	ดี
9. มีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานในครั้งต่อไป	2.59	0.75	ดี
10. การสนับสนุนให้มีผลงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	2.06	0.89	พอใช้
รวมด้านการจัดการ	2.48	0.59	พอใช้

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการจัดการอยู่ในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มี 7 ข้ออยู่ในระดับดี และมี 3 ข้อ อยู่ในระดับพอใช้ ในข้อที่มีการบริหารจัดการดีที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย(2.68) การให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของชมรมกีฬาและฝ่ายต่างๆในองค์กร(2.60) และผู้มีหน้าที่ในการจัดการมีประสบการณ์ และความชำนาญ (2.60)

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย	N = 116		ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านการวางแผน	2.65	0.65	ดี
2. ด้านการจัดองค์กร	2.70	0.73	ดี
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	2.44	0.74	พอใช้
4. ด้านการอำนวยความสะดวก	2.67	0.70	ดี
5. ด้านการประสานงาน	2.64	0.65	ดี
6. ด้านการรายงานผล	2.55	0.73	ดี
7. ด้านการจัดงบประมาณ	2.54	0.63	ดี
รวมส่วนกระบวนการบริหารองค์การกีฬา	2.60	0.59	ดี

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาในระดับที่ดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีเพียงด้านการบริหารงานบุคคลที่มีการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการวางแผนของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านการวางแผน	N = 116		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1.แผนการปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร และ นโยบายของมหาวิทยาลัย	2.73	0.73	ดี
2. นโยบายและแผนการปฏิบัติงานขององค์กร สอดคล้องกับ แผนพัฒนากีฬาชาติในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	2.69	0.76	ดี
3. มีการกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว ไว้อย่างเหมาะสม	2.55	0.71	ดี
4. ในการวางแผนการปฏิบัติงานมีการศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากรที่ต้องใช้ เช่น บุคลากร เงินงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ	2.52	0.80	ดี
5. มีการปฏิบัติงานตามแผนงานที่มีความสำคัญและจำเป็นสูงสุดก่อน	2.77	0.78	ดี
รวมด้านการวางแผน	2.65	0.65	ดี

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการวางแผนโดยรวมอยู่ในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการวางแผนอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการจัดองค์กรของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านการจัดองค์กร	N = 116		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานไว้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	2.74	0.77	ดี
2. จัดให้มีแผนภูมิแสดงสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน	2.72	0.84	ดี
3. มีการแบ่งงานออกเป็นฝ่ายต่างๆ ให้มีเอกภาพในการบังคับบัญชา	2.66	0.83	ดี
4. มีการมอบอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้รับผิดชอบรองๆ ลงไปตามสายงาน	2.66	0.82	ดี
5. มีการกำหนดขอบเขตของแต่ละงานอย่างชัดเจน	2.72	0.84	ดี
รวมด้านการจัดองค์กร	2.70	0.73	ดี

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการจัดองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านการจัดองค์กรอยู่ในระดับดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์รกีฬาด้านการบริหารงานบุคคลของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์รกีฬาด้านการบริหารงานบุคคล	N = 116		ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ภาระงานที่มอบหมายให้แต่ละบุคคลรับผิดชอบมีความเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป	2.62	0.77	ดี
2. มีการบำรุงขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างดี	2.28	0.93	พอใช้
3. บุคลากรได้รับแรงจูงใจในการทำงานอย่างเพียงพอ	2.35	0.91	พอใช้
4. มีการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ ให้กับผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม	2.34	0.81	พอใช้
5. ผู้บริหารมีทักษะที่ดีในการบริหารบุคลากร	2.62	0.90	ดี
รวมด้านการบริหารงานบุคคล	2.44	0.74	พอใช้

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการบริหารองค์รกีฬาด้านการบริหารงานบุคคลในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าภาระงานที่มอบหมายให้แต่ละบุคคลรับผิดชอบมีความเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป ผู้บริหารมีทักษะที่ดีในการบริหารบุคลากร อยู่ในระดับดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการอำนวยความสะดวกของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านการอำนวยความสะดวก	N = 116		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ผู้บริหารใช้วิธีการสั่งงาน ไปยังผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม	2.67	0.75	ดี
2. การสั่งงานคำนึงถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน	2.64	0.77	ดี
3. ผู้บริหารให้คำปรึกษาในขณะที่ปฏิบัติงาน	2.66	0.79	ดี
4. มีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงานให้เหมาะสม	2.65	0.78	ดี
5. ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน	2.72	0.83	ดี
รวมด้านการอำนวยความสะดวก	2.67	0.70	ดี

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านการอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับที่ดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการประสานงานของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านการประสานงาน	N = 116		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีการติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน	2.78	0.75	ดี
2. มีการประสานงานที่ดีกับชมรมกีฬาต่างๆ	2.60	0.79	ดี
3. มีการจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบโดยทั่วกัน	2.47	0.81	พอใช้
4. การประชุมชี้แจงให้บุคลากรในหน่วยงานฝ่ายต่างๆ เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของตน	2.64	0.82	ดี
5. จัดให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทำหน้าที่ในการประสานงาน	2.69	0.77	ดี
รวมด้านการประสานงาน	2.64	0.65	ดี

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการประสานงานในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบโดยทั่วกัน อยู่ในระดับพอใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการรายงานผลของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านการรายงานผล	N = 116		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีแบบฟอร์มเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงานต่างๆ อย่างชัดเจน	2.48	0.93	พอใช้
2. การรายงานผลเป็นไปอย่างทั่วถึงในทุกระดับ	2.43	0.83	พอใช้
3. มีการสรุปรายงานผลต่อผู้บริหารเป็นระยะๆ ระหว่างปฏิบัติงานตาม แผนงาน	2.59	0.75	ดี
4. มีการสรุปรายงานผลต่อผู้บริหารเมื่อสิ้นสุดแผนงาน	2.73	0.70	ดี
5. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานเมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลง	2.52	0.84	ดี
รวมด้านการรายงานผล	2.55	0.73	ดี

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการรายงานผลในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า มีแบบฟอร์มเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงานต่างๆ อย่างชัดเจน และการรายงานผลเป็นไปอย่างทั่วถึงในทุกระดับ อยู่ในระดับพอใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการจัดงบประมาณของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านการจัดงบประมาณ	N = 116		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างทั่วถึงเพียงพอในชมรมกีฬาต่างๆ	2.31	0.78	พอใช้
2. มีการวางแผนร่วมกันของฝ่ายต่างๆในการใช้งบประมาณ	2.47	0.74	พอใช้
3. มีการควบคุมการใช้งบประมาณในฝ่ายต่างๆอย่างรัดกุมให้เป็นไป ตามแผนที่กำหนด	2.69	0.74	ดี
4. การใช้งบประมาณของฝ่ายต่างๆเป็นไปตามที่ได้จัดสรร และมีการใช้จ่ายตรงตามวัตถุประสงค์	2.69	0.78	ดี
5. มีการประเมินผลการใช้งบประมาณทุกชั้นตอน	2.52	0.77	ดี
รวมด้านการจัดงบประมาณ	2.54	0.63	ดี

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการจัดงบประมาณในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการจัดสรรงบประมาณอย่างทั่วถึงเพียงพอในชมรมกีฬาต่างๆ และมีการวางแผนร่วมกันของฝ่ายต่างๆในการใช้งบประมาณ อยู่ในระดับพอใช้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในแต่ละด้านของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ผลการดำเนินงานด้านกีฬาของ มหาวิทยาลัย	N = 826		ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน	2.64	0.60	ดี
2. ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ	2.67	0.59	ดี
3. ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	2.67	0.64	ดี
รวมส่วนผลการดำเนินงาน	2.66	0.57	ดี

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีผลการดำเนินงานในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านในระดับที่ดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ด้านกีฬาขั้นพื้นฐานของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน	N = 826		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีอาจารย์ผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา/กีฬา	2.76	0.81	ดี
2. อาจารย์ผู้สอนอธิบายการสอนได้ชัดเจน	2.96	0.70	ดี
3. อาจารย์ผู้สอนมีความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย	3.03	0.74	ดี
4. มีการจัดงบประมาณสนับสนุนในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬามีความเหมาะสม	2.59	0.84	ดี
5. มีการบำรุงรักษาซ่อมแซมสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ	2.56	0.87	ดี
6. สถานที่และอุปกรณ์กีฬาในการเรียนการสอนมีความสะอาดและปลอดภัย	2.69	0.83	ดี
7. มีจำนวนอุปกรณ์กีฬาแต่ละชนิดเพียงพอต่อผู้มาใช้	2.56	0.87	ดี
8. สนามและอุปกรณ์กีฬาชนิดต่างๆ ได้มาตรฐาน	2.66	0.86	ดี
9. สัดส่วนของพื้นที่ต่อจำนวนนิสิตนักศึกษามีความเหมาะสมสำหรับการเรียนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬา	2.45	0.89	พอใช้
10. มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือกีฬาที่หลากหลายในมหาวิทยาลัย	2.59	0.84	ดี
11. การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาประกอบการเรียนการสอน	2.58	0.85	ดี
12. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือกีฬาให้กับบุคคลพิเศษ(ผู้พิการ)	2.31	0.92	พอใช้
รวมด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน	2.64	0.60	ดี

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีผลการดำเนินงานใน
ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสัดส่วนของพื้นที่ต่อจำนวน
นิสิตนักศึกษามีความเหมาะสมสำหรับการเรียนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬา และการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือกีฬา ให้กับบุคคลพิเศษ(ผู้พิการ) อยู่ในระดับพอใช้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลการดำเนินงาน ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ	N = 826		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. องค์กรกีฬามีบุคลากรเพียงพอในการให้บริการด้านกีฬา	2.72	0.75	ดี
2. บุคลากรทางการกีฬาขององค์กรมีความรู้และความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย	2.85	0.69	ดี
3. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีความสะดวกและได้รับความชัดเจน	2.72	0.77	ดี
4. ค่าบริการในการมาใช้บริการขององค์กร/ศูนย์กีฬามีความเหมาะสม	2.69	0.79	ดี
5. สถานที่และวัสดุอุปกรณ์กีฬามีความทันสมัย	2.62	0.84	ดี
6. สถานที่และอุปกรณ์กีฬามีความสะอาดและปลอดภัย	2.71	0.82	ดี
7. สถานที่และ อุปกรณ์การออกกำลังกาย/เล่นกีฬามีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการโดยทั่วไป	2.57	0.87	ดี
8. มีสนามและอุปกรณ์กีฬา/การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐาน	2.65	0.84	ดี
9. สถานที่จอดรถใกล้และสะดวกในการเดินทางมาเล่นกีฬา/ออกกำลังกาย	2.64	0.86	ดี
10. มีกิจกรรมกีฬา/การออกกำลังกายที่ให้เลือกเข้าร่วมอย่างหลากหลาย	2.64	0.84	ดี
11. มีการให้ความรู้ ข่าวสารด้านสุขภาพและการออกกำลังกาย	2.63	0.80	ดี
12. การประชาสัมพันธ์โครงการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น	2.61	0.82	ดี
รวมด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ	2.67	0.59	ดี

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีผลการดำเนินงานในด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ ทั้งในรายด้านและรายข้ออยู่ในระดับที่ดี โดยรายข้อที่ดีที่สุด คือ บุคลากรทางการกีฬาขององค์กรมีความรู้และความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย (2.85) องค์กรกีฬามีบุคลากรเพียงพอในการให้บริการด้านกีฬา(2.72) และการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีความสะดวกและได้รับความชัดเจน(2.72) ตามลำดับ

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	N = 826		ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ผู้ฝึกสอนในแต่ละชนิดกีฬามีความรู้ความสามารถที่ดี	2.96	0.74	ดี
2. ผู้จัดการทีมมีความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่ ติดตามช่วยเหลือนักกีฬาเป็นอย่างดี	2.95	0.76	ดี
3. มีการใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการกีฬามาช่วยในการฝึก และพัฒนาสมรรถภาพนักกีฬาให้มีความสามารถมากขึ้น	2.77	0.80	ดี
4. มีงบประมาณ สำหรับสนับสนุนชมรมกีฬาต่างๆอย่างเหมาะสม	2.48	0.88	พอใช้
5. มีงบประมาณในการสนับสนุนนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย เช่นการให้ทุนแก่นักกีฬา	2.58	0.92	ดี
6. มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬามหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	2.58	0.91	ดี
7. มีสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ	2.51	0.90	ดี
8. สนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ทำการฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	2.58	0.84	ดี
9. มีอุปกรณ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาที่เหมาะสมกับประเภท และชนิดกีฬา	2.61	0.84	ดี
10. มีการติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม และผลการแข่งขันของนักกีฬามหาวิทยาลัย มาพัฒนาปรับปรุงนักกีฬาให้ดีขึ้น	2.70	0.81	ดี
11. มีการส่งเสริมให้นักกีฬาเข้าร่วมรายการแข่งขันจากภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อให้ นักกีฬาได้พัฒนาความสามารถของตนเองอยู่เสมอ	2.74	0.88	ดี
12. มีการจัดระบบช่วยเหลือด้านการเรียนให้กับนักกีฬา เช่น การจัดให้มีโปรแกรมการเรียนแบบพิเศษสำหรับนักกีฬา การจัดระบบติวหนังสือให้กับนักกีฬา	2.53	0.97	ดี
รวมด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	2.67	0.64	ดี

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีผลการดำเนินงานด้าน
กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อยู่ในระดับที่ดี โดยรายชื่อที่ดีที่สุด คือ ผู้ฝึกสอนในแต่ละชนิดกีฬามีความรู้
ความสามารถที่ดี(2.96) ผู้จัดการทีมมีความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่ ติดตามช่วยเหลือนักกีฬาเป็น
อย่างดี(2.95) มีการใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ทางกรกีฬาช่วยในการฝึก
และพัฒนาสมรรถภาพ นักกีฬาให้มีความสามารถมากขึ้น(2.77) ตามลำดับ และรายชื่อที่มีการ
บริหารงานในระดับพอใช้ คือ มีงบประมาณ สำหรับสนับสนุนชมรมกีฬาต่างๆอย่าง เหมาะสม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย

โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน และนิสิตนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารองค์การกีฬา กับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาโดยรวม และแยกเป็นรายด้าน ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา ของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					P-Value
	มหาวิทยาลัย รัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านบุคลากร	2.66	0.53	2.70	0.53	-0.40	0.69
2. ด้านการเงินและงบประมาณ	2.04	0.67	2.05	0.57	-0.06	0.95
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.40	0.60	2.34	0.66	0.44	0.66
4. ด้านการจัดการ	2.52	0.59	2.43	0.59	0.83	0.41
รวมส่วนทรัพยากรในการบริหาร องค์การกีฬา	2.40	0.50	2.38	0.48	0.26	0.79

$p > .05$ ($.05 t_{14} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน มีความคิดเห็นโดยรวมทุกด้าน และรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านบุคลากร ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					
	มหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัยเอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ความเพียงพอของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในองค์กร	2.20	0.85	2.36	0.94	-0.94	0.35
2. มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านการกีฬาและการออกกำลังกายโดยตรงอย่างเพียงพอ	2.30	0.96	2.38	0.99	-0.43	0.67
3. บุคลากรในองค์กรมีความรู้และความชำนาญในงานที่ตนเองรับผิดชอบ	2.68	0.65	2.85	0.72	-1.32	0.19
4. ผู้ปฏิบัติงานมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	2.96	0.70	2.89	0.70	0.48	0.63
5. ผู้ปฏิบัติงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน	3.14	0.75	3.00	0.66	1.07	0.29
รวมด้านบุคลากร	2.66	0.53	2.70	0.53	-0.40	0.69

$p > .05$ ($.05 t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านบุคลากรโดยรวม และรายข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาด้านการเงินและงบประมาณระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา ของมหาวิทยาลัยในด้านการเงิน และงบประมาณ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					P-Value
	มหาวิทยาลัย รัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. มีงบประมาณสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอ	2.30	0.91	2.49	0.75	-1.15	0.25
2. ได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนในด้านกีฬา	1.70	0.71	1.83	0.79	-0.95	0.34
3. เงินค่าสมัครสมาชิกของศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา มีเพียงพอ	2.01	0.83	1.96	0.81	0.37	0.71
4. ศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา มีการหารายได้จากการใช้บริการสนาม และอุปกรณ์กีฬาต่างๆอย่างเพียงพอ	2.07	0.85	1.74	0.74	2.16*	0.03
5. งบประมาณที่ได้รับมีความเพียงพอต่อการดำเนินงาน	2.13	0.80	2.23	0.63	-0.74	0.46
รวมด้านการเงินและงบประมาณ	2.04	0.67	2.05	0.57	-0.06	0.95

* $p < .05$ ($.05t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านการเงินและงบประมาณ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมหาวิทยาลัยรัฐ มีการหารายได้จากการใช้บริการสนาม และอุปกรณ์กีฬาต่างๆ อย่างเพียงพอมากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาต่าง
สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของ
มหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของ มหาวิทยาลัยในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					P-Value
	มหาวิทยาลัย รัฐ(N=69)		มหาวิทยาลัย เอกชน(N=47)		ค่า“ที” (t-test)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. มีการจัดสถานที่ทำงานในแต่ละฝ่าย อย่างเป็นระบบ	2.43	0.74	2.38	0.82	0.35	0.72
2. มีการจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬา ต่างๆอย่างเป็นระบบ	2.25	0.83	1.87	0.90	2.30	0.02*
3. มีสำนักงานและห้องประชุมติดต่อ ประสานงานอย่างเป็นระบบ	2.52	0.83	2.34	0.94	1.09	0.28
4. มีอุปกรณ์สำนักงานเพียงพอ	2.61	0.77	2.28	0.85	2.18	0.03*
5. มีการจัดเก็บเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ ของใช้สำนักงานอย่างเป็นระบบ	2.61	0.75	2.26	0.71	2.55	0.01*
6. มีการจัดสนามกีฬาในร่มและกลางแจ้ง ให้บริการอย่างเพียงพอ	2.28	0.86	2.38	0.95	-0.64	0.53*
7. สนามและอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพพร้อม ใช้งาน	2.41	0.83	2.68	0.89	-1.71	0.09
8. มีการจัดอุปกรณ์กีฬาและเครื่องอำนวยความสะดวก เช่นห้องน้ำ ตู้ล็อกเกอร์ ตู้น้ำ ดื่ม เป็นต้น อย่างเพียงพอกับความต้องการ	2.16	0.90	2.43	0.95	-1.53	0.13
9. มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ทางกีฬาอย่าง เป็นระเบียบเรียบร้อย	2.32	0.78	2.45	0.85	-0.84	0.41
10. มีสถานที่จอดรถบริเวณใกล้เคียงสนาม กีฬาเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ	2.39	0.96	2.38	0.85	0.05	0.96
รวมด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.40	0.60	2.34	0.66	0.44	0.66

* $p < .05$ ($.05 t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กร
กีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านสถานที่
วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย
มหาวิทยาลัยรัฐมีทรัพยากรในการบริหารงานมากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน ดังนี้ 1. การจัดสถานที่
ทำการของชมรมกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ 2. ความเพียงพอของอุปกรณ์สำนักงาน
3. การจัดเก็บเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ของใช้สำนักงานอย่างเป็นระบบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการจัดการระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยในด้านการจัดการ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					
	มหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัยเอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ผู้มีหน้าที่ในการจัดการมีการประสานงานและความชำนาญ	2.67	0.78	2.51	0.78	1.06	0.29
2. การให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของชมรมกีฬาและฝ่ายต่างๆในองค์กร	2.67	0.68	2.51	0.69	1.21	0.23
3. มีการจัดให้บริการในสนามกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ	2.54	0.83	2.47	0.80	0.44	0.66
4. มีการจัดให้บริการยืม/เช่าอุปกรณ์กีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ	2.51	0.83	2.62	0.97	-0.65	0.52
5. มีการจัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศขององค์กร	2.23	0.71	2.23	0.73	-0.02	0.99
6. มีการกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อให้งานเป็นไปตาม แผนงานและ โครงการที่กำหนดไว้	2.58	0.72	2.55	0.72	0.20	0.85
7. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพต่างๆที่มีบริการในมหาวิทยาลัย	2.55	0.81	2.23	0.79	2.09	0.04*
8. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	2.74	0.82	2.60	0.92	0.88	0.38
9. มีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานในครั้งต่อไป	2.54	0.81	2.68	0.63	-1.08	0.31
10. การสนับสนุนให้มีผลงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	2.19	0.91	1.87	0.82	1.90	0.06
รวมด้านการจัดการ	2.52	0.59	2.43	0.59	0.83	0.41

* $p < .05$ ($t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การ
กีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ด้าน
การจัดการโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า ในข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่
ส่งเสริมสุขภาพต่างๆที่มีบริการในมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยรัฐมีมากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					P-Value
	มหาวิทยาลัยรัฐ(N=69)		มหาวิทยาลัยเอกชน(N=47)		ค่า“ที” (t-test)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการวางแผน	2.67	0.62	2.63	0.68	0.36	0.72
2. ด้านการจัดองค์กร	2.70	0.71	2.70	0.77	0.02	0.99
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	2.49	0.72	2.37	0.76	0.83	0.41
4. ด้านการอำนวยความสะดวก	2.68	0.66	2.65	0.75	0.26	0.80
5. ด้านการประสานงาน	2.63	0.67	2.64	0.62	-0.03	0.98
6. ด้านการรายงานผล	2.55	0.70	2.55	0.77	-0.04	0.97
7. ด้านการจัดงบประมาณ	2.50	0.64	2.58	0.63	-0.66	0.51
รวมส่วนกระบวนการบริหารองค์กรกีฬา	2.60	0.57	2.59	0.62	0.14	0.89

$p > .05$ ($.05 t_{14} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬา ระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานครโดยรวม และเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาด้านการวางแผนระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์กรกีฬา ของมหาวิทยาลัยในด้านการวางแผน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					P-Value
	มหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. แผนการปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร และ นโยบายของมหาวิทยาลัย	2.78	0.66	2.66	0.81	0.89	0.37
2. นโยบายและแผนการปฏิบัติงานขององค์กรสอดคล้องกับ แผนพัฒนา กีฬาชาติ ในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	2.74	0.72	2.62	0.82	0.85	0.40
3. มีการกำหนดแผนงานในระยะสั้น และระยะยาวไว้อย่างเหมาะสม	2.57	0.72	2.53	0.72	0.25	0.81
4. ในการวางแผนการปฏิบัติงานมีการศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากรที่ จะต้องใช้ เช่น บุคลากร เงินงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ	2.48	0.78	2.57	0.83	-0.64	0.53
5. มีการปฏิบัติงานตามแผนงานที่มีความสำคัญและจำเป็นสูงสุดก่อน	2.78	0.80	2.74	0.77	0.25	0.80
รวมด้านการวางแผน	2.67	0.62	2.63	0.68	0.36	0.72

$p > .05$ ($.05 t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาด้านการวางแผน ระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐกับมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นโดยรวม และรายข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีความคิดเห็นว่าการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการวางแผนอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์รกีฬาด้านการจัดองค์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์รกีฬาด้านการจัดองค์ของมหาวิทยาลัย ในด้านการจัดองค์	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงาน					
	มหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานไว้อย่างชัดเจน และเหมาะสม	2.71	0.77	2.79	0.78	-0.53	0.60
2. จัดให้มีแผนภูมิแสดงสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน	2.70	0.79	2.77	0.91	-0.44	0.66
3. มีการแบ่งงานออกเป็นฝ่ายต่างๆ ให้มีเอกภาพในการบังคับบัญชา	2.71	0.82	2.60	0.85	0.72	0.47
4. มีการมอบอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้รับผิดชอบรองๆ ลงไปตามสายงาน	2.68	0.81	2.64	0.85	0.27	0.78
5. มีการกำหนดขอบเขตของแต่ละงานอย่างชัดเจน	2.72	0.82	2.72	0.88	0.01	0.99
รวมด้านการจัดองค์	2.70	0.71	2.70	0.77	0.02	0.99

$p > .05$ ($.05 t_{14} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์รกีฬาด้านการจัดองค์ระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานครทั้งโดยรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีความคิดเห็นว่าการจัดการองค์รกีฬาด้านการจัดองค์อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้าน
การบริหารงานบุคคลระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัย
เอกชนในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้าน มหาวิทยาลัย ในด้านการบริหารงานบุคคล	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					
	มหาวิทยาลัย รัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ภาระงานที่มอบหมายให้แต่ละบุคคล รับผิดชอบมีความเหมาะสมไม่มากหรือน้อย เกินไป	2.62	0.77	2.62	0.77	0.04	0.97
2. มีการบำรุงขวัญและกำลังใจแก่ ผู้ปฏิบัติงานอย่างดี	2.36	0.92	2.15	0.93	1.22	0.23
3. บุคลากรได้รับแรงจูงใจในการทำงาน อย่างเพียงพอ	2.46	0.83	2.19	0.99	1.60	0.11
4. มีการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ ให้กับ ผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม	2.33	0.87	2.36	0.74	-0.19	0.86
5. ผู้บริหารมีทักษะที่ดีในการบริหาร บุคลากร	2.67	0.85	2.55	0.97	0.66	0.51
รวมด้านการบริหารงานบุคคล	2.49	0.72	2.37	0.76	0.83	0.41

$p > .05$ (.05 $t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา
ด้านการบริหารงานบุคคล ระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง
โดยรวม และรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือมีกระบวนการบริหาร
องค์การกีฬาด้านการบริหารงานบุคคล อยู่ในระดับพอใช้

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการอำนวยความสะดวกระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการอำนวยความสะดวก	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					P-Value
	มหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัยเอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ผู้บริหารใช้วิธีการส่งงานไปยังผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม	2.68	0.74	2.66	0.79	0.15	0.88
2. การส่งงานคำนึงถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน	2.61	0.77	2.68	0.78	-0.49	0.62
3. ผู้บริหารให้คำปรึกษาในขณะปฏิบัติงาน	2.74	0.76	2.53	0.83	1.39	0.17
4. มีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงานให้เหมาะสม	2.62	0.77	2.68	0.81	-0.39	0.70
5. ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน	2.75	0.81	2.68	0.86	0.46	0.65
รวมด้านการอำนวยความสะดวก	2.68	0.66	2.65	0.75	0.26	0.80

$p > .05$ ($.05 t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการอำนวยความสะดวกระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมด้าน และรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการประสานงานระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการประสานงาน มหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน					
	มหาวิทยาลัย ยรัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. มีการติดต่อประสานงานภายในหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน	2.77	0.75	2.79	0.75	-0.13	0.89
2. มีการประสานงานที่ดีกับชมรมกีฬาต่างๆ	2.67	0.78	2.51	0.80	1.04	0.30
3. มีการจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานไว้ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบโดยทั่วกัน	2.42	0.85	2.55	0.75	-0.87	0.39
4. การประชุมชี้แจงให้บุคลากรในหน่วยงาน ฝ่ายต่างๆ เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของตน	2.65	0.85	2.62	0.77	0.23	0.82
5. จัดให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทำหน้าที่ในการ ประสานงาน	2.67	0.82	2.72	0.71	-0.39	0.70
รวมด้านการประสานงาน	2.63	0.67	2.64	0.62	-0.03	0.98

$p > .05$ (.05 $t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการประสานงานระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมด้าน และรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการประสานงาน อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาด้านการรายงานผลระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของ มหาวิทยาลัย ในด้านการรายงานผล	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการรายงาน					
	มหาวิทยาลัย รัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. มีแบบฟอร์มเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงานต่างๆ อย่างชัดเจน	2.45	0.90	2.53	0.97	-0.47	0.64
2. การรายงานผลเป็นไปอย่างทั่วถึงในทุก ระดับ	2.43	0.79	2.43	0.88	0.06	0.95
3. มีการสรุปรายงานผลต่อผู้บริหารเป็น ระยะๆ ระหว่างปฏิบัติงานตาม แผนงาน	2.59	0.75	2.57	0.74	0.14	0.89
4. มีการสรุปรายงานผลต่อผู้บริหารเมื่อสิ้นสุด แผนงาน	2.72	0.70	2.74	0.71	-0.15	0.88
5. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานเมื่อ กิจกรรมสิ้นสุดลง	2.54	0.80	2.49	0.91	0.29	0.77
รวมด้านการรายงานผล	2.55	0.70	2.55	0.77	-0.04	0.97

$p > .05$ (.05 $t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาด้านการรายงานผลระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมด้าน และรายข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาด้านการรายงานผล อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการจัดงบประมาณระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬามหาวิทยาลัย ในด้านการจัดงบประมาณ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงาน					P-Value
	มหาวิทยาลัยรัฐ (N=69)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=47)		ค่า“ที” (t-test)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างทั่วถึงเพียงพอในชมรมกีฬาต่างๆ	2.23	0.81	2.43	0.74	-1.31	0.19
2. มีการวางแผนร่วมกันของฝ่ายต่างๆในการใช้งบประมาณ	2.48	0.78	2.47	0.69	0.07	0.94
3. มีการควบคุมการใช้งบประมาณในฝ่ายต่างๆอย่างรัดกุมให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	2.68	0.72	2.70	0.78	-0.15	0.88
4. การใช้งบประมาณของฝ่ายต่างๆเป็นไปตามที่ได้จัดสรร และมีการใช้จ่ายตรงตามวัตถุประสงค์	2.70	0.81	2.68	0.75	0.10	0.92
5. มีการประเมินผลการใช้งบประมาณทุกชั้นตอน	2.43	0.78	2.64	0.76	-1.40	0.17
รวมด้านการจัดงบประมาณ	2.50	0.64	2.58	0.63	-0.66	0.51

$p > .05$ ($.05 t_{114} = \pm 1.98$)

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการจัดงบประมาณระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมด้าน และรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือมีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาด้านการจัดงบประมาณ อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร

ผลการดำเนินงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน					
	มหาวิทยาลัย รัฐ (N=422)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน	2.54	0.56	2.75	0.62	-5.20	0.00*
2. ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ	2.56	0.57	2.79	0.59	-5.63	0.00*
3. ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	2.49	0.60	2.85	0.63	-8.29	0.00*
รวมส่วนผลการดำเนินงาน	2.53	0.52	2.80	0.58	-6.95	0.00*

* $p < .05$ (.05 $t_{\infty} = \pm 1.96$)

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมหาวิทยาลัยเอกชน มีผลการดำเนินงานดีกว่ามหาวิทยาลัยรัฐ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน ระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน					
	มหาวิทยาลัย รัฐ(N=422)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. มีอาจารย์ผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอน กิจกรรมพลศึกษา/กีฬา	2.61	0.81	2.91	0.79	-5.44	0.00*
2. อาจารย์ผู้สอนอธิบายการสอนได้ชัดเจน	2.90	0.67	3.03	0.72	-2.62	0.01*
3. อาจารย์ผู้สอนมีความชำนาญในการจัดกิจกรรม กีฬาเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย	2.97	0.75	3.09	0.72	-2.20	0.03*
4. มีการจัดงบประมาณสนับสนุนในการเรียน การสอนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาที่มีความ เหมาะสม	2.44	0.83	2.74	0.83	-5.32	0.00*
5. มีการบำรุงรักษาซ่อมแซมสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ กีฬาให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ	2.37	0.86	2.75	0.84	-6.48	0.00*
6. สถานที่และอุปกรณ์กีฬาในการเรียนการสอนมี ความสะอาดและปลอดภัย	2.53	0.83	2.86	0.80	-5.96	0.00*
7. มีจำนวนอุปกรณ์กีฬาแต่ละชนิดเพียงพอต่อผู้ มาใช้	2.41	0.85	2.71	0.87	-5.14	0.00*
8. สนามและอุปกรณ์กีฬาชนิดต่างๆได้มาตรฐาน	2.55	0.87	2.78	0.83	-3.84	0.00*
9. สัดส่วนของพื้นที่ต่อจำนวนนิสิตนักศึกษามี ความเหมาะสมสำหรับการเรียนกิจกรรมพลศึกษา หรือกีฬา	2.37	0.87	2.54	0.89	-2.76	0.01*
10. มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพล ศึกษาหรือกีฬาที่หลากหลายในมหาวิทยาลัย	2.57	0.81	2.61	0.88	-0.65	0.52
11. การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทาง การกีฬามาประกอบการเรียนการสอน	2.52	0.83	2.64	0.87	-1.90	0.06

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน					
	มหาวิทยาลัย รัฐ(N=422)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
12. การจัดกิจกรรมการเรียน/การสอนวิชาพลศึกษา/กีฬา ให้กับบุคคลพิเศษ(ผู้พิการ)	2.23	0.87	2.38	0.97	-2.25	0.03*
รวมด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน	2.54	0.56	2.75	0.62	-5.20	0.00*

* $p < .05$ ($.05 t_{\infty} = \pm 1.96$)

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นในส่วนของผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานระหว่างนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมหาวิทยาลัยเอกชน มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานดีกว่ามหาวิทยาลัยรัฐ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มี 10 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อที่มีความแตกต่างกันมากที่สุด 3 อันดับคือ 1. การบำรุงรักษาซ่อมแซมสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ กีฬาให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ(6.48) 2. สถานที่และอุปกรณ์กีฬาในการเรียนการสอนมีความสะอาดและปลอดภัย (5.96) 3. อาจารย์ผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬา (5.44)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ ระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน					
	มหาวิทยาลัยรัฐ (N=422)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. องค์กรกีฬามีบุคลากรเพียงพอในการให้บริการด้านกีฬา	2.55	0.74	2.89	0.72	-6.74	0.00*
2. บุคลากรทางการกีฬาขององค์กรมีความรู้และความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย	2.78	0.70	2.93	0.67	-3.17	0.00*
3. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีความสะดวกและได้รับความชัดเจน	2.60	0.78	2.84	0.74	-4.54	0.00*
4. ค่าบริการในการมาใช้บริการขององค์กรหรือศูนย์กีฬามีความเหมาะสม	2.60	0.77	2.78	0.81	-3.32	0.00*
5. สถานที่และวัสดุอุปกรณ์กีฬามีความทันสมัย	2.50	0.83	2.74	0.84	-4.09	0.00*
6. สถานที่และอุปกรณ์กีฬามีความสะอาดและปลอดภัย	2.61	0.80	2.81	0.83	-3.55	0.00*
7. สถานที่และ อุปกรณ์การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬามีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการโดยทั่วไป	2.42	0.87	2.74	0.85	-5.29	0.00*
8. มีสนามและอุปกรณ์กีฬา/การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐาน	2.53	0.85	2.78	0.82	-4.28	0.00*
9. สถานที่จอดรถใกล้และสะดวกในการเดินทางมาเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย	2.52	0.85	2.77	0.85	-4.18	0.00*
10. มีกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายที่ให้เลือกเข้าร่วมอย่างหลากหลาย	2.58	0.83	2.71	0.84	-2.23	0.03*
11. มีการให้ความรู้ ข่าวสารด้านสุขภาพและการออกกำลังกาย	2.56	0.79	2.70	0.80	-2.51	0.01*

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน					
	มหาวิทยาลัย รัฐ(N=422)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
12. การประชาสัมพันธ์โครงการจัดกิจกรรม กีฬาเพื่อสุขภาพที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น	2.47	0.81	2.75	0.81	-5.03	0.00*
รวมด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ	2.56	0.57	2.79	0.59	-5.63	0.00*

* $p < .05$ ($.05 t_{\infty} = \pm 1.96$)

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่าในส่วนของผลการดำเนินงานตามความคิดเห็น ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมหาวิทยาลัยเอกชน มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพดีกว่ามหาวิทยาลัยรัฐ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทั้ง 12 ข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อที่มีความแตกต่างกันมากที่สุด 3 อันดับ คือ องค์กรกีฬามีบุคลากรเพียงพอในการให้บริการด้านกีฬา(6.74) สถานที่และ อุปกรณ์การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬามีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการ โดยทั่วไป(5.29) และการประชาสัมพันธ์โครงการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น (5.03)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน					
	มหาวิทยาลัย รัฐ(N=422)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ผู้ฝึกสอนในแต่ละชนิดกีฬามีความรู้ความสามารถที่ดี	2.86	0.74	3.07	0.72	-4.12	0.00*
2. ผู้จัดการทีมมีความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่ ติดตามช่วยเหลือนักกีฬาเป็นอย่างดี	2.84	0.72	3.06	0.78	-4.28	0.00*
3. มีการใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการกีฬามาช่วยในการฝึก และพัฒนาสมรรถภาพนักกีฬาให้มีความสามารถมากขึ้น	2.70	0.78	2.85	0.81	-2.76	0.01*
4. มีงบประมาณ สำหรับสนับสนุนชมรมกีฬาต่างๆ อย่างเหมาะสม	2.28	0.86	2.69	0.86	-6.90	0.00*
5. มีงบประมาณในการสนับสนุนนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย เช่นการให้ทุนแก่นักกีฬา	2.30	0.89	2.88	0.84	-9.55	0.00*
6. มีการจัดสวัสดิการให้นักกีฬามหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	2.34	0.86	2.82	0.89	-7.75	0.00*
7. มีสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ	2.33	0.85	2.70	0.91	-6.09	0.00*
8. สนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ทำการฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	2.40	0.82	2.77	0.81	-6.50	0.00*
9. มีอุปกรณ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาที่เหมาะสมกับประเภท และชนิดกีฬา	2.45	0.79	2.77	0.85	-5.70	0.00*
10. มีการติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม และผลการแข่งขันของนักกีฬามหาวิทยาลัย มาพัฒนาปรับปรุงนักกีฬาให้ดีขึ้น	2.53	0.80	2.87	0.79	-6.28	0.00*

ตารางที่ 48 (ต่อ)

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน					
	มหาวิทยาลัย รัฐ(N=422)		มหาวิทยาลัย เอกชน (N=404)		ค่า“ที” (t-test)	P-Value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
11. มีการส่งเสริมให้นักกีฬาเข้าร่วมรายการแข่งขันจากภายนอกมหาวิทยาลัยให้นักกีฬาได้พัฒนาความสามารถของตนเองอยู่เสมอ	2.59	0.85	2.89	0.88	-5.04	0.00*
12. มีการจัดระบบช่วยเหลือด้านการเรียนให้นักกีฬา เช่น การจัดให้มีโปรแกรมการเรียนแบบพิเศษสำหรับนักกีฬา การจัดระบบตีพินให้แก่นักกีฬา	2.29	0.93	2.78	0.95	-7.50	0.00*
รวมด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	2.49	0.60	2.85	0.63	-8.29	0.00*

* $p < .05$ ($.05t_{\infty} = \pm 1.96$)

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่าในส่วนของผลการดำเนินงานตามความคิดเห็น ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมหาวิทยาลัยเอกชน มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดีกว่า มหาวิทยาลัยรัฐ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทั้ง 12 ข้อ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อที่มีความแตกต่างกันมากที่สุด 3 อันดับ คือ งบประมาณในการสนับสนุนนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้แก่นมหาวิทยาลัย เช่นการให้ทุนแก่นักกีฬา (9.55) มีการจัดสวัสดิการให้นักกีฬามหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี (7.75) การจัดระบบช่วยเหลือด้านการเรียนให้นักกีฬา เช่น การจัดให้มีโปรแกรมการเรียนแบบพิเศษสำหรับนักกีฬา การจัดระบบตีพินให้แก่นักกีฬา (7.50)

ตารางที่ 49 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่าง 3 ตัวแปร คือ กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	กีฬาขั้นพื้นฐาน	กีฬาเพื่อสุขภาพ	กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
กีฬาขั้นพื้นฐาน	1.00	.812*	.776*
กีฬาเพื่อสุขภาพ		1.00	.785*
กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ			1.00

* $p < .05$ ($r_{824} = \pm 0.071$)

จากตารางที่ 49 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ เท่ากับ 0.812 แสดงว่า ผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เท่ากับ 0.776 แสดงว่า ผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เท่ากับ 0.785 แสดงว่า ผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง 4 ตัวแปร คือ ทรัพยากรในการบริหารกระบวนการบริหาร ผลการดำเนินงาน และสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	ทรัพยากรในการบริหาร	กระบวนการบริหาร	ผลการดำเนินงาน	สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬา
ทรัพยากรในการบริหาร	1.00	.807*	.375	.909*
กระบวนการบริหาร		1.00	.251	.869*
ผลการดำเนินงาน			1.00	.643*
สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬา				1.00

* $p < .05$ ($.05 r_{24} = \pm 0.388$)

จากตารางที่ 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรในการบริหารกับกระบวนการบริหาร เท่ากับ 0.807 แสดงว่า ทรัพยากรในการบริหารกับกระบวนการบริหารมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรในการบริหารกับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬา เท่ากับ 0.909 แสดงว่า ทรัพยากรในการบริหารกับการบริหารองค์การกีฬามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการในการบริหารกับสัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์การกีฬา เท่ากับ 0.869 แสดงว่า กระบวนการในการบริหาร กับสัมฤทธิ์ผลในการบริหารองค์การกีฬามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับสัมฤทธิ์ผลในการบริหารองค์การกีฬา เท่ากับ 0.643 แสดงว่า ผลการดำเนินงาน กับการบริหารองค์การกีฬามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แต่เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับ ทรัพยากรในการบริหาร และกระบวนการบริหาร พบว่าไม่สัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 51 แสดงอันดับการบริหารองค์กรกีฬา และอันดับผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 33 (สาขากอล์ฟ) ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร	อันดับการบริหาร องค์กรกีฬา	อันดับการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัย
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	6	5
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	8	11
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	5	2
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	17	50
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	26	13
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	13	18
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	14	63
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	25	63
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	18	63
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	10	34
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	21	42
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	7	32
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	4	63
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	12	63
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	23	63
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2	1
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	9	12
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	11	6
19. มหาวิทยาลัยเกริก	22	50
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	19	50
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	1	3
22. มหาวิทยาลัยสยาม	15	15
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	24	9
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	20	19
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	16	27
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3	39

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครที่มีการบริหารองค์การกีฬาที่ดีที่สุด 3 อันดับแรก คือ มหาวิทยาลัยศรีปทุม(1) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ(2) และมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(3) ตามลำดับ และอันดับผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ที่ดีที่สุด 3 อันดับแรก คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ(1) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(2) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(5) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน ระหว่างอันดับการบริหารองค์กรกีฬา และอันดับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร 26 แห่ง

ตัวแปร	อันดับการบริหาร องค์กรกีฬา	อันดับการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย
อันดับการบริหารองค์กรกีฬา	1.00	.422 *
อันดับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย		1.00

* $p < .05$ (.05 $r_{24} = \pm 0.388$)

จากตารางที่ 52 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับการบริหารองค์กรกีฬา และอันดับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยเท่ากับ 0.422 แสดงว่า อันดับการบริหารองค์กรกีฬา และอันดับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร” ที่ผู้วิจัยทำการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในส่วนต่างๆ ดังนี้ 1. ทรัพยากรในการบริหาร (4 M’s) ด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านจัดการ 2. กระบวนการบริหาร (POSDCoRB) ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล และด้านการจัดงบประมาณ 3. ผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ด้านการกีฬาขั้นพื้นฐาน ด้านการกีฬาเพื่อสุขภาพ และด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาหรือพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 27 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยรัฐ จำนวน 15 แห่ง และมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 12 แห่ง

เครื่องมือในการวิจัยมี 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถาม(ชุดที่1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารองค์การกีฬาตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานภายในองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ใน 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านการเงินและงบประมาณ
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ด้านการจัดการ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ใน 7 ด้าน คือ

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการจัดองค์กร
3. ด้านการบริหารงานบุคคล
4. ด้านการอำนวยความสะดวก

5. ด้านการประสานงาน
6. ด้านการรายงานผล
7. ด้านการจัดงบประมาณ

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถาม(ชุดที่2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา/พลศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานของมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 3 เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพของมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 4 เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย

ชุดที่ 3 เป็นแบบสำรวจ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามความเป็นจริง

ในการวิเคราะห์แบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และหาความสัมพันธ์ของการบริหารงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอโดยแบ่งข้อมูลเป็น 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬา
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬา กระบวนการบริหารองค์กรกีฬา และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 4 เกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานครทั้งหมด 27 แห่ง ได้รับคืน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 96.30 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามที่ส่งไปให้กับผู้บริหาร(แบบสำรวจ) จำนวน 27 ฉบับ ได้รับคืน 26 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.30 และแบบสอบถามที่ส่งไปให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา(แบบสอบถาม(ชุดที่1)) จำนวน 135 ฉบับ ได้รับคืน 116 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.93 ส่วนแบบสอบถามที่ส่งไปให้กับนิสิตนักศึกษา(แบบสอบถาม(ชุดที่ 2)) จำนวน 930 ฉบับ ได้รับคืน 826 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.82

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช่ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS 11.0 for Windows (Statistical Package for the Social Sciences 11.0 for Windows)) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารองค์กร

กีฬา โดยการทดสอบค่า “ที” ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.38 มีอายุต่ำกว่า 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.48 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 54.31 เป็น ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา คิดเป็นร้อยละ 87.07 มีวุฒิทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬาคิดเป็นร้อยละ 56.90 มีพฤติกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาโดยปกติเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ครั้ง/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 45.69

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 54.36 กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 95.04 มีพฤติกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาโดยปกติเป็นประจำ(อย่างน้อย 3 ครั้ง/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 62.47 ชอบดูและเชียร์กีฬาเป็นบ้างเป็นครั้งคราว คิดเป็นร้อยละ 48.43 ติดตามข่าวสารเป็นบางครั้งคิดเป็นร้อยละ 55.81 การมีส่วนร่วมในโครงการกีฬาต่างๆของทางมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ จะเป็นผู้เล่นคิดเป็นร้อยละ 56.17

ตอนที่ 2 การสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารองค์กรีกีฬา

องค์ประกอบในส่วนทรัพยากรการบริหารองค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัย ที่มีอยู่ทั้งในมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร ได้แก่

1. การส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย
2. นโยบายให้ข้าราชการพนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
3. การมอบรางวัลให้กับผู้ที่ประสบความสำเร็จด้านกีฬา และสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย
4. สนามกีฬาภายในมหาวิทยาลัย
5. วัสดุอุปกรณ์กีฬาประเภทต่างๆ
6. มีวัสดุอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐาน
7. การให้บริการยืมวัสดุอุปกรณ์กีฬา

8. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ทางการกีฬาและข่าวเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬา

องค์ประกอบในส่วนทรัพยากรการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน น้อยที่สุด ได้แก่ การสนับสนุนด้านกีฬาจากหน่วยงานภายนอก มีร้อยละ 57.69 และการจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆ อย่างชัดเจน มีร้อยละ 73.08 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา กระบวนการบริหารองค์การกีฬา และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านบุคลากรโดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของทรัพยากรในการบริหารด้านบุคลากรจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ผู้ปฏิบัติงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน	3.09
2. ผู้ปฏิบัติงานมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	2.93
3. บุคลากรในองค์กรมีความรู้และความชำนาญในงานที่ตนเองรับผิดชอบ	2.75
4. มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านการศึกษาและการออกกำลังกายโดยตรงอย่างเพียงพอ	2.34
5. ความเพียงพอของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในองค์กร	2.27

ด้านการเงินและงบประมาณโดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของทรัพยากรในการบริหารด้านการเงินและงบประมาณจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีงบประมาณสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอ	2.38
2. งบประมาณที่ได้รับมีความเพียงพอต่อการดำเนินงาน	2.17
3. เงินค่าสมัครสมาชิกของศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา มีเพียงพอ	1.99
4. ศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา มีการหารายได้จากการให้บริการสนาม และอุปกรณ์กีฬาต่างๆอย่างเพียงพอ	1.94
5. ได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนในด้านกีฬา	1.75

ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของทรัพยากรในการบริหารด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. สนามและอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	2.52
2. มีอุปกรณ์สำนักงานเพียงพอ	2.47
3. มีการจัดเก็บเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ของใช้สำนักงานอย่างเป็นระบบ	2.47
4. มีสำนักงานและห้องประชุมติดต่อประสานงานอย่างเป็นระบบ	2.45
5. มีการจัดสถานที่ทำงานในแต่ละฝ่ายอย่างเป็นระบบ	2.41
6. มีสถานที่จอดรถบริเวณ ใกล้เคียงสนามกีฬาเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ	2.39
7. มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ทางกีฬาอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย	2.37
8. มีการจัดสนามกีฬาในร่มและกลางแจ้งให้บริการอย่างเพียงพอ	2.32
9. มีการจัดอุปกรณ์กีฬาและเครื่องอำนวยความสะดวก เช่นห้องน้ำ ตู้ล็อกเกอร์ ตู้น้ำดื่ม เป็นต้น อย่างเพียงพอกับความต้องการ	2.27
10. มีการจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ	2.09

ด้านการจัดการโดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของทรัพยากรในการบริหารด้านการจัดการ จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	2.68
2. ผู้มีหน้าที่ในการจัดการมีการประสานงาน และความชำนาญ	2.6
3. การให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของชมรมกีฬาและฝ่ายต่างๆในองค์กร	2.6
4. มีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานในครั้งต่อไป	2.59
5. มีการกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อให้งานเป็นไปตาม แผนงานและโครงการที่กำหนดไว้	2.57
6. มีการจัดให้บริการยืม/เช่าอุปกรณ์กีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ	2.55
7. มีการจัดให้บริการในสนามกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ	2.51
8. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพต่างๆที่มีบริการในมหาวิทยาลัย	2.42

9. มีการจัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศขององค์กร	2.23
10. การสนับสนุนให้มีผลงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	2.06

กระบวนการบริหารองค์การกีฬา ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

กระบวนการบริหารองค์การกีฬา ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการวางแผน โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการบริหารด้านการวางแผนจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีการปฏิบัติงานตามแผนงานที่มีความสำคัญและจำเป็นสูงสุดก่อน	2.77
2. แผนการปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร และ นโยบายของมหาวิทยาลัย	2.73
3. นโยบายและแผนการปฏิบัติงานขององค์กรสอดคล้องกับ แผนพัฒนากีฬาชาติ ในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	2.69
4. มีการกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาวไว้อย่างเหมาะสม	2.55
5. ในการวางแผนการปฏิบัติงานมีการศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากรที่จะต้องใช่ เช่น บุคลากร เงินงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ	2.52

ด้านการจัดองค์กร โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการบริหารด้านการจัดองค์กรจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานไว้อย่างชัดเจน และเหมาะสม	2.74
2. จัดให้มีแผนภูมิแสดงสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน	2.72
3. มีการกำหนดขอบเขตของแต่ละงานอย่างชัดเจน	2.72
4. มีการแบ่งงานออกเป็นฝ่ายต่างๆ ให้มีเอกภาพในการบังคับบัญชา	2.66
5. มีการมอบอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้รับผิดชอบจริงๆ ลงไปตามสายงาน	2.66

ด้านการบริหารงานบุคคล โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับพอใช้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการบริหารด้านการบริหารงานบุคคลจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีการบำรุงขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างดี 2.28
2. มีการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ ให้กับผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม 2.34
3. บุคลากรได้รับแรงจูงใจในการทำงานอย่างเพียงพอ 2.35
4. ภาระงานที่มอบหมายให้แต่ละบุคคลรับผิดชอบมีความเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป 2.62
5. ผู้บริหารมีทักษะที่ดีในการบริหารบุคลากร 2.62

ด้านการอำนวยความสะดวก โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการบริหารด้านการอำนวยความสะดวกจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน 2.72
2. ผู้บริหารใช้วิธีการสั่งงานไปยังผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม 2.67
3. ผู้บริหารให้คำปรึกษาในขณะปฏิบัติงาน 2.66
4. มีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงานให้เหมาะสม 2.65
5. การสั่งงานคำนึงถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน 2.64

ด้านการประสานงาน โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการบริหารด้านการประสานงานจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีการติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน 2.78
2. จัดให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทำหน้าที่ในการประสานงาน 2.69
3. การประชุมชี้แจงให้บุคลากรในหน่วยงานฝ่ายต่างๆ เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของตน 2.64
4. มีการประสานงานที่ดีกับชมรมกีฬาต่างๆ 2.60
5. มีการจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบโดยทั่วกัน 2.47

ด้านการรายงานผล โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการบริหารด้านการรายงานผลจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีการสรุปรายงานผลต่อผู้บริหารเมื่อสิ้นสุดแผนงาน	2.73
2. มีการสรุปรายงานผลต่อผู้บริหารเป็นระยะๆ ระหว่างปฏิบัติงานตาม แผนงาน	2.59
3. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานเมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลง	2.52
4. มีแบบฟอร์มเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงานต่างๆ อย่างชัดเจน	2.48
5. การรายงานผลเป็นไปอย่างทั่วถึงในทุกระดับ	2.43

ด้านการจัดงบประมาณ โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการบริหารด้านการจัดงบประมาณจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีการควบคุมการใช้งบประมาณในฝ่ายต่างๆอย่างรัดกุมให้เป็นไป ตามแผนที่กำหนด	2.69
2. การใช้งบประมาณของฝ่ายต่างๆเป็น ไปตามที่ได้จัดสรร และมีการใช้จ่ายตรงตาม วัตถุประสงค์	2.69
3. มีการประเมินผลการใช้งบประมาณทุกชั้นตอน	2.52
4. มีการวางแผนร่วมกันของฝ่ายต่างๆในการใช้งบประมาณ	2.47
5. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างทั่วถึงเพียงพอในชมรมกีฬาต่างๆ	2.31

ผลการดำเนินงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

ผลการดำเนินงานด้านกีฬา ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของ ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานจาก มากไปหาน้อย ดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอนมีความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการเรียนการสอนได้อย่าง หลากหลาย	3.03
2. อาจารย์ผู้สอนอธิบายการสอนได้ชัดเจน	2.96
3. มีอาจารย์ผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬา	2.76
4. สถานที่และอุปกรณ์กีฬาในการเรียนการสอนมีความสะอาดและปลอดภัย	2.69
5. สนามและอุปกรณ์กีฬานิตต่างๆ ได้มาตรฐาน	2.66
6. มีการจัดงบประมาณสนับสนุนในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา/กีฬามีความ เหมาะสม	2.59
7. มีการจัดหลักสูตรการเรียน/การสอนวิชาพลศึกษาหรือกีฬาที่หลากหลายในมหาวิทยาลัย	2.59

8. การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาประกอบการเรียนการสอน	2.58
9. มีการบำรุงรักษาซ่อมแซมสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ	2.56
10. มีจำนวนอุปกรณ์กีฬาแต่ละชนิดเพียงพอต่อผู้มาใช้	2.56
11. สัดส่วนของพื้นที่ต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาที่มีความเหมาะสมสำหรับการเรียนกิจกรรมพลศึกษา/กีฬา	2.45
12. การจัดกิจกรรมการเรียน/การสอนวิชาพลศึกษา/กีฬา ให้กับบุคคลพิเศษ(ผู้พิการ)	2.31

ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. บุคลากรทางการกีฬาขององค์กรมีความรู้และความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย	2.85
2. องค์กรกีฬามีบุคลากรเพียงพอในการให้บริการด้าน กีฬา	2.72
3. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีความสะดวกและได้รับความชัดเจน	2.72
4. สถานที่และอุปกรณ์กีฬามีความสะอาดและปลอดภัย	2.71
5. ค่าบริการในการมาใช้บริการขององค์กรหรือศูนย์กีฬามีความเหมาะสม	2.69
6. มีสนามและอุปกรณ์กีฬา/การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐาน	2.65
7. สถานที่จอดรถใกล้และสะดวกในการเดินทางมาเล่นกีฬา/ออกกำลังกาย	2.64
8. มีกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายที่ให้เลือกเข้าร่วมอย่างหลากหลาย	2.64
9. มีการให้ความรู้ ข่าวสารด้านสุขภาพและการออกกำลังกาย	2.63
10. สถานที่และวัสดุอุปกรณ์กีฬามีความทันสมัย	2.62
11. การประชาสัมพันธ์โครงการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น	2.61
12. สถานที่และ อุปกรณ์การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬามีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการโดยทั่วไป	2.57

ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยรวมมีการบริหารงานอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนในแต่ละชนิดกีฬามีความรู้ความสามารถที่ดี	2.96
2. ผู้จัดการทีมมีความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่ ติดตามช่วยเหลือนักกีฬาเป็นอย่างดี	2.95
3. มีการใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการกีฬามาช่วยในการฝึกและพัฒนาสมรรถภาพนักกีฬาให้มีความสามารถมากขึ้น	2.77

4. มีการส่งเสริมให้นักกีฬาเข้าร่วมรายการแข่งขันจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อให้
นักกีฬาได้พัฒนาความสามารถของตนเองอยู่เสมอ 2.74
5. มีการติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม และผลการแข่งขันของนักกีฬามหาวิทยาลัย มา
พัฒนาปรับปรุงนักกีฬาให้ดีขึ้น 2.70
6. มีอุปกรณ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาที่เหมาะสมกับประเภท และ
ชนิดกีฬา 2.61
7. มีงบประมาณในการสนับสนุนนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย เช่นการ
ให้ทุนแก่นักกีฬา 2.58
8. มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬามหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี 2.58
9. สนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ทำการฝึกซ้อมได้มาตรฐาน 2.58
10. มีการจัดระบบช่วยเหลือด้านการเรียนให้กับนักกีฬา เช่น การจัดให้มีโปรแกรมการ
เรียนแบบพิเศษสำหรับนักกีฬา การจัดระบบตัวหนังสือให้กับนักกีฬา 2.53
11. มีสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ 2.51
12. มีงบประมาณ สำหรับสนับสนุนชมรมกีฬาต่างๆอย่างเหมาะสม 2.48

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (ค่า “ที”)

4.1.1. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในส่วนทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬา ระหว่างระดับ
ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน ของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร
พบว่า ในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านบุคลากร

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน
กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านบุคลากรโดยรวม และรายข้อ ไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการเงิน และงบประมาณ

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน
กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการเงิน และงบประมาณโดยรวม
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมหาวิทยาลัยรัฐ มีการหารายได้จากการใช้บริการสนาม และอุปกรณ์กีฬาต่างๆอย่างเพียงพอมากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน

ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาที่ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มี 3 ข้อ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมหาวิทยาลัยรัฐ มากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน โดยเรียงลำดับค่า “ที่” จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. มีการจัดเก็บเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ของใช้สำนักงานอย่างเป็นระบบ	2.55
2. มีการจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ	2.30
3. มีอุปกรณ์สำนักงานเพียงพอ	2.18

ด้านการจัดการ

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาด้านการจัดการ โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพต่างๆที่มีบริการในมหาวิทยาลัยรัฐ มีการหารายได้จากการใช้บริการสนาม และอุปกรณ์กีฬาต่างๆอย่างเพียงพอมากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน

4.1.2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในส่วนกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน ของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการวางแผน

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬา ด้านการวางแผนโดยรวม และรายข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการจัดองค์กร

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการจัดองค์กรโดยรวม และรายชื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการบริหารงานบุคคล

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการบริหารงานบุคคลโดยรวม และรายชื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการอำนวยการ

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการอำนวยการ โดยรวม และรายชื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการประสานงาน

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการประสานงาน โดยรวม และรายชื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการรายงานผล

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการรายงานผล โดยรวม และรายชื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการจัดงบประมาณ

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการจัดงบประมาณ โดยรวม และรายชื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในส่วนผลการดำเนินงาน ระหว่างระดับความคิดเห็นของ นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน

ระดับความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานโดยรวม แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมหาวิทยาลัยเอกชน มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานที่ ดีกว่า มหาวิทยาลัยรัฐ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มี 6 ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับค่า “ที่” จากมากไปน้อย ดังนี้

1. มีการบำรุงรักษาซ่อมแซมสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ กีฬาให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ	6.48
2. สถานที่และอุปกรณ์กีฬาในการเรียนการสอนมี ความสะอาดและปลอดภัย	5.96
3. มีอาจารย์ผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬา	5.44
4. มีการจัดงบประมาณสนับสนุนในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬามี ความเหมาะสม	5.32
5. มีจำนวนอุปกรณ์กีฬาแต่ละชนิดเพียงพอต่อผู้มาใช้	5.14
6. สนามและอุปกรณ์กีฬานิต่างๆ ได้มาตรฐาน	3.84

ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ข้อ โดยเรียงลำดับค่า “ที่” จากมากไปน้อย ดังนี้

1. สัดส่วนของพื้นที่ต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาที่มีความเหมาะสมสำหรับการเรียนกิจกรรม พลศึกษาหรือกีฬา	2.76
2. อาจารย์ผู้สอนอธิบายการสอนได้ชัดเจน	2.62
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือกีฬา ให้กับบุคคลพิเศษ(ผู้พิการ)	2.25
4. อาจารย์ผู้สอนมีความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการเรียนการสอนได้อย่าง หลากหลาย	2.20

ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ

ระดับความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมหาวิทยาลัยเอกชน มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพที่ดีกว่า มหาวิทยาลัยรัฐ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มี 9 ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับค่า “ที” จากมากไปน้อย ดังนี้

1. องค์กรกีฬามีบุคลากรเพียงพอในการให้บริการด้านกีฬา 6.74
2. สถานที่และ อุปกรณ์การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬามีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการโดยทั่วไป 5.29
3. สถานที่และ อุปกรณ์การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬามีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการโดยทั่วไป 5.29
4. การประชาสัมพันธ์โครงการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น 5.03
5. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีความสะดวกและได้รับความชัดเจน 4.54
6. มีสนามและอุปกรณ์กีฬาหรือการออกกำลังกายที่ได้มาตรฐาน 4.28
7. สถานที่จอดรถใกล้และสะดวกในการเดินทางมาเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย 4.18
8. สถานที่และวัสดุอุปกรณ์กีฬามีความทันสมัย 4.09
9. สถานที่และอุปกรณ์กีฬามีความสะอาดและปลอดภัย 3.55

ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ค่าบริการในการมาใช้บริการขององค์กรหรือศูนย์กีฬามีความเหมาะสม 3.32
2. บุคลากรทางการกีฬาขององค์กรมีความรู้และความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย 3.17
3. มีการให้ความรู้ ข่าวสารด้านสุขภาพและการออกกำลังกาย 2.51
4. มีกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายที่ให้เลือกเข้าร่วมอย่างหลากหลาย 2.23

ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ระดับความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยรวม แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมหาวิทยาลัยเอกชน มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ดีกว่า มหาวิทยาลัยรัฐ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้ง 12 ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับค่า “ที” จากมากไปน้อย ดังนี้

1. มีงบประมาณในการสนับสนุนนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย เช่นการให้ทุนแก่นักกีฬา	9.55
2. มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬามหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	7.75
3. มีการจัดระบบช่วยเหลือด้านการเรียนให้กับนักกีฬา เช่น การจัดให้มีโปรแกรมการเรียนแบบพิเศษสำหรับนักกีฬา การจัดระบบตัวหนังสือให้กับนักกีฬา	7.50
4. มีงบประมาณ สำหรับสนับสนุนชมรมกีฬาต่างๆอย่างเหมาะสม	6.90
5. สนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ทำการฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	6.50
6. มีการติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม และผลการแข่งขันของนักกีฬามหาวิทยาลัย มาพัฒนาปรับปรุงนักกีฬาให้ดีขึ้น	6.28
7. มีสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ	6.09
8. มีอุปกรณ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาที่เหมาะสมกับประเภท และชนิดกีฬา	5.70
9. มีการส่งเสริมให้นักกีฬาเข้าร่วมรายการแข่งขันจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักกีฬาได้พัฒนาความสามารถของตนเองอยู่เสมอ	5.04
10. ผู้จัดการทีมมีความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่ ติดตามช่วยเหลือนักกีฬาเป็นอย่างดี	4.28
11. ผู้ฝึกสอนในแต่ละชนิดกีฬามีความรู้ความสามารถที่ดี	4.12
12. มีการใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการกีฬามาช่วยในการฝึก และพัฒนาสมรรถภาพนักกีฬาให้มีความสามารถมากขึ้น	2.76

4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

4.2.1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า

ผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .812

ผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .776

ผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .785

4.2.2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร ผลการดำเนินงาน และสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า

ทรัพยากรในการบริหารกับกระบวนการบริหารมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .807

ทรัพยากรในการบริหารกับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬามีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .909

กระบวนการในการบริหารกับสัมฤทธิ์ผลในการการบริหารองค์กรกีฬามีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .869

ผลการดำเนินงานกับสัมฤทธิ์ผลในการการบริหารองค์กรกีฬามีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .643

4.2.3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง อันดับของสัมฤทธิ์ผลในการการบริหารองค์กรกีฬากับอันดับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า

อันดับการบริหารองค์กรกีฬา กับอันดับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .422

อภิปรายผลการวิจัย

ในการศึกษา วิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรกีฬามหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แนวคิดในการศึกษาจากระบบขององค์กร ตามแนวความคิดของ Wiener ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือสิ่งนำเข้า กระบวนการ และสิ่งส่งออก ซึ่งในส่วนสิ่งนำเข้า ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหาร(4 M's) โดยมีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร(Man), ด้านการเงินและงบประมาณ(Money), ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก(Materials) และด้านการจัดการ(Management) ในส่วนกระบวนการ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร(POSDCoRB) โดยมีองค์ประกอบ 7 ด้าน คือด้านการวางแผน(Planning), ด้านการจัดองค์กร (Organizing), ด้านการบริหารงานบุคคล (Staffing), ด้านการอำนวยความสะดวก(Directing), ด้านการประสานงาน(Coordinating), ด้านการรายงานผล(Reporting) และด้านการจัดงบประมาณ(Budgeting) ซึ่งในส่วนทรัพยากร และกระบวนการในการบริหาร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา เป็นผู้ให้ข้อมูลในส่วนนี้ เนื่องจาก

ผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้ที่ทำงานในองค์กร และเป็นผู้ที่ทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยตรง ในส่วนสิ่งส่งออก ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดจากแผนพัฒนาการศึกษาระดับชาติฉบับที่ 3 และตัวบ่งชี้การพัฒนาการศึกษาใน 3 ด้าน คือ ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ และด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านกีฬา ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากนิสิตนักศึกษา เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับผลการดำเนินงานโดยตรง

ในส่วนข้อมูลป้อนกลับ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาในส่วนของผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 (สาธิตาเกมส์) เนื่องจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเป็นมหกรรมการแข่งขันกีฬาที่ทุกมหาวิทยาลัยเข้าร่วม และสามารถแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรกีฬา และการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน และจากผลการแข่งขันรวมถึงรางวัลที่ได้รับก็สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยได้อีกด้วย ซึ่งนอกจากการศึกษาในส่วนนี้ ยังสามารถทำการศึกษาข้อมูลป้อนกลับในส่วนอื่นๆ ได้อีก เช่น จำนวนนิสิตนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ออกกำลังกาย ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการใช้บริการสถานกีฬาต่างๆ ในมหาวิทยาลัย จำนวนครั้งที่จัดดำเนินการกิจกรรม โครงการกีฬาในระดับต่างๆ ได้แก่ กีฬาภายในมหาวิทยาลัย กีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย กีฬาระดับประเทศ กีฬาระดับนานาชาติ ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะ ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เนื่องจากเป็นข้อจำกัดในการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย เรื่องการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. ทรัพยากรในการบริหาร

จากผลการวิจัยพบว่าทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าในด้านบุคลากรอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครโดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมหาวิทยาลัยรัฐมีการบริหารงานที่ดีกว่ามหาวิทยาลัยเอกชนในเรื่องการหารายได้จากการใช้บริการสนาม และอุปกรณ์กีฬาต่างๆ การจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆ อย่างเป็นระบบ ความเพียงพอของอุปกรณ์สำนักงาน การจัดเก็บเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ของใช้สำนักงานอย่างเป็นระบบ และการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพต่างๆ ที่มีบริการในมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมภา สุจิณโณ (2544) พบว่า การจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐในส่วนภาคกลางส่วนใหญ่มีโครงสร้างและการแบ่งส่วนงานบริหารที่ชัดเจน มีวัตถุประสงค์และ

นโยบายในการจัดตั้งองค์กรและการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม มีระบบการวางแผนในการดำเนินงานการจัดองค์กร การจัดบุคลากรที่ก่อให้เกิดประโยชน์ และบรรลุผลสำเร็จขององค์กร อีกทั้งการประสานงานที่ดีที่ทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยในขณะเดียวกันนั้นมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบ เพื่อให้ระบบการบริหารจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐในส่วนภาคกลางมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้านบุคลากร

จากผลการวิจัยพบว่าผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีวุฒิทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬาคิดเป็นร้อยละ 56.90 และจากการศึกษาทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านบุคลากรในระดับที่ดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน ผู้ปฏิบัติงานมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และบุคลากรในองค์กรมีความรู้และความชำนาญในงานที่ตนเองรับผิดชอบ อยู่ในระดับดี ส่วนด้านบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านการกีฬาและการออกกำลังกายโดยตรงอย่างเพียงพอ และความเพียงพอของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในองค์กร อยู่ในระดับพอใช้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากผลการวิจัยข้างต้นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยยังมีจำนวนน้อย มีความรู้และความชำนาญทางด้านการกีฬาและการออกกำลังกายเพียงระดับพอใช้ และมีวุฒิทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬาเพียงร้อยละ 56.90 ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับทรัพยากรในด้านบุคลากรเป็นอย่างมาก ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารองค์กรกีฬา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ดังคำกล่าวของ สมพงษ์ เกษมสิน(2523) ที่กล่าวว่า “คนเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการบริหารงาน” และภิญโญ สาธร(2517) ที่กล่าวว่า “คนเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารงาน เพราะความสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับคน” ดังที่ธงชัย สันติวงษ์ (2535) ได้กล่าวว่า “คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัย และมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อประโยชน์อันใด” นอกจากนี้ สายัณห์ วรรณมย์ (2531) ได้ทำการวิจัยพบว่า ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการบริหารงาน ได้แก่ บุคลากรที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพการทำงาน

ด้านการเงิน และงบประมาณ

จากผลการวิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการเงินและงบประมาณ โดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับพอใช้ในเรื่องงบประมาณสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัย จากภาคเอกชน จากค่าสมัครสมาชิกของศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา จากการใช้บริการสนาม และอุปกรณ์กีฬาต่างๆ และงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน จากผลการวิจัยข้างต้นจะเห็นว่าทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการเงินและงบประมาณอยู่ในระดับพอใช้ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่ามีความเฉลี่ยต่ำกว่าในทุกๆด้าน ซึ่งงบประมาณ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้องค์กรกีฬาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าองค์กรกีฬาได้รับงบประมาณไม่

เพียงพอแล้วอาจทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ หรือถ้าปฏิบัติงานได้ก็คงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังที่นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์(2529) กล่าวไว้ว่า “งบประมาณและการเงินนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการดำเนินงานทุกอย่าง” ดังนั้น ถ้ามีการบริหารงานด้านการเงิน และงบประมาณไม่ดีแล้วย่อมมีผลกระทบต่อการทำงานในด้านอื่นๆด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2524) ที่พบว่า เมื่อเกิดปัญหาการขาดแคลนงบประมาณหรือการเงิน การดำเนินงานบางอย่างต้องหยุดชะงัก หรือต้องล้มเลิกไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าการนอกเหนือจากการได้รับงบประมาณจากทางมหาวิทยาลัยแล้ว องค์กรกีฬาควรจัดหางบประมาณจากทางอื่นๆ ด้วย

ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก

จากผลการวิจัยพบว่าทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการจัดสถานที่ทำงาน สถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆ สำนักงานและห้องประชุมติดต่อประสานงาน อุปกรณ์สำนักงาน การจัดเก็บเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ของใช้สำนักงาน การจัดให้บริการสนามกีฬา การจัดอุปกรณ์กีฬาและเครื่องอำนวยความสะดวก การจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ทางกีฬา สถานที่จอดรถ อยู่ในระดับพอใช้ มีเพียงข้อสนามและอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน อยู่ในระดับดี จากผลการวิจัยข้างต้นพบว่าสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งประฤดา สุริยันต์ และคณะ (2547) กล่าวว่า “การออกกำลังกายเป็นความต้องการในชีวิตประจำวันอย่างหนึ่งของบุคลากร และนักศึกษา ดังนั้นจึงควรจัดบริการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอแก่ความต้องการ อันจะเป็นการ ส่งเสริมให้บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีสุขภาพที่แข็งแรงทั้งร่างกาย และจิตใจ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการดำรงชีวิตอยู่ การทำงานหรือปฏิบัติภารกิจต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และควรให้ความดูแลเอาใจใส่และซ่อมแซมบำรุงรักษา บริเวณสถานที่สำหรับออกกำลังกาย ตลอดจนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จำเป็นให้อยู่ในสภาพดี สะอาด และพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา” นอกจากนี้สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์กีฬาถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาการกีฬาขององค์กร ซึ่งจากงานวิจัยของ นพพร สอนสม (2538) พบว่า จากการที่ชมรมไม่มีสถานที่ทำการของชมรม ทำให้การติดต่อประสานงานไม่มีประสิทธิภาพ และพบว่ามักเกิดปัญหาต่างๆ ในการจัดกิจกรรมของชมรมกีฬาเสมอ เนื่องจากขาดสถานที่ในการติดต่อประสานงาน

ด้านการจัดการ

จากผลการวิจัยพบว่าทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการจัดการโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่องของผู้มีหน้าที่ในการจัดการมีประสบการณ์และความชำนาญ การให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน การจัดให้บริการในสนามกีฬาต่างๆ อย่างเป็นระบบ การจัดให้บริการยืมเช่าอุปกรณ์กีฬาต่างๆ การกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงาน การประชาสัมพันธ์

กิจกรรมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย การประเมินผลการดำเนินงาน อยู่ในระดับดี และในเรื่องการจัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศขององค์กร การประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพต่างๆ การสนับสนุนให้มีผลงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งในเรื่องของผู้ที่มีหน้าที่ในการบริหารจัดการสอดคล้องกับ จรินทร์ ธานีรัตน์ (2524) ซึ่งกล่าวว่า “บุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการจัดกีฬาเพื่อมวลชน เพราะเป็นทั้งผู้วางแผน และดำเนินการทางกีฬาให้เกิดผลต่อผู้เข้าร่วม” ในเรื่องเกี่ยวกับสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ สอดคล้องกับ ชงชัย สันติวงษ์ (2531) กล่าวว่า วัสดุ อุปกรณ์ เป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยอื่นๆ เพราะวัสดุคิบบและสิ่งเหล่านั้น จะต้องมีการจัดหามาใช้ในการดำเนินการผลิตหรือพัฒนาตลอดเวลา เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า ส่วนการจัดการด้านสถานที่เน้นถึงกระบวนการและวิธีในการปฏิบัติงานในด้านความสะดวกสบายเพื่อเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีการจัดสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อยตลอดจนการถ่ายเทของอากาศที่เหมาะสมเหมาะแก่การทำงาน ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ อุษณีย์ จินตนาประวาสี (2544) กล่าวว่า “การพัฒนากีฬาให้ได้ผลดีควรคำนึงถึงด้านการประชาสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการแข่งขัน การแนะนำการออกกำลังกาย หรือประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขัน”

2. กระบวนการบริหาร

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับพอใช้และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครโดยรวม รายด้าน และรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการวางแผน

จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการวางแผนโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับดี ซึ่งทุกส่วนมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันกับวัตถุประสงค์ขององค์กร และแผนพัฒนา กีฬาชาติ รวมถึงการกำหนดระยะเวลาของแผนอย่างเหมาะสม การวางแผนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ และการปฏิบัติตามแผนงานที่มีความสำคัญสูงสุดก่อน ซึ่งการวางแผนที่ดีจะทำให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมพงษ์ เกษมสิน (2523) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการวางแผนว่า “การวางแผนเป็นหลักการสำคัญขั้นมูลฐานของกระบวนการบริหาร แผนที่ดีจะช่วยให้การบริหารสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความราบรื่น” ดังนั้นเมื่อองค์กรกีฬามีการวางแผนที่ดี จึงทำให้ผลการดำเนินงานด้านกีฬาอยู่ในระดับที่ดีด้วย

ด้านการจัดองค์กร

จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการจัดองค์กรโดยรวม และรายชื่ออยู่ในระดับดี ในเรื่องจัดโครงสร้างการบริหารงาน แผนภูมิแสดงสายการบังคับบัญชา เอกภาพในการบังคับบัญชา มอบอำนาจหน้าที่ตามสายงาน การกำหนดขอบเขตของแต่ละงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมพงษ์ เกษมสิน(2523) ที่กล่าวว่า “การจัดองค์กร เป็นกระบวนการสำคัญขั้นพื้นฐานของการบริหารงาน เพราะการจัดองค์กรเป็นการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ โครงสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่การงานกับบุคคล ซึ่งจะก่อให้เกิดเอกภาพในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร” และการจัดตั้งองค์กรกีฬาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลการดำเนินงานด้านกีฬาดีด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอำภา สุจิน โณ(2544) ซึ่งพบว่าการจัดตั้งองค์กรกีฬาดำเนินการเพื่อรองรับการให้บริการ และดำเนินการกิจกรรมทางด้านกีฬาของสถาบัน ส่งเสริมและสนับสนุนสุขภาพพลานามัยของนักศึกษาและบุคลากร ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนของนักศึกษาและกิจกรรมนันทนาการ และสอดคล้องกับแนวความคิดของสุพิตร สมานิติ(2542) ที่ว่าสถาบันอุดมศึกษาทุกสถาบันจะต้องมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารการกีฬาของตนเองซึ่งหน่วยงานนี้จะเป็นหน่วยงานที่รับนโยบายการบริหารทางด้านกีฬาจากองค์กรหลักของทบวงมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ หน่วยงานดังกล่าวอาจจะออกมาในรูปของสำนักกีฬา หรือฝ่ายกีฬา ซึ่งเป็นหน่วยงานในกองกิจการนักศึกษาของแต่ละสถาบัน และนอกเหนือจากการรับนโยบายทางด้านกีฬาจากองค์กรหลักของทบวงมหาวิทยาลัยแล้ว หน่วยงานภายในของแต่ละสถาบันก็ควรจะได้ทำงานประสานกันกับองค์กรต่างๆ ทางด้านการกีฬาของประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาการกีฬาของชาติ จะได้ดำเนินไปอย่างมีทิศทางมีแนวทางการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในทุกๆด้าน และทุกๆแผนงาน ตลอดจนมีการเอาบุคลากร สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ทางด้านการกีฬามาใช้ร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ด้านการบริหารงานบุคคล

จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการบริหารงานบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ แต่เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าในเรื่องภาระงานที่มอบหมายให้แต่ละบุคคลรับผิดชอบ และผู้บริหารมีทักษะที่ดีในการบริหารบุคลากรอยู่ในระดับดี แต่ในเรื่องการบำรุงขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน แรงจูงใจในการทำงาน และการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ ให้กับผู้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จส่วนหนึ่งย่อมมาจากบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีขวัญกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาบุคลากรในองค์กร ดังที่ธงชัย สันติวงษ์ (2535) กล่าวว่า การศึกษาดูงาน การฝึกอบรมและพัฒนาพนักงาน นับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อองค์กร เพราะสภาพแวดล้อมหรือความก้าวหน้าที่ทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไปอาจทำให้พนักงานตามไม่ทันความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ดังนั้นจึงต้องพยายามรักษา และเพิ่มพูนคุณสมบัติของพนักงานให้มีคุณภาพสูงอยู่เสมอ ทั้งนี้พนักงานที่ขาด

ความรู้ ความสามารถมักจะทำให้ต้องกลายเป็นภาระและมักจะมีแนวโน้มทำให้เกิดผลเสียคือทำงานได้น้อยกว่าที่ควรโดยสูญเสียวัตถุดิบ และวัสดุต่างๆมาก ทำให้งานของพนักงานฝ่ายอื่นๆต้องสะดุดหยุดลง และทำให้เป็นภาระ ต้องมีการควบคุม ดูแลมากกว่าปกติ

ด้านการอำนวยความสะดวก

จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการอำนวยความสะดวกโดยรวม และรายชื่ออยู่ในระดับดี ในเรื่องวิธีการส่งงานไปยังผู้ปฏิบัติ การส่งงานโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติ การให้คำปรึกษาในขณะปฏิบัติงาน การปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงานให้เหมาะสม การรับฟังความคิดเห็นในการดำเนินงานของผู้ปฏิบัติงาน ดังที่ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2529) กล่าวไว้ว่า การที่ผู้บริหารจะสั่งการใดๆ ผู้บริหารจำเป็นต้องเข้าใจ และศึกษาอย่างถี่ถ้วนในการแก้ปัญหาต่างๆ หากมีข้อสงสัยสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือให้คำปรึกษาได้ โดยที่ผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจงาน เข้าใจผู้ปฏิบัติงานจึงจะทำให้การสั่งการเป็นไปด้วยดี

ด้านการประสานงาน

จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการประสานงานโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ในเรื่องการติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน การประสานงานที่ดีกับชมรมกีฬาต่างๆ การประชุมชี้แจงให้บุคลากรในหน่วยงานฝ่ายต่างๆ เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของตน จัดให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทำหน้าที่ในการประสานงาน อยู่ในระดับดี และในเรื่องการจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานไว้เป็นลายลักษณ์อักษร อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ สมพงษ์ เกษมสิน (2523) กล่าวว่า การประสานงานเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวบุคคลเป็นสิ่งสำคัญและสิ่งทีนักบริหารหรือหัวหน้างานจะต้องสร้างสรรค์บรรยากาศของความร่วมมือ ร่วมใจ เพื่อให้การปฏิบัติงานประสานสอดคล้องกลมกลืนราบรื่น และเรียบร้อยบรรลุเป้าหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด

ด้านการรายงานผล

จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านการรายงานผลโดยรวมอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าในเรื่อง แบบฟอร์มในการรายงานผล และการรายงานผลให้ทั่วถึงในทุกระดับ อยู่ในระดับพอใช้ และในการสรุปรายงานระหว่างปฏิบัติงาน การสรุปรายงานเมื่อสิ้นสุดแผนงาน และการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานอยู่ในระดับดี ซึ่งการรายงานผลที่ดีจะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สมพงษ์ เกษมสิน (2523) ที่กล่าวว่า “การติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผน ตลอดจนการควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนนั้น เป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริหารงานเป็นอันมาก เพราะการติดตามผลการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอนนั้น จะช่วยแก้ไขอุปสรรคได้ทันทั่วถึง และสามารถนำผลงานนั้นไปพิจารณาปรับปรุงงานในส่วนอื่น ๆ ที่จำดำเนินการให้ได้ผลดียิ่งขึ้น”

ด้านการจัดงบประมาณ

จากผลการวิจัยพบว่ากระบวนการบริหารองค์การกีฬามหาวิทยาลัยด้านการจัดงบประมาณโดยรวมอยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ในเรื่องการจัดสรรงบประมาณในชมรมกีฬาต่างๆ และการวางแผนร่วมกันในการใช้งบประมาณ อยู่ในระดับพอใช้ และในเรื่องการควบคุมการใช้งบประมาณในฝ่ายต่างๆ การใช้งบประมาณตรงตามวัตถุประสงค์ การประเมินผลการใช้งบประมาณ อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับกุลิก(Gulick, 1937) กล่าวว่า “การจัดงบประมาณ หมายถึง การจัดการทำงบประมาณการเงิน การวางแผนหรือโครงการในการใช้จ่ายเงิน การบัญชี และการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงิน หรือการตรวจสอบบัญชี โคนรอบคอบและรัดกุม”

3. ผลการดำเนินงานด้านกีฬา

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาพบว่าโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครโดยรวม และรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งทางด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งสภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชนมีความแตกต่างกัน คือ มหาวิทยาลัยรัฐส่วนใหญ่ มีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา ส่วนมหาวิทยาลัยเอกชน มีเจ้าหน้าที่ดูแลในภาพรวม กิจกรรมที่จัดขึ้นระหว่างนิสิตนักศึกษาที่เป็นกิจกรรมภายในยังมีรูปแบบน้อย และการใช้ชีวิตของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนมีความแตกต่างกัน มีวิถีชีวิตแตกต่างกันจึงทำให้มีความคิดเห็นต่างกัน นอกจากนี้สภาพการกีฬาแห่งประเทศไทย (2541) ได้กล่าวถึง ระบบการบริหารและพัฒนาเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าประเทศไทยต้องการปรับปรุงผลการแข่งขันในเวทีสากล และต้องการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬาเพื่อสุขภาพ ซึ่งผู้บริหารด้านกีฬาไทยตระหนักถึงความสำคัญของการบริหาร ดังที่ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544) กล่าวถึงใน ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการบริหารการกีฬาโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการบริหารการกีฬาของประเทศให้เป็นระบบ มีเอกภาพและเกิดธรรมาภิบาล องค์การกีฬาทุกระดับมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และมีการกระจายอำนาจการบริหารงานกีฬาไปสู่ท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมจากองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาการกีฬาในลักษณะบูรณาการอย่างเป็นระบบ

จากการศึกษาการบริหารองค์การกีฬาทั้ง 3 ส่วนพบว่า ทรัพยากรในการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับ พอใช้ แต่กระบวนการบริหารอยู่ในระดับดี ทำให้ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีด้วย ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีทรัพยากรในการบริหารเพียงระดับพอใช้ แต่การที่มีกระบวนการบริหารองค์การกีฬาที่ดีได้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดก็สามารถทำให้ผลการดำเนินงานออกมาดีได้ และเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับแนวคิดของ Wiener (อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2526) ที่กล่าวว่า การบริหารองค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการนั้นจะต้องมีการบริหารองค์การอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วยสิ่งนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) สิ่งส่งออก (Output) และดังที่สมพงษ์ เกษมสิน (2526) ได้กล่าวว่า “การบริหาร คือการใช้ศาสตร์และศิลปะ นำเอาทรัพยากรมาประกอบการตามกระบวนการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ” และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากร และกระบวนการในการบริหารองค์การกีฬา ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ กับมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครโดยรวม และรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากทุกมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร จะสมัครเป็นสมาชิกกรรมการบริหารงานกีฬามหาวิทยาลัย ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ส่งเสริมกีฬามหาวิทยาลัยรวมถึงส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ ดังนั้นผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา จึงได้รับแนวคิดในการดำเนินงานเหมือนกัน ทำให้การบริหารงานไม่แตกต่างกัน

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์

4.1 จากผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬา กับสัมฤทธิ์ผลในการการบริหารองค์การกีฬามีความสัมพันธ์กันทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Wiener (อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2526) ที่กล่าวว่า การบริหารองค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการนั้นจะต้องมีการบริหารองค์การอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วยสิ่งนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) สิ่งส่งออก (Output) แต่เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาพบว่าทรัพยากรในการบริหาร กับกระบวนการบริหารมีความสัมพันธ์กัน แต่ไม่สัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน เนื่องจากผู้ที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องทรัพยากรในการบริหาร และกระบวนการบริหารคือผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา แต่ผู้ที่ตอบแบบสอบถามเรื่องผลการดำเนินงานด้านกีฬา คือนิสิตนักศึกษาซึ่งทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชนิ วิชยาภัย บุนนาค (2540) กล่าวว่า คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวคิด อุดมการณ์ และค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป

4.2 จากผลการวิจัยพบว่าอันดับของสัมฤทธิ์ผลในการบริหารองค์การกีฬา กับอันดับของผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กันทางบวก แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยที่มี

สัมฤทธิ์ผลในการบริหารองค์กรกีฬาที่ดี จะทำให้ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งกล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ของความเป็นเลิศด้านกีฬาว่าส่วนหนึ่งวัดจากผลการแข่งขันหรือลำดับที่ได้รับจากการแข่งขันกีฬา

4.3 จากผลการวิจัยพบว่าผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีความสัมพันธ์กันทางบวก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ 3 ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนากีฬาชาติฉบับที่ 3 ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์พัฒนากีฬาเพื่อมวลชน และยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งทำให้ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาในระดับอุดมศึกษา โดยให้การสนับสนุนกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ด้านกีฬาทั้ง 3 ด้าน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนการเงินและงบประมาณ สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
2. ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารองค์กรกีฬาควรดำเนินการบริหารจัดการองค์กรกีฬาให้เป็นระบบมากขึ้น
3. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการบริหารองค์กรกีฬาเพราะมีส่วนช่วยในการพัฒนานิสิตนักศึกษาและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย เช่น มีนโยบายสนับสนุนการออกกำลังกายของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเพื่อสุขภาพที่ดีของคนในองค์กร
4. สถาบันอุดมศึกษาควรมีเครือข่ายข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการองค์กรกีฬาที่ครอบคลุม และถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนากีฬา เพราะกีฬามีส่วนช่วยในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีสุขภาพที่ดีทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
2. มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีหน่วยงานที่ดูแล รับผิดชอบ และดำเนินการด้านกีฬาโดยเฉพาะ เพื่อให้มีการบริหารงานอย่างเป็นระบบ
3. ในการพัฒนากีฬาควรให้ความสำคัญกับบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬาโดยตรงในการดำเนินงานเพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ควรมีการจัดงบประมาณให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน และควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นหลัก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสำรวจผลการดำเนินงานด้านกีฬา และวัตถุประสงค์ในการบริหารองค์กรีฑาของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาลักษณะการบริหารงานองค์กรีฑาที่สามารถบรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ขององค์กรีฑาได้
2. ควรมีการศึกษาเป็นกรณีศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการจัดตั้งองค์กรีฑาที่เป็นระบบ เพื่อเป็นแนวทางให้กับมหาวิทยาลัยอื่นในการพัฒนาการบริหารองค์กรีฑาที่ดี
3. ควรมีการศึกษาเป็นกรณีศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในระดับที่ดี เพื่อศึกษาการบริหารองค์กรีฑาในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ควรมีการศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์การพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยในด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น สถิติการแข่งขันกีฬา จำนวนผู้ใช้บริการในสถานกีฬาของมหาวิทยาลัย พัฒนาการด้านสุขภาพและสมรรถภาพของนิสิตนักศึกษา และบุคลากรในมหาวิทยาลัย
5. ควรมีการศึกษาการพัฒนาองค์กรีฑาในด้านต่างให้ครอบคลุมแผนพัฒนากีฬาชาติครบทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา และการพัฒนาการบริหารการกีฬา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การกีฬาแห่งประเทศไทย. การศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย:การพัฒนากีฬาเพื่อความ
ความเป็นเลิศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2540.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทที่เกี่ยวกับการกีฬา พ.ศ.
2502-2531. กรุงเทพมหานคร: พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน, 2531.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549).
กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2544.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานการประชุมสัมมนา ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย.
กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2538.

กาหลง เย็นจิตต์. สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากีฬา สำนักการกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 “สาธิตาเกมส์” ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จังหวัดนครปฐม 23-30 ธันวาคม 2548. กรุงเทพมหานคร: อักษรสยามการพิมพ์, 2549

จรินทร์ ธานีรัตน์. กีฬาเพื่อมวลชน. วารสารสุศึกษา พลศึกษาและสันทนการ. 7 (เมษายน 2524): 105-111.

จรินทร์ ธานีรัตน์. คู่มือกีฬา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2527.

ชัยวัฒน์ เหล่าสืบสกุลไทย. ความคิดเห็นของหัวหน้าและผู้ฝึกสอนกีฬาของศูนย์ส่งเสริมกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการศูนย์ส่งเสริมกีฬาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ไชยรัตน์ คุณาชีวะ. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ณัฐธา ถือชื้อ. การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ธงชัย สันติวงษ์. หลักการจัดการ, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

- ธงชัย สันติวงษ์. **หลักการจัดการ**, พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2535.
- นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. **หลักการบริหารการศึกษา**, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์การพิมพ์
กรุงเทพ, 2529.
- นพพร เพ็ชรฟู. **สภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สาขา
ภูมิภาค**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.
- นพพร สอนสม. **สภาพและปัญหาการบริหารชมรมกีฬาของสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- นัยนา หันมี. **การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2542.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. **การจัดการสมัยใหม่**, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส,
2546.
- ประคอง กรรณสูตร. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ประฤดา สุริยันต์ และคณะ. **ความต้องการรับบริการทางด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ
ของบุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยวิทยาเขตศาลายา**. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา. 4 (1-2): 93-106.
- ปรีชา กลิ่นรัตน์. **การบริหารพลศึกษาและการจัดการธุรกิจกีฬา**, พิมพ์ครั้งที่ 1. ขอนแก่น:
ขอนแก่นการพิมพ์, 2536.
- ปรีชา พงษ์เพ็ง. **การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21
ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- พยอม วงศ์สารศรี. **องค์การและการจัดการ**, พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุภา,
2542.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ:
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มศว. ประสานมิตร, 2538.

- พันธุปรี ดาบเงิน. การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พิชัย เสงี่ยมจิตต์. การบริหารสถาบันเพื่อความเป็นเลิศ. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
อุบลราชธานี, 2542.
- ไพฑูริย์ จัยสิน. ปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- ภิญโญ สาร. หลักการบริหารการศึกษา, กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2515.
- เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฎ์. การบริหารองค์กรยุคใหม่, พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมนิติ,
2539.
- วีระพงษ์ บางท่าไม้. ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สภาการศึกษาแห่งประเทศไทย. การบริหารการศึกษา. รายงานฉบับผู้บริหาร โครงการปรับ
โครงสร้างด้านการศึกษาไทย. มกราคม 2541: 132-140.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- สมยศ นาวิการ. ทฤษฎีองค์การ, กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, 2526.
- สายัณห์ วนะรมย์. รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครู ในสหวิทยารัตนโกสินทร์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. สารสนเทศอุดมศึกษา. 23 ธันวาคม 2548. [http://mua.go.th/
infodata/tb6_48.htm](http://mua.go.th/infodata/tb6_48.htm).
- สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา. การสำรวจสภาพสนามและแนวทางการบริหารสนามกีฬาจังหวัด
ทั่วประเทศ, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 2542.
- สุภาพ พลอยแหวน. สภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2540.

สุเมธ พรหมอินทร์. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

อรุณ รัชธรรม. การบริหารความขัดแย้งในองค์กร. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2527.

อัญชณี วิชยาภัย บุนนาค. การแสวงหาข่าวสาร ทักษะคติและพฤติกรรมกรรมการบริหารเพื่อคุณภาพของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

อุษณีย์ จินตนาประวาลี. การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะบัณฑิตศึกษาศาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

อำภา สุจิณโณ. การจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, ภาควิชาการศึกษาศาสตร์การกีฬา คณะบัณฑิตศึกษาศาน มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.

ภาษาอังกฤษ

Best, John W. **Research in Education**. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hill, 1963.

Cash, P.R. **The Cash Competency Inventory for Intercollegiate Athletic Directors : Development and Validation**, Dissertation Abstracts International 44 (December 1983): 1722-A-1723-A.

Cheng, Chin – Fu. **Competency Assessment in Sport Management for The Republic of China (Taiwan)**. Dissertation Abstracts Management, 1993:151.

Haimann, T., and Scott, W. G. **Management in Modern Organization**. Boston, Houghton Mifflin, 1970.

Kikulis, L.M. **Strategic Change in Organizational Design of National Sport Organizational(Sport Organizational, Canada)**. Dissertation Abstracts Management, 1992:181.

Longenecker, J. G., and Pringle, C. D. **Management**. Ohio: Merril, 1981.

Thibault, L. **“Strategy in Nonprofit Sport Organizations”** Proquest Dissertation Abstracts. Canada: University of Albery, 1993.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ข้อมูลเอกสารการดำเนินการวิจัย

1. ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัย
2. หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
3. หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยรัตน์ คุณาชีวะ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร. จุฑา ดิงศภัทย์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์ ดร. พราม อินพรม	มหาวิทยาลัยมหิดล
6. นายมนตรี ไชยพันธ์	การกีฬาแห่งประเทศไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๑๔๗๗

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด
๒. แบบสำรวจ

ด้วย นางสาว อาพัทธ์ เตยวตระกูล นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการ
กีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง “การ
วิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยมี รองศาสตราจารย์
เทพประสิทธิ์ กลุขวิชชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้
เพื่อให้มีความถูกต้องและความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย
จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจติม ชัยวัชรารณ)

คณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ฯ ฝ่ายวิชาการและวิจัย

โทร. ๐๒-๒๑๔-๑๐๒๔

โทรสาร ๐๒-๒๑๔-๑๐๑๖

สำเนาเรียน 1. อาจารย์ ดร. พรม อินพรม

2. นายมนตรี ไชยพันธ์ (รองผู้อำนวยการการกีฬาแห่งประเทศไทยฝ่ายส่งเสริมกีฬา)

ที่ กค 5101/ ๗๓

การกีฬาแห่งประเทศไทย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๒๐๘๘ ถนนรามคำแหง หัวหมาก กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๓๑๘ ๐๙๕๐ โทรเลขย่อ : การกีฬา

10 มกราคม 2549

เรื่อง ตอบรับเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชรภรณ์

คณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

อ้างถึง หนังสือที่ ศค 0512.24/1477 ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอเชิญข้าพเจ้าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยของ นางสาวอาพัทธ์ เดียวตระกูล นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการกีฬา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติและยินดีรับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายมนตรี ไชยพันธุ์)

รองผู้อำนวยการกีฬาแห่งประเทศไทย

ฝ่ายบริหาร

โทรศัพท์ 0-2319-7434

โทรสาร 0-2314-2596

11 ๑๑ ๒๕๔๙

A

11 ๑๑ ๔๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ฝ่ายวิชาการและวิจัย โทร.๘๑๐๒๔
ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๑๖๗๘ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด
๒. แบบสำรวจ

ด้วย นางสาว อาพัทธ์ เตยวตระกูล นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการ
กีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง “การ
วิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยมี รองศาสตราจารย์
เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต ขอขออนุญาตเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้
เพื่อให้มีความถูกต้องและความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย
จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชรารักษ์)

คณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

สำเนาเรียน

1. ศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ
2. อาจารย์ ดร. จุฬา ดิงศภัทย์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยรัตน์ คุณาชีวะ
4. อาจารย์ ดร. วันชัย บุญรอด

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๙๕

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๒๕๕๖ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล

ด้วยนางสาวอาพัทธ์ เตียวตระกูล นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยของนิสิตดำเนินไปด้วยดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นางสาวอาพัทธ์ เตียวตระกูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับบุคลากรและนักศึกษาของวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล โดยผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเองภายในมหาวิทยาลัยมหิดล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจติม ชัยวัชรารักษ์)
คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒-๒๑๘-๑๐๑๖

โทรสาร ๐๒-๒๑๘-๑๐๑๖

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๕๕/๕

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย

เรียน อธิการบดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสำรวจ ๑ ชุด ผู้อำนวยการศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา หรือ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต
๒. แบบสอบถามชุดที่ ๑ จำนวน ๕ ชุด สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย
๓. แบบสอบถามชุดที่ ๒ จำนวน ๓๐ ชุด สำหรับนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา หรือเกี่ยวข้องกับภารกิจพลศึกษา

ด้วยนางสาวอาพัทธ์ เตียวตระกูล นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยของนิสิตดำเนินไปด้วยดี จึงใคร่ขอลความอนุเคราะห์ให้นางสาวอาพัทธ์ เตียวตระกูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสำรวจ และแบบสอบถาม แก่บุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของท่าน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒-๒๑๘-๑๐๑๖

โทรสาร ๐๒-๒๑๘-๑๐๑๖

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๖๒๕

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย

เรียน อธิการบดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสำรวจ ๑ ชุด ผู้อำนวยการศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา หรือ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต
๒. แบบสอบถามชุดที่ ๑ จำนวน ๕ ชุด สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย
๓. แบบสอบถามชุดที่ ๒ จำนวน ๔๐ ชุด สำหรับนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา หรือเกี่ยวข้องกับกีฬาพลศึกษา

ด้วยนางสาวอาพัทธ์ เตียวตระกูล นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ ฤทธิวิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยของนิสิตดำเนินไปด้วยดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นางสาวอาพัทธ์ เตียวตระกูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสำรวจ และแบบสอบถาม แก่บุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของท่าน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

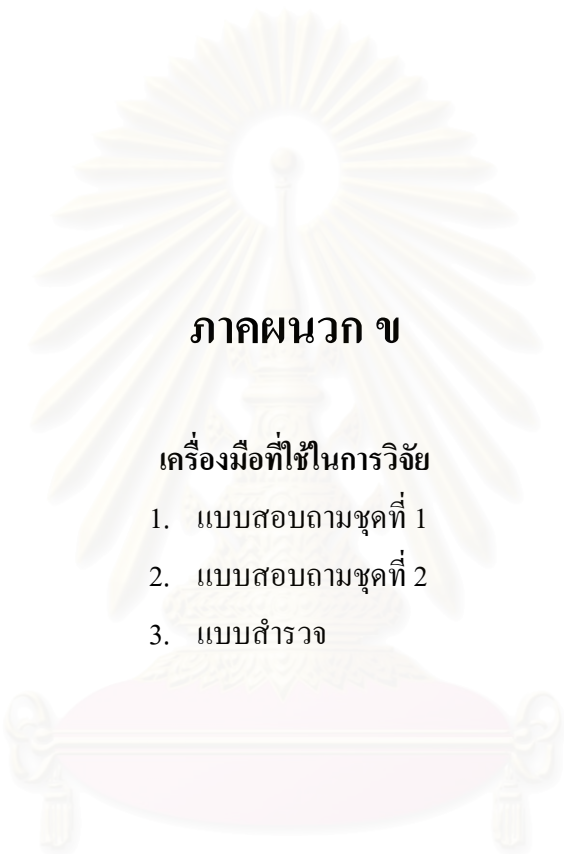
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจลิม ชัยวัชรารักษ์)

คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ - ๒๕๔ - ๑๐๑๖

โทรสาร ๐๒ - ๒๕๔ - ๑๐๑๖

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามชุดที่ 1
2. แบบสอบถามชุดที่ 2
3. แบบสำรวจ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม (ชุดที่ 1)
สำหรับการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรีกีฬา
ของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

สัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการบริหารงานด้านกีฬาขององค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานครใน 3 ส่วน คือ ทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

องค์กรีกีฬา (Sport Organization) หมายถึง หน่วยงานที่ดำเนินการด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ได้แก่ กองกิจการนิสิตนักศึกษา ศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัย (University) หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 27 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยรัฐ 15 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน 12 แห่ง

การบริหารองค์กรีกีฬาที่ดี หมายถึง การนำเอาทรัพยากรในการบริหาร มาใช้ในกระบวนการบริหารอย่างเหมาะสม ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

บุคลากร (Man) หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัย

การเงินและงบประมาณ (Money) หมายถึง การเงินและงบประมาณ ที่ใช้ในการสนับสนุนองค์กรีกีฬา เพื่อใช้ในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials) หมายถึง การจัดวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงสถานที่ที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการที่ประกอบด้วย การดำเนินการเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่เป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้

การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดวิธีการปฏิบัติงาน หรือแผนการไว้เป็นการล่วงหน้า เพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงาน

การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การจัดโครงสร้างงานที่ประกอบด้วย การกำหนดตำแหน่งงาน การจัดกลุ่มงานเป็นหน่วย หรือเป็นแผนก

การบริหารงานบุคคล (Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลมาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดองค์กร การใช้ประโยชน์บุคคล การบำรุงรักษา และการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถสูงขึ้น

การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การกำกับดูแลให้การดำเนินงานดำเนินไปตามวิธีการที่กำหนดขึ้น รวมทั้งการเร่งรัดงานให้เป็นไปตามนโยบาย และบรรลุเป้าหมายขององค์กร

การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การติดต่อประสานงานระหว่างบุคคลและหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี

การรายงานผล (Reporting) หมายถึง วิธีการขององค์กรเกี่ยวกับการให้ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลของการปฏิบัติงาน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบ ตลอดจนการใช้รายงานเป็นเครื่องตรวจสอบผลงาน ติดตามผลงาน และควบคุมงาน

การจัดงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การปฏิบัติในด้านการเงิน การกำหนดรายรับรายจ่าย การควบคุมการใช้จ่ายเงินในลักษณะต่างๆ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย
3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน รวมทั้งหมด 6 หน้า ประกอบด้วย
  - ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ตอนที่ 2 เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ใน 4 ด้าน คือ
    1. ด้านบุคลากร
    2. ด้านการเงินและงบประมาณ
    3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
    4. ด้านการจัดการ
  - ตอนที่ 3 เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ใน 7 ด้าน คือ
    1. ด้านการวางแผน
    2. ด้านการจัดองค์กร
    3. ด้านการบริหารงานบุคคล
    4. ด้านการอำนวยการ
    5. ด้านการประสานงาน
    6. ด้านการรายงานผล
    7. ด้านการจัดงบประมาณ

4. ในการตอบแบบสอบถาม ให้ปฏิบัติดังนี้

ตอนที่ 1

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง
..... ตามความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 2 และตอนที่ 3

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของแต่ละคำถามให้ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด
โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

หมายเลข 4 หมายถึง ดีมาก

หมายเลข 3 หมายถึง ดี

หมายเลข 2 หมายถึง พอใช้

หมายเลข 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

5. ในฐานะที่ท่านเป็นบุคลากรที่สำคัญในการพัฒนาการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย และเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการวิจัย จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามด้วยความรู้สึกของท่านเองให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆ ทั้งสิ้น จะเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาวอาพัทธ์ เตียวตระกูล

นิสิตปริญญาโท แผนกวิชาการจัดการกีฬา

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย
 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 31 ปี   2. 31 – 40 ปี
 3. 41 – 50 ปี   4. มากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
 2. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 3. ปริญญาโท
 4. ปริญญาเอก

4. ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใดภายในองค์กรกีฬา

1. ผู้บริหาร
 2. ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา

5. วุฒิทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา

1. ไม่มี   2. มี

6. พฤติกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา โดยปกติในรอบปีที่ผ่านมา

1. เป็นประจำ (อย่างน้อยครั้ง/สัปดาห์)
 2. บางครั้งบางคราว (น้อยกว่าครั้ง/สัปดาห์ แต่มากกว่าครั้ง/เดือน)
 3. นานๆครั้ง (น้อยกว่า1ครั้ง/เดือน)
 4. ไม่เคยออกกำลังกายเลยในรอบปีที่ผ่านมา

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

ทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
	4	3	2	1
ด้านบุคลากร				
1. ความเพียงพอของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในองค์กร				
2. มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านการกีฬาและการออกกำลังกายโดยตรงอย่างเพียงพอ				
3. บุคลากรในองค์กรมีความรู้และความชำนาญในงานที่ตนเองรับผิดชอบ				
4. ผู้ปฏิบัติงานมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน				
5. ผู้ปฏิบัติงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน				
ด้านการเงินและงบประมาณ				
1. มีงบประมาณสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอ				
2. ได้รับเงินสนับสนุนจากภาคเอกชนในด้านกีฬา				
3. เงินค่าสมัครสมาชิกของศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา มีเพียงพอ				
4. ศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา มีการหารายได้จากการใช้บริการสนามและอุปกรณ์กีฬาต่างๆอย่างเพียงพอ				
5. งบประมาณที่ได้รับมีความเพียงพอต่อการดำเนินงาน				
ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก				
1. มีการจัดสถานที่ทำงานในแต่ละฝ่ายอย่างเป็นระบบ				
2. มีการจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ				
3. มีสำนักงานและห้องประชุมติดต่อประสานงานอย่างเป็นระบบ				
4. มีอุปกรณ์สำนักงานเพียงพอ				
5. มีการจัดเก็บเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ของใช้สำนักงานอย่างเป็นระบบ				
6. มีการจัดสนามกีฬาในร่มและกลางแจ้งให้บริการอย่างเพียงพอ				
7. สนามและอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน				

ทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน			
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควรปรับปรุง 1
8. มีการจัดอุปกรณ์กีฬาและเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ตู้ล็อกเกอร์ ตู้น้ำดื่ม เป็นต้น อย่างเพียงพอกับความต้องการ				
9. มีการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ทางกีฬาอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย				
10. มีสถานที่จอดรถบริเวณใกล้เคียงสนามกีฬาเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ				
ด้านการจัดการ				
1. ผู้มีหน้าที่ในการจัดการมีการประสบการณ์ และความชำนาญ				
2. การให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของชมรมกีฬาและฝ่ายต่างๆในองค์กร				
3. มีการจัดให้บริการในสนามกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ				
4. มีการจัดให้บริการยืม/เช่าอุปกรณ์กีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ				
5. มีการจัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศขององค์กร				
6. มีการกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อให้งานเป็นไปตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้				
7. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพต่างๆที่มีบริการในมหาวิทยาลัย				
8. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย				
9. มีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานในครั้งต่อไป				
10. การสนับสนุนให้มีผลงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา				

ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย

กระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
	4	3	2	1
ด้านการวางแผน				
1.แผนการปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กรและนโยบายของมหาวิทยาลัย				
2.นโยบายและแผนการปฏิบัติงานขององค์กรสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬชาติในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ				
3. มีการกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาวไว้อย่างเหมาะสม				
4. ในการวางแผนการปฏิบัติงานมีการศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากรที่จะต้องใช้ เช่น บุคลากร เงินงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ				
5. มีการปฏิบัติงานตามแผนงานที่มีความสำคัญและจำเป็นสูงสุดก่อน				
ด้านการจัดองค์กร				
1. มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานไว้อย่างชัดเจน และเหมาะสม				
2. จัดให้มีแผนภูมิแสดงสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน				
3. มีการแบ่งงานออกเป็นฝ่ายต่างๆ ให้มีเอกภาพในการบังคับบัญชา				
4. มีการมอบอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้รับผิดชอบรองลงไปตามสายงาน				
5. มีการกำหนดขอบเขตของแต่ละงานอย่างชัดเจน				
ด้านการบริหารงานบุคคล				
1. ภาระงานที่มอบหมายให้แต่ละบุคคลรับผิดชอบมีความเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป				
2. มีการบำรุงขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างดี				
3. บุคลากรได้รับแรงจูงใจในการทำงานอย่างเพียงพอ				
4. มีการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ ให้กับผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม				
5. ผู้บริหารมีทักษะที่ดีในการบริหารบุคลากร				

กระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน			
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควรปรับปรุง 1
ด้านการอำนวยความสะดวก				
1. ผู้บริหารใช้วิธีการส่งงานไปยังผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม				
2. การส่งงานคำนึงถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน				
3. ผู้บริหารให้คำปรึกษาในขณะที่ปฏิบัติงาน				
4. มีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงานให้เหมาะสม				
5. ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน				
ด้านการประสานงาน				
1. มีการติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกัน				
2. มีการประสานงานที่ดีกับชมรมกีฬาต่างๆ				
3. มีการจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบโดยทั่วกัน				
4. การประชุมชี้แจงให้บุคลากรในหน่วยงานฝ่ายต่างๆ เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของตน				
5. จัดให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทำหน้าที่ในการประสานงาน				
ด้านการรายงานผล				
1. มีแบบฟอร์มเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงานต่างๆ อย่างชัดเจน				
2. การรายงานผลเป็นไปอย่างทั่วถึงในทุกระดับ				
3. มีการสรุปรายงานผลต่อผู้บริหารเป็นระยะๆ ระหว่างปฏิบัติงานตามแผนงาน				
4. มีการสรุปรายงานผลต่อผู้บริหาร เมื่อสิ้นสุดแผนงาน				
5. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานเมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลง				

กระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงาน			
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควรปรับปรุง 1
ด้านการจัดงบประมาณ				
1. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างทั่วถึงเพียงพอในชมรมกีฬา ต่างๆ				
2. มีการวางแผนร่วมกันของฝ่ายต่างๆในการใช้งบประมาณ				
3. มีการควบคุมการใช้งบประมาณในฝ่ายต่างๆอย่างรัดกุมให้ เป็นไปตามแผนที่กำหนด				
4. การใช้งบประมาณของฝ่ายต่างๆเป็นไปตามที่ได้จัดสรร และมีการใช้จ่ายตรงตามวัตถุประสงค์				
5. มีการประเมินผลการใช้งบประมาณทุกชั้นตอน				

ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม(ชุดที่2)
สำหรับการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรีกีฬา
ของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

สัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการบริหารงานด้านกีฬาขององค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานครใน 3 ส่วน คือทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผล หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารองค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรีกีฬาในด้านต่างๆของแต่ละมหาวิทยาลัย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการในการบริหาร ผลการดำเนินงานด้านกีฬา กับสัมฤทธิ์ผลทั้งหมดของการบริหารองค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัย

การบริหาร (Administration) หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลปะ นำเอาทรัพยากรการบริหาร มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์กรีกีฬา (Sport Organization) หมายถึง หน่วยงานที่ดำเนินการด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ได้แก่ กองกิจการนิสิต/นักศึกษา ศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัย (University) หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 27 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยรัฐ 15 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน 12 แห่ง

การบริหารองค์กรีกีฬาที่ดี หมายถึง การนำเอาทรัพยากรในการบริหาร มาใช้ในกระบวนการบริหารอย่างเหมาะสม ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง กิจกรรมพลศึกษา และกิจกรรมกีฬาที่จัดให้มีการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัย ที่เป็นวิชาเฉพาะ และวิชาทั่วไป

กีฬาเพื่อสุขภาพ หมายถึง กีฬาเพื่อมวลชน กิจกรรมการออกกำลังกายหรือนันทนาการ ในเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หรือเพื่อส่งเสริมสุขภาพ และสมรรถภาพ ของนิสิตนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย เช่น กีฬาเพื่อมวลชน หรือกีฬา/การออกกำลังกายที่ส่งเสริมสุขภาพของบุคคล

กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง กิจกรรมกีฬาเพื่อการแข่งขัน ซึ่งแสดงออกถึงความสามารถของนักกีฬารวมถึงความสามารถในการเตรียมการ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ นิสิตนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา หรือเกี่ยวข้องกับการกีฬาพลศึกษาของมหาวิทยาลัย
3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน รวมทั้งหมด 5 หน้า ประกอบด้วย
  - ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ตอนที่ 2 เกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน
  - ตอนที่ 3 เกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ
  - ตอนที่ 4 เกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ
4. ในการตอบแบบสอบถาม ให้ปฏิบัติดังนี้
  - ตอนที่ 1

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง
..... ตามความเป็นจริงของท่าน
  - ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของแต่ละคำถามให้ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด
โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

หมายเลข 4 หมายถึง ดีมาก

หมายเลข 3 หมายถึง ดี

หมายเลข 2 หมายถึง พอใช้

หมายเลข 1 หมายถึง ควรปรับปรุง
4. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามด้วยความรู้สึกรับรู้ของท่านเองให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อใครๆ ทั้งสิ้น จะเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็น ข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น

นางสาวอพัทธ์ เตียวตระกูล
นิสิตปริญญาโท แขนงวิชาการจัดการกีฬา
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย
 2. หญิง

2. ศึกษาในระดับ

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี   2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 3. ปริญญาโท   4. ปริญญาเอก

3. พฤติกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา โดยปกติในรอบปีที่ผ่านมา

1. ไม่เคยออกกำลังกายเลยในรอบปีที่ผ่านมา
 2. นานๆครั้ง(น้อยกว่า1ครั้ง/เดือน)
 3. บางครั้งบางครั้ง (น้อยกว่า3 ครั้ง/สัปดาห์ แต่มากกว่า1ครั้ง/เดือน)
 4. เป็นประจำ (อย่างน้อย3 ครั้ง/สัปดาห์)

4. การดู และเชียร์กีฬา

1. ไม่ชอบดู และเชียร์กีฬา
 2. ชอบดู และเชียร์กีฬาบ้าง เป็นครั้งคราว
 3. ชอบดู และเชียร์กีฬาเป็นประจำ

5. ความสนใจข่าวสารภายในมหาวิทยาลัย

1. ไม่เคยติดตามข่าวสารเลย
 2. ติดตามข่าวสารเป็นบางครั้ง
 3. ติดตามข่าวสารเป็นประจำ

6. การมีส่วนร่วมในโครงการกีฬาต่างๆที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะใด

1. ผู้เล่น   2. ผู้ดู
 3. ผู้ดำเนินการ   4. ผู้ให้การสนับสนุน

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานของมหาวิทยาลัย

ผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลการบริหารงาน			
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควรปรับปรุง 1
1. มีอาจารย์ผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬา				
2. อาจารย์ผู้สอนอธิบายการสอนได้ชัดเจน				
3. อาจารย์ผู้สอนมีความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย				
4. มีการจัดงบประมาณสนับสนุนในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาที่มีความเหมาะสม				
5. มีการบำรุงรักษาซ่อมแซมสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ				
6. สถานที่และอุปกรณ์กีฬาในการเรียนการสอนมีความสะอาดและปลอดภัย				
7. มีจำนวนอุปกรณ์กีฬาแต่ละชนิดเพียงพอต่อผู้มาใช้				
8. สนามและอุปกรณ์กีฬารูปแบบต่างๆได้มาตรฐาน				
9. สัดส่วนของพื้นที่ต่อจำนวนนิสิตนักศึกษาที่มีความเหมาะสมสำหรับการเรียนกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬา				
10. มีการจัดหลักสูตรการเรียน/การสอนวิชาพลศึกษาหรือกีฬาที่หลากหลายในมหาวิทยาลัย				
11. การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาประกอบการเรียนการสอน				
12.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือกีฬาให้กับบุคคลพิเศษ(ผู้พิการ)				

ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพของมหาวิทยาลัย

ผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการ บริหารงาน			
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควรปรับปรุง 1
1. องค์กรกีฬามีบุคลากรเพียงพอในการให้บริการด้านกีฬา				
2. บุคลากรทางการกีฬาขององค์กรมีความรู้และความชำนาญในการจัดกิจกรรมกีฬา/การออกกำลังกาย				
3. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีความสะดวกและได้รับความชัดเจน				
4. ค่าบริการในการมาใช้บริการขององค์กร/ศูนย์กีฬามีความเหมาะสม				
5. สถานที่และวัสดุอุปกรณ์กีฬามีความทันสมัย				
6. สถานที่และอุปกรณ์กีฬามีความสะอาดและปลอดภัย				
7. สถานที่และ อุปกรณ์การออกกำลังกาย/เล่นกีฬามีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการโดยทั่วไป				
8. มีสนามและอุปกรณ์กีฬาหรือการออกกำลังกายที่ได้มาตรฐาน				
9. สถานที่จอดรถใกล้และสะดวกในการเดินทางมาเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย				
10. มีกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายที่ให้เลือกเข้าร่วมอย่างหลากหลาย				
11. มีการให้ความรู้ข่าวสารด้านสุขภาพและการออกกำลังกาย				
12. การประชาสัมพันธ์โครงการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น				

ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ

.....
 .....

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย

ผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการ บริหารงาน			
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควรปรับปรุง 1
1. ผู้ฝึกสอนในแต่ละชนิดกีฬามีความรู้ความสามารถที่ดี				
2. ผู้จัดการทีมมีความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่ ติดตามช่วยเหลือนักกีฬาเป็นอย่างดี				
3. มีการใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการกีฬามาช่วยในการฝึก และพัฒนาสมรรถภาพนักกีฬาให้มีความสามารถมากขึ้น				
4. มีงบประมาณ สำหรับสนับสนุนชมรมกีฬาต่างๆอย่างเหมาะสม				
5. มีงบประมาณในการสนับสนุนนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย เช่นการให้ทุนแก่นักกีฬา				
6. มีการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬามหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี				
7. มีสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ				
8. สนามและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ทำการฝึกซ้อมได้มาตรฐาน				
9. มีอุปกรณ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาที่เหมาะสมกับประเภท และชนิดกีฬา				
10. มีการติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม และผลการแข่งขันของนักกีฬามหาวิทยาลัย มาพัฒนาปรับปรุงนักกีฬาให้ดีขึ้น				
11. มีการส่งเสริมให้นักกีฬาเข้าร่วมรายการแข่งขันจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักกีฬาได้พัฒนาความสามารถของตนเองอยู่เสมอ				
12. มีการจัดระบบช่วยเหลือด้านการเรียนให้กับนักกีฬา เช่น การจัดให้มีโปรแกรมการเรียนแบบพิเศษสำหรับนักกีฬา การจัดระบบตัวหนังสือให้กับนักกีฬา				

ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลของการบริหารองค์กรกีฬามหาวิทยาลัยด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

.....

.....

.....

แบบสำรวจ
สำหรับการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรีกีฬา
ของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

สัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการบริหารงานด้านกีฬาขององค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานครใน 3 ส่วน คือ ทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผล หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารองค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานคร และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการในการบริหาร ผลการดำเนินงานด้านกีฬา กับสัมฤทธิ์ผลทั้งหมดของการบริหารองค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัย

องค์กรีกีฬา (Sport Organization) หมายถึง หน่วยงานที่ดำเนินการด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ได้แก่ กองกิจการนิสิตนักศึกษา ศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัย (University) หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นมหาวิทยาลัย หรือสถาบันในกรุงเทพมหานคร

การบริหารองค์กรีกีฬาที่ดี หมายถึง การนำเอาทรัพยากรในการบริหาร มาใช้ในกระบวนการบริหารอย่างเหมาะสม ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

คำชี้แจง

1. แบบสำรวจนี้เป็นแบบสำรวจเพื่อการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. แบบสำรวจฉบับนี้ ผู้ตอบแบบสำรวจ คือ **ผู้อำนวยการศูนย์กีฬา/สำนักกีฬา หรือผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา**
3. การตอบแบบสำรวจนี้ขอให้ตอบตาม **ข้อเท็จจริง** ที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งไม่ใช่ความคิดเห็น
4. แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารองค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัย รวมทั้งหมด 3 หน้า
5. ในการตอบแบบสำรวจ โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน ( ) หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่าง.....ตามความเป็นจริง
6. ในฐานะที่ท่านเป็นบุคลากรที่สำคัญในการพัฒนาการบริหารองค์กรีกีฬาของมหาวิทยาลัย และเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการวิจัย จึงขอความกรุณาตอบแบบสำรวจตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆ ทั้งสิ้น จะเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น

นางสาวอพัทธ์ เตียวตระกูล

นิสิตปริญญาโท แขนงวิชาการจัดการกีฬา

สำนักกีฬาวิทยาศาสตร์กรีกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารองค์กรีฑาของมหาวิทยาลัย

1. องค์กรีฑา มีการดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ (เช่น โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนิสิตนักศึกษา หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัย โครงการกิจกรรมนันทนาการ โครงการกรีฑา/การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เป็นต้น)

1. ไม่มี 2. มี

2. องค์กรีฑาของมหาวิทยาลัยมีนโยบายให้ข้าราชการพนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้เล่นกรีฑา/ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

3. มีการจัดโครงการคัดเลือกตัวนักกรีฑา เพื่อรับนักเรียนที่มีความสามารถด้านกรีฑา เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโดยตรงหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

4. มหาวิทยาลัยมีการมอบรางวัลให้กับผู้ที่ประสบความสำเร็จด้านกรีฑา และสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยหรือไม่(เช่น การมอบประกาศนียบัตร การมอบโล่ การมอบเสื้อสามารถ แก่นักกรีฑา)

1. ไม่มี 2. มี

5. ทางมหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนด้านกรีฑาจากหน่วยงานภายนอกหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

6. มหาวิทยาลัยมีสนามกีฬาภายในมหาวิทยาลัยหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

ถ้ามีสนามกีฬาต่างๆ นั้น ส่วนใหญ่มีลักษณะอย่างไร

1. ไม่ได้มาตรฐาน
 2. ได้มาตรฐาน

7. มีการจัดระบบและระเบียบการใช้สนามเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

8. สนามกีฬาต่างๆของทางมหาวิทยาลัยได้เปิดโอกาสให้นักคณาภายนอกเข้ามาใช้บริการหรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

9. สถานที่เฉพาะสำหรับเปลี่ยนชุดกีฬามีปรากฏให้เห็นหรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

10. ห้องอาบน้ำ หลังการเล่นกีฬา/ออกกำลังกายมีปรากฏให้เห็นหรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

11. น้ำดื่มบริเวณสนามกีฬามีปรากฏให้เห็นหรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

12. มีห้องพยาบาล ยา อุปกรณ์การปฐมพยาบาลหรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

13. มหาวิทยาลัยมีวัสดุอุปกรณ์กีฬาประเภทต่างๆ หรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

ถ้ามี วัสดุอุปกรณ์กีฬาต่างๆ นั้น ส่วนใหญ่มีลักษณะอย่างไร

- ( ) 1. ไม่ได้มาตรฐาน
( ) 2. ได้มาตรฐาน

14. มีการให้บริการยืมวัสดุอุปกรณ์กีฬาแก่นิสิตนักศึกษาและบุคลากรทั่วไปของมหาวิทยาลัยหรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

ถ้ามี ระเบียบการยืมวัสดุ อุปกรณ์ทางการกีฬา มีปรากฏให้เห็นหรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

15. มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนทางด้านกีฬาอย่างชัดเจนหรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

16. ในมหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่ทำงานด้านกีฬา โดยเฉพาะ หรือไม่

- ( ) 1. ไม่มี ( ) 2. มี

17. องค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยมีการกำหนดส่วนงานและมีการกำหนดความรับผิดชอบแบ่งตามส่วนงานหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

18. มหาวิทยาลัยมีการจัดตั้งชมรมกีฬาต่างๆ ในมหาวิทยาลัยหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

19. มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนงบประมาณประจำปีของแต่ละชมรมกีฬาหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

20. มหาวิทยาลัยมีการจัดสถานที่ทำการของชมรมกีฬาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจนหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

21. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ทางการกีฬาและข่าวเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นในการบริหารงาน
ของมหาวิทยาลัยต่างๆในกรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากร
ในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านบุคลากรจำแนกตามมหาวิทยาลัย
ต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านบุคลากร		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.48	0.30	พอใช้
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.64	0.41	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3.13	0.31	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.72	0.23	ดี
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.12	0.58	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.72	0.46	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.75	0.19	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.28	0.94	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.35	0.47	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.84	0.17	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.56	0.43	ดี
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.93	0.12	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.20	0.32	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	3.08	0.58	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.32	0.59	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.24	0.48	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.32	0.46	พอใช้
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	2.80	0.37	ดี
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.36	0.38	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.40	0.28	พอใช้
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.36	0.43	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.68	0.36	ดี
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.20	0.20	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.50	0.53	ดี
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.53	0.64	ดี

ตอนที่ 53 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านบุคลากร		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.07	0.12	ดี
รวม	2.67	0.53	ดี

จากตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา ด้านบุคลากรในระดับที่ดีมีจำนวน 17 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา ด้านบุคลากรในระดับพอใช้มีจำนวน 9 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรการบริหารองค์การกีฬาด้านบุคลากรดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (3.36) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ(3.24) และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.20) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการเงินและงบประมาณ จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านการเงินและงบประมาณ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.08	0.70	พอใช้
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.20	0.58	พอใช้
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.27	0.92	พอใช้
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	1.68	0.41	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	1.92	0.64	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1.72	0.67	พอใช้
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	1.80	0.63	พอใช้
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.20	0.63	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.00	0.67	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.16	0.30	พอใช้
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	1.52	0.36	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.60	0.00	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.12	0.36	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.36	0.62	พอใช้
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	1.28	0.30	ควรปรับปรุง
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2.40	0.45	พอใช้
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.12	0.63	พอใช้
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.20	0.68	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	1.28	0.30	ควรปรับปรุง
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	1.40	0.00	ควรปรับปรุง
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	2.32	0.46	พอใช้
22. มหาวิทยาลัยสยาม	1.96	0.48	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.00	0.40	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.40	0.28	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.53	0.31	ดี

ตารางที่ 54 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านการเงินและงบประมาณ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.07	0.70	ดี
รวม	2.05	0.63	ดี

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการเงินและงบประมาณ ในระดับที่ดีมีจำนวน 4 แห่ง จำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการเงินและงบประมาณ ในระดับพอใช้มีจำนวน 19 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการเงินและงบประมาณ ในระดับควรปรับปรุงมีจำนวน 3 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์กรกีฬาด้านการเงินและงบประมาณ ดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.12) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2.60) มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์(2.53) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์รกีพาของมหาวิทยาลัย ในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.54	0.59	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.90	0.62	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3.00	0.36	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.22	0.30	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	1.90	0.60	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.56	0.56	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.65	0.77	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.10	0.42	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.05	0.79	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.32	0.24	พอใช้
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	1.94	0.38	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.37	0.29	พอใช้
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.22	0.20	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.58	0.45	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	1.82	0.29	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.20	0.20	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษตรมบัณฑิต	2.36	0.48	พอใช้
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.46	0.81	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	1.72	0.60	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	1.90	0.35	พอใช้
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.08	0.75	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.22	0.47	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	1.63	0.15	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.20	0.29	พอใช้

ตารางที่ 55 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.10	0.17	พอใช้
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.47	0.21	พอใช้
รวม	2.38	0.62	พอใช้

จากตารางที่ 55 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์รกริพา ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในระดับที่ดีมีจำนวน 9 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์รกริพา ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในระดับพอใช้มีจำนวน 17 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์รกริพาด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.22) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ(3.20) มหาวิทยาลัยศรีปทุม (3.08) ตามลำดับ

ตารางที่ 56 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารองค์รกีฬาทของมหาวิทยาลัย ในด้านการจัดการจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านการจัดการ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.86	0.66	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.76	0.40	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.90	0.26	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.66	0.43	ดี
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.14	0.36	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.28	0.62	พอใช้
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.55	0.78	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	1.94	0.74	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.38	0.90	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.50	0.37	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.36	0.40	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.50	0.00	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.30	0.10	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.58	0.38	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.22	0.71	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2.82	0.30	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.72	0.43	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.46	0.51	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	1.88	0.36	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.60	0.12	ดี
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.14	0.44	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.16	0.48	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	1.70	0.10	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	1.95	0.52	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	1.90	0.52	พอใช้

ตารางที่ 56 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านการจัดการ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.07	0.25	ดี
รวม	2.48	0.59	พอใช้

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา ด้านการจัดการในระดับที่ดีมีจำนวน 14 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬา ด้านการจัดการในระดับพอใช้มีจำนวน 12 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาด้านการจัดการดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.30) มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.14) และมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(3.07)ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์รกีพาของมหาวิทยาลัย ในด้านการวางแผนจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านการวางแผน		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3.04	0.84	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	3.00	0.14	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3.07	0.70	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.84	0.41	ดี
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.36	0.36	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.24	0.65	พอใช้
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.80	0.40	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	1.96	0.74	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.25	0.57	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	3.04	0.22	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.40	0.76	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	3.00	0.00	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.28	0.23	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.68	0.52	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.32	0.63	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2.92	0.11	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.76	1.04	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.12	0.66	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	1.96	0.54	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.90	0.35	ดี
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.36	0.59	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.60	0.37	ดี
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.07	0.12	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.20	0.16	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.53	0.42	ดี

ตารางที่ 57 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านการวางแผน		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.53	0.42	ดีมาก
รวม	2.65	0.65	ดี

จากตารางที่ 57 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการวางแผนในระดับที่ดีมากมีจำนวน 1 แห่ง จำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการวางแผนในระดับที่ดีมีจำนวน 15 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการวางแผนในระดับพอใช้มีจำนวน 10 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาด้านการวางแผนดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(3.53) มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.36) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.28) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 58 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์รกีพาของมหาวิทยาลัย ในด้านการจัดองค์กร จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านการจัดองค์กร		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3.72	0.52	ดีมาก
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	3.08	0.59	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3.07	0.50	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.68	0.33	ดี
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.40	0.62	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3.00	0.97	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.45	0.97	พอใช้
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.00	0.77	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.50	0.58	ดี
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.28	0.33	พอใช้
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.60	0.14	ดี
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.60	0.35	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.32	0.30	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.68	0.52	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.20	0.84	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.20	0.28	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษตรมบัณฑิต	2.84	0.99	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.32	0.93	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.28	1.04	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	3.00	0.00	ดี
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.32	0.54	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.92	0.63	ดี
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.07	0.12	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.15	0.57	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.13	0.70	พอใช้

ตารางที่ 58 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านการจัดการ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.13	0.76	ดี
รวม	2.70	0.73	ดี

จากตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการจัดองค์กรในระดับที่ดีมากมีจำนวน 1 แห่ง จำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการจัดองค์กรในระดับที่ดีมีจำนวน 15 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการจัดองค์กรในระดับพอใช้มีจำนวน 10 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาด้านการจัดองค์กรดีที่สุด ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(3.72) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.32) มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.32) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการบริหารงานบุคคลจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านการบริหารงานบุคคล		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.40	0.71	พอใช้
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.68	0.36	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.40	0.60	พอใช้
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.44	0.77	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.12	0.58	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3.08	0.73	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.40	0.54	พอใช้
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	1.84	0.75	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.00	0.94	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.80	0.45	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.44	0.59	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.87	0.23	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.16	0.26	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.64	0.80	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.08	1.19	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.00	0.37	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.32	1.08	พอใช้
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.40	0.68	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	1.76	0.46	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.10	0.12	พอใช้
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.36	0.52	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.44	0.62	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	1.80	0.35	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	1.65	0.25	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.00	0.87	พอใช้

ตารางที่ 59 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านการบริหารงานบุคคล		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.93	0.61	ดี
รวม	2.44	0.74	พอใช้

จากตารางที่ 59 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการบริหารงานบุคคลในระดับที่ดีมีจำนวน 9 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการบริหารงานบุคคลในระดับพอใช้มีจำนวน 17 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาด้านการบริหารงานบุคคลดีที่สุดได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.36) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.16) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(3.08)ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์รกีฬามหาวิทยาลัย ในด้านการอำนวยความสะดวกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านการอำนวยความสะดวก		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3.12	0.86	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	3.04	0.33	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.73	0.64	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.72	0.27	ดี
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	1.88	0.66	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.88	0.72	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.60	0.49	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.04	0.84	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.25	1.24	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.68	0.44	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.96	0.17	ดี
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.67	0.58	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.20	0.28	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.72	0.56	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.64	0.41	ดี
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.20	0.47	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.64	1.28	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.36	0.54	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.08	1.04	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.90	0.12	ดี
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.36	0.50	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.60	0.51	ดี
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	1.93	0.12	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.30	0.60	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.47	0.61	พอใช้

ตารางที่ 60 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านการอำนวยการ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.07	0.23	ดี
รวม	2.67	0.70	ดี

จากตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการอำนวยการในระดับที่ดีมีจำนวน 18 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการอำนวยการในระดับพอใช้มีจำนวน 8 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาด้านการอำนวยการดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัย ศรีปทุม(3.36) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ(3.20) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.20) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 61 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร
องค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการประสานงานจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ใน
กรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านการประสานงาน		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3.20	0.84	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.84	0.36	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3.00	0.20	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.72	0.39	ดี
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.16	0.46	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.40	0.51	พอใช้
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.65	0.70	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	1.68	0.76	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.45	1.28	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.96	0.38	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.60	0.55	ดี
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.73	0.23	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.12	0.23	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.60	0.71	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.56	0.64	ดี
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.12	0.30	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.36	0.75	พอใช้
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	2.40	0.51	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.08	0.30	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.70	0.35	ดี
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.24	0.52	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.80	0.53	ดี
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.27	0.64	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.25	0.55	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.40	0.35	พอใช้

ตารางที่ 61 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านการประสานงาน		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.40	0.72	ดี
รวม	2.64	0.65	ดี

จากตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการประสานงานในระดับที่ดีมีจำนวน 16 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการประสานงานในระดับพอใช้มีจำนวน 10 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาด้านการประสานงานดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(3.40) มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.24) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(3.20) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการรายงานผลจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านการรายงานผล		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3.08	1.00	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.68	0.56	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.87	0.42	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.48	0.56	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.08	0.44	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.16	0.59	พอใช้
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.50	1.00	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.08	0.84	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.25	1.24	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.60	0.62	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.36	0.38	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	3.00	0.00	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.28	0.11	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.36	0.71	พอใช้
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.68	0.39	ดี
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2.88	0.27	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.40	1.08	พอใช้
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.32	0.54	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.40	0.42	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	3.20	0.92	ดี
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.36	0.43	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.52	0.58	ดี
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.00	0.00	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	1.75	0.84	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	1.93	0.92	พอใช้

ตารางที่ 62 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านการรายงานผล		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.00	0.69	ดี
รวม	2.55	0.73	ดี

จากตารางที่ 62 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการรายงานผล ในระดับที่ดีมีจำนวน 13 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการรายงานผลในระดับพอใช้มีจำนวน 13 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาด้านการรายงานผลดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.36) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.28) มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น(3.20) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 63 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านการจัดงบประมาณจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านการจัดงบประมาณ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.76	0.38	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	3.00	0.42	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.53	0.64	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.36	0.52	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.16	0.50	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.48	0.36	พอใช้
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.60	0.57	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	1.84	0.75	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.05	1.22	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.52	0.33	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.28	0.67	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.67	0.58	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.28	0.33	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.52	0.76	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.52	0.46	ดี
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.00	0.14	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.88	1.07	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	2.40	0.75	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.24	0.62	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.50	0.35	ดี
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.20	0.49	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.40	0.42	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.00	0.00	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.25	0.38	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.40	0.53	พอใช้

ตารางที่ 63 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านการจัดงบประมาณ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.87	0.50	ดี
รวม	2.54	0.63	ดี

จากตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการจัดงบประมาณ ในระดับที่ดีมีจำนวน 14 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการจัดงบประมาณในระดับพอใช้มีจำนวน 12 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬา ด้านการจัดงบประมาณดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.28) มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.20) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ(3.00) และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(3.00) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการดำเนินงานในการบริหาร
องค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาขั้นพื้นฐานจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ใน
กรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน		ระดับผลการดำเนินงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.78	0.55	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.48	0.46	พอใช้
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.81	0.43	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.17	0.52	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.14	0.39	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.96	0.47	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.57	0.44	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.59	0.50	ดี
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.71	0.53	ดี
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.79	0.49	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.31	0.65	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.80	0.40	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	2.25	0.45	พอใช้
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.53	0.61	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.28	0.57	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2.95	0.52	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	3.00	0.58	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	3.15	0.45	ดี
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.90	0.46	ดี
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.10	0.66	พอใช้
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.15	0.37	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.36	0.58	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.52	0.64	ดี
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.53	0.58	ดี
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.54	0.53	ดี

ตารางที่ 64 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.91	0.46	ดี
รวม	2.64	0.60	ดี

จากตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานในระดับที่ดีมีจำนวน 18 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานในระดับพอใช้มีจำนวน 8 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาขั้นพื้นฐานดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต(3.15) มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.15) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต(3.00) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 65 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการดำเนินงานในการบริหาร
องค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาเพื่อสุขภาพจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ใน
กรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ		ระดับผลการดำเนินงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.89	0.58	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.78	0.41	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3.01	0.51	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.22	0.45	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.20	0.22	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.83	0.53	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.60	0.52	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.38	0.60	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.70	0.51	ดี
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.79	0.49	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.25	0.61	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.77	0.44	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	2.10	0.38	พอใช้
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.63	0.58	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.33	0.57	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2.98	0.52	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.98	0.51	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	3.10	0.45	ดี
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.89	0.39	ดี
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.12	0.63	พอใช้
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.26	0.26	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.38	0.58	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.60	0.60	ดี
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.71	0.62	ดี
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.55	0.55	ดี

ตารางที่ 65 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.87	0.35	ดี
รวม	2.67	0.59	ดี

จากตารางที่ 65 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพในระดับที่ดีมีจำนวน 18 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ ในระดับพอใช้มีจำนวน 8 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อสุขภาพดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.26) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต(3.10) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(3.01) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 66 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการดำเนินงานในการบริหาร
องค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย ในด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศจำแนกตามมหาวิทยาลัย
ต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ		ระดับผลการดำเนินงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.57	0.62	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.70	0.49	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.87	0.51	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.16	0.58	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.14	0.40	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.74	0.60	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.57	0.51	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.12	0.62	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.63	0.53	ดี
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.84	0.41	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.19	0.58	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	3.08	0.42	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	2.21	0.32	พอใช้
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.47	0.53	พอใช้
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.24	0.61	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.20	0.56	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	3.23	0.51	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	3.19	0.49	ดี
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.93	0.40	ดี
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.11	0.72	พอใช้
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.17	0.26	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.43	0.59	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.68	0.66	ดี
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.56	0.61	ดี
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.75	0.57	ดี

ตารางที่ 66 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.92	0.40	ดี
รวม	2.67	0.64	ดี

จากตารางที่ 66 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระดับที่ดีมีจำนวน 17 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในระดับพอใช้มีจำนวน 9 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต(3.23) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ(3.20) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต(3.19) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 67 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานในส่วนของทรัพยากรในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ทรัพยากรในการบริหาร		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.49	0.50	พอใช้
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.63	0.45	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.83	0.46	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.32	0.26	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.02	0.52	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.32	0.34	พอใช้
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.44	0.48	พอใช้
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.13	0.59	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.19	0.66	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.46	0.19	พอใช้
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.10	0.34	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.60	0.04	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.21	0.14	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.65	0.39	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	1.91	0.41	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2.92	0.27	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษตรมบัณฑิต	2.38	0.25	พอใช้
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.48	0.47	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	1.81	0.26	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.08	0.04	พอใช้
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	2.98	0.48	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.26	0.41	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	1.88	0.08	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.26	0.31	พอใช้

ตารางที่ 67 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ทรัพยากรในการบริหาร		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.27	0.36	พอใช้
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.67	0.31	ดี
รวม	2.39	0.49	พอใช้

จากตารางที่ 67 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาในระดับที่ดีมีจำนวน 7 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาในระดับพอใช้มีจำนวน 19 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีทรัพยากรการบริหารองค์กรกีฬาที่ดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (3.21) มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2.98) และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2.92) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 68 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานในส่วนของกระบวนการบริหารในการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	กระบวนการบริหาร		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3.05	0.63	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.90	0.35	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.81	0.42	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.61	0.36	ดี
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.17	0.36	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.61	0.45	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.57	0.65	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	1.92	0.75	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.25	0.98	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.70	0.28	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.52	0.34	ดี
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.79	0.21	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3.23	0.14	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.60	0.64	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.43	0.51	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.05	0.19	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.60	1.00	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.33	0.61	พอใช้
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.11	0.28	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.76	0.12	ดี
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.31	0.49	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.61	0.39	ดี
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.02	0.12	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.08	0.43	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.27	0.60	พอใช้

ตารางที่ 68 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	กระบวนการบริหาร		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.13	0.47	ดี
รวม	2.60	0.59	ดี

จากตารางที่ 68 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาในระดับที่ดีมีจำนวน 17 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาในระดับพอใช้มีจำนวน 9 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีกระบวนการบริหารองค์กรกีฬาดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (3.31) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(3.23) มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (3.13) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 69 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานในส่วนของผลการดำเนินงานในการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	ผลการดำเนินงาน		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.74	0.52	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.66	0.41	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.90	0.44	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.18	0.47	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.16	0.27	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.85	0.50	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.58	0.46	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.36	0.50	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.67	0.49	ดี
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.80	0.41	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.25	0.57	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.88	0.36	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	2.19	0.32	พอใช้
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.54	0.48	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.28	0.55	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.04	0.51	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษตรมบัณฑิต	3.07	0.44	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	3.15	0.40	ดี
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.90	0.39	ดี
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.11	0.60	พอใช้
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.19	0.27	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.39	0.56	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.60	0.62	ดี
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.60	0.53	ดี
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.61	0.49	ดี

ตารางที่ 69 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	ผลการดำเนินงาน		ระดับการบริหารงาน
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.90	0.37	ดี
รวม	2.66	0.57	ดี

จากตารางที่ 69 แสดงให้เห็นว่า จำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาในระดับที่ดีมีจำนวน 18 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาในระดับพอใช้มีจำนวน 8 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีผลการดำเนินงานด้านกีฬาดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม(3.19) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต(3.15) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต(3.07) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 70 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมฤทธิ์ผลการบริหารองค์กรกีฬาในภาพรวมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆในกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย	สัมฤทธิ์ผลการบริหาร องค์กรกีฬา		ระดับการบริหาร องค์กรกีฬา
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2.76	0.28	ดี
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.73	0.15	ดี
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.85	0.05	ดี
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร	2.37	0.22	พอใช้
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.12	0.08	พอใช้
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2.59	0.27	ดี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2.53	0.08	ดี
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2.14	0.22	พอใช้
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	2.37	0.26	พอใช้
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2.65	0.17	ดี
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2.29	0.21	พอใช้
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2.76	0.14	ดี
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	2.88	0.59	ดี
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	2.60	0.06	ดี
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2.21	0.27	พอใช้
16. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.00	0.07	ดี
17. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2.68	0.35	ดี
18. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2.65	0.44	ดี
19. มหาวิทยาลัยเกริก	2.27	0.56	พอใช้
20. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	2.32	0.38	พอใช้
21. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3.16	0.17	ดี
22. มหาวิทยาลัยสยาม	2.42	0.18	พอใช้
23. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	2.17	0.38	พอใช้
24. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	2.31	0.26	พอใช้
25. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2.38	0.20	พอใช้

ตารางที่ 70 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	สัมฤทธิ์ผลการบริหาร องค์กรกีฬา		ระดับการบริหารงาน องค์กรกีฬา
	$\bar{x}$	S.D.	
26. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.90	0.23	ดี
รวม	2.54	0.46	ดี

จากตารางที่ 70 แสดงให้เห็นว่าจำนวนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ที่มีสัมฤทธิ์ผลในการบริหารองค์กรกีฬาในภาพรวมในระดับที่ดีมีจำนวน 14 แห่ง และจำนวนมหาวิทยาลัยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการบริหารองค์กรกีฬาในภาพรวมในระดับพอใช้มีจำนวน 12 แห่ง มหาวิทยาลัย 3 อันดับแรกที่มีสัมฤทธิ์ผลในการบริหารองค์กรกีฬาในภาพรวมดีที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (3.16) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ(3.00)และมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(2.90) ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ศาลายาเกมส์
(คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากีฬา, 2549)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ศาลายาเกมส์
(เฉพาะมหาวิทยาลัยที่ได้รับเหรียญรางวัล)

ที่	มหาวิทยาลัย	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม	ลำดับเหรียญทอง
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	48	29	41	118	1
2	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	28	16	31	75	2
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	24	16	20	60	3
4	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	20	29	24	73	4
5	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	11	12	30	53	5
6	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	11	11	18	40	6
7	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	10	3	4	17	7
8	มหาวิทยาลัยมหิดล	9	5	15	29	8
9	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	8	12	15	35	9
10	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	8	11	5	24	10
11	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	7	12	16	35	11
12	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	6	9	15	30	12
13	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	6	8	11	25	13
14	สถาบันการพลศึกษา	5	8	18	31	14
15	มหาวิทยาลัยสยาม	5	6	3	14	15
16	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ	5	3	5	13	16
17	มหาวิทยาลัยพายัพ	5	3	3	11	17
18	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	4	3	5	12	18
19	มหาวิทยาลัยอีสต์สมิธัญ	4	1	1	6	19
20	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	3	7	11	21	20
21	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	3	6	5	14	21
22	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	3	4	-	7	22
23	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย	3	1	1	5	23

ที่	มหาวิทยาลัย	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม	ลำดับเหรียญทอง
24	วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	3	1	1	5	23
25	มหาวิทยาลัยรังสิต	2	5	8	15	25
26	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2	3	4	9	26
27	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2	3	2	7	27
28	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	2	1	4	7	28
29	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	2	1	1	4	29
30	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	2	-	2	4	30
31	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	1	4	8	13	31
32	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	1	4	3	8	32
33	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี	1	1	3	5	33
34	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	1	1	1	3	34
35	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	1	1	1	3	34
36	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	1	-	1	2	36
37	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	1	-	-	1	37
38	วิทยาลัยทองสุข	1	-	-	1	37
39	มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาาสตร์และเทคโนโลยี	-	3	3	6	39
40	มหาวิทยาลัยทักษิณ	-	3	1	4	40
41	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	-	2	1	3	41
42	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	-	2	-	2	42
43	มหาวิทยาลัยนเรศวร	-	1	1	2	43
44	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	-	1	1	2	43
45	มหาวิทยาลัยคริสเตียน	-	1	1	2	43
46	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	-	1	-	1	46
47	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	-	1	-	1	46
48	มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	-	1	-	1	46

ที่	มหาวิทยาลัย	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม	ลำดับเหรียญทอง
49	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	-	-	3	3	49
50	มหาวิทยาลัยเกริก	-	-	1	1	50
51	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	-	-	1	1	50
52	มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	-	-	1	1	50
53	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	-	-	1	1	50
54	มหาวิทยาลัยบูรพา	-	-	1	1	50
55	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	-	-	1	1	50
56	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	-	-	1	1	50
57	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	-	-	1	1	50
58	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	-	-	1	1	50
59	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	-	-	1	1	50
60	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	-	-	1	1	50
61	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	-	-	1	1	50
62	มหาวิทยาลัยศิลปากร	-	-	1	1	50
	รวม	259	256	360	875	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอาพัทธ์ เตียวตระกูล เกิดวันจันทร์ ที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2526 ที่จังหวัดสุโขทัย บิดาชื่อ นายมาโนช เตียวตระกูล มารดาชื่อ นางชลันรัตน์ จันทร์วันเพ็ญ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก และสำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2546 และเข้ารับการศึกษาคือในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตแขนงวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2547

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย